XXX. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1974. NOVEMBER 14.

Ludas Matyi

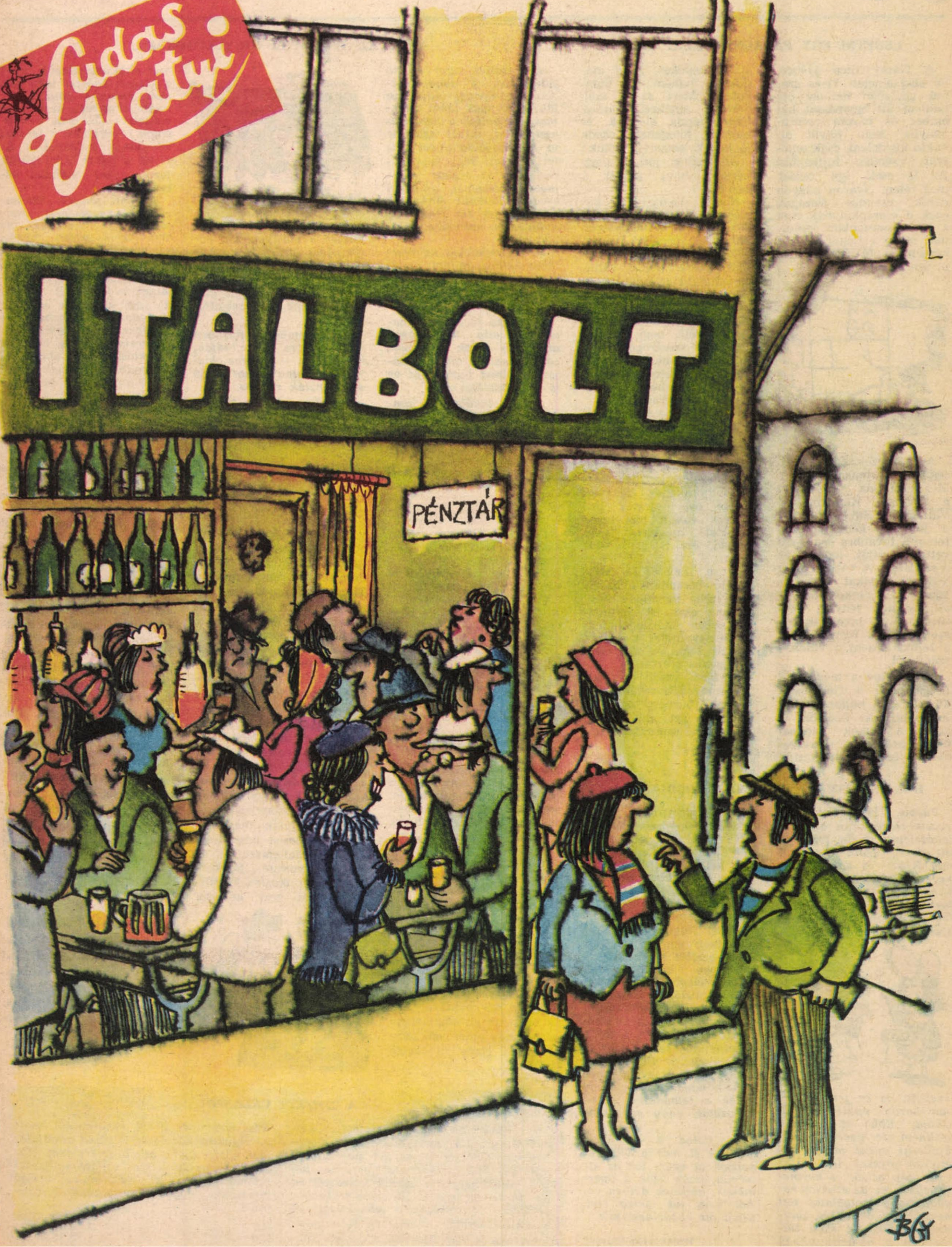
ITALBOLT
PÉNZTÁR
BGy

Brenner György rajza

— Előbb nézd meg, nincsenek-e bent filmesek…

KEDVES LUDAS!

LEHETNE EGY PARAGRAFUSSAL TÖBB?

A Garay utca 11-ben, az első emeleti 11-es számú lakásban hét év óta hadban áll egymással hat ember és három cserépkályha. Nem folyik öldöklő küzdelem, csak amolyan csendes fojtogatás. Az is csak így ősszel, meg télen. Nyáron nagyon derék, csendes jószágok ezek a cserépkályhák, csak a fűtési szezonban vadulnak meg: a füstöt nem a kéménybe fújják, hanem a szobákba.

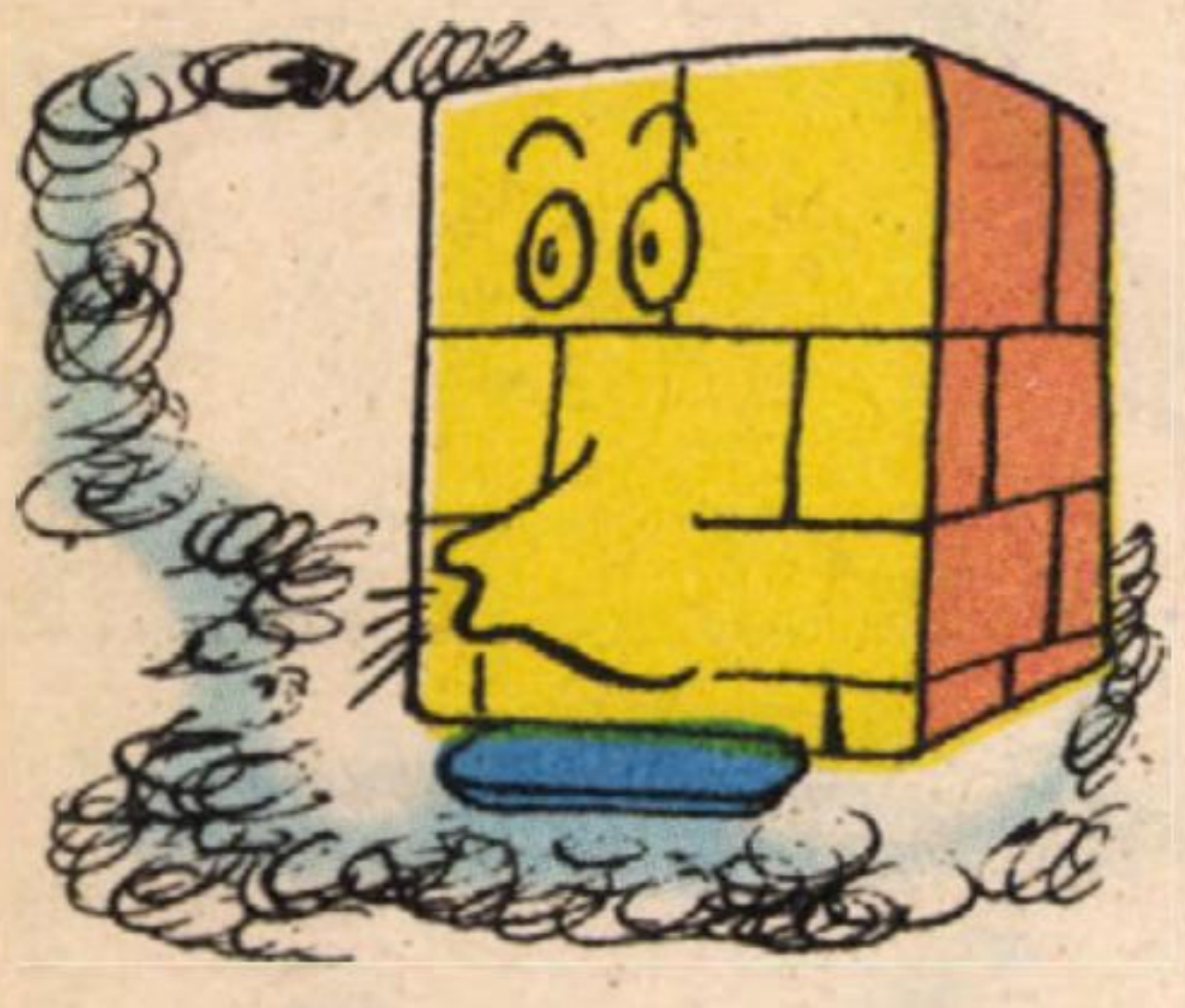

A házkezelőség próbált segíteni, a maga módján. Megjavíttatták a kéményt a Fővárosi Kéményseprő Vállalattal, ám a füstnek a javított kémény sem tetszett, továbbra sem arra vette az útját, hanem be a szobákba. A házkezelőség villanykályhákat is felajánlott a lakóknak. A villanykályha tényleg nem füstöl — a lakóknak viszont nem a füsttől fájna a fejük, hanem a villanyszámlától.

Mi lehetne a megoldás? A gázfűtés. A Gázművek közölte is: hajlandó bekapcsolni a lakásba a gázt. A lakók gyorsan megvásárolták a szerelvényeket és megcsináltatták a fényképeket. Nem magukról, hanem az ablakokról. Mert az is kell, minden ablakról három. (Igen hercig ablakok, és nagyon fotogének, csuda jó képek készültek róluk.)

Ám akkor jött a nagy kérdés: hova kössék a gázt?

Nem lehet a kéménybe bekötni, mert a Fővárosi Kéményseprő Vállalat pecsétes írást adott arról, hogy a kémény rossz. (Az a vállalat adta ezt az írást, amely nem régen nagy összeget vett fel a házkezelőségtől a kémény megjavításáért!) Félő, hogy ezentúl nem füst szivárogna be a szobákba, hanem gáz. Világos: rossz kéménybe nem lehet gázt bekötni, ezt tiltja a paragrafus.

Nem lehet az utcai falba beszerelni a szellőztető berendezést, mert a házat öt éven belül renoválták. (Igaz, hogy hat évvel ezelőtt kezdtek hozzá a munkához, de csak három éve fejezték be.) Frissen vakolt ház homlokzatát megtörni nem szabad, ezt is paragrafus tiltja.

Nem lehet a szellőztető berendezést az udvari falba beépíteni, mert a gang csak 98 centiméter széles. Márpedig legalább egy méter szélesnek kellene lenni, a megfelelő paragrafus szerint.

Lehet ezzel szemben hat embernek továbbra is füstben, bűzben, széngázban élni. Ezt, úgy látszik, nem tiltja semmilyen paragrafus.

(r)

HOL EGYENEK A DEÁKVÁRI KISDIÁKOK?

Vácott, a Deákvárnak nevezett részen van a DCM lakótelepe, amely 1963 óta áll fenn, azóta kialakult egy KISZ- és egy szövetkezeti lakótelep is, így kb. tizezer ember lakik ezen a területen. Van ABC-áruház, orvosi rendelő, gyógyszertár, fodrászüzlet, piac, húsbolt, na és természetesen három épületből álló iskola. Ebbe az iskolába csaknem ezer gyermek jár. Épült itt, annak idején, egy étterem-presszó is, kultúrált, szép belső- és kerthelyiséggel. Ez az étterem nagyon nagy szolgálatot tett nekünk szülőknek és gyermekeinknek, sőt ezen túlmenően a nyugdíjasoknak és az egyedülállóknak is. Ugyanis választékos, jó étkezési lehetőséget nyújtott, és ha a gyermek az iskolában nem kapott ebédet, kétféle menü előfizetésére volt ebben az étteremben lehetőség, amit bizony ki is használtunk.

Valami építkezési rendellenesség folytán ennek az épületnek egy része 3—4 évvel ezelőtt beomlott, természetsen azonnal bezárták. Azóta már körülkerítették valami deszkatákolmánnyal, valószínűleg azért, hogy a közelébe se férközhessen senki. Nem is közelíti meg senki, még az illetékesek: a DCM és a tanács sem. Ez a két szerv vitázik ugyanis azon, hogy kinek a feladata a rendbehozatal, vagy az átépítés.

Az volna a kérésünk, döntsék el már a vitát és építsék át végre azt az éttermet, hogy azok a gyermekek, akiknek délben sehol nem jut meleg étel, újból ott ebédelhessenek.

Bedekovich Lajosné
2600 Vác, Thälmann tér 16.

AMÍG AZ ÍVLÁMPÁK KIGYULLADNAK...

A Pasaréti úton ez év júliusában s augusztusában ívlámpákat állítottak föl. A környék lakói örömmel üdvözölték a hatalmas oszlopokat, mivel azok az út fölé hajolva avval biztatták őket, hogy majd eloszlatják az olykor félelmetes sötétséget, amellyel eredménytelenül birkóztak a ritka, ám kis fényerejű, s gyakran szabotáló lámpácskák.

Az ívlámpákhoz új vezetéket kellett építeni, az új vezeték számára pedig mindkét oldal járdáját fel kellett törni.

A munka jó ütemben haladt, s alig két hónap alatt már álltak a lámpák, sőt a páratlan oldal járdájának feltört burkolatát be is aszfaltozták.

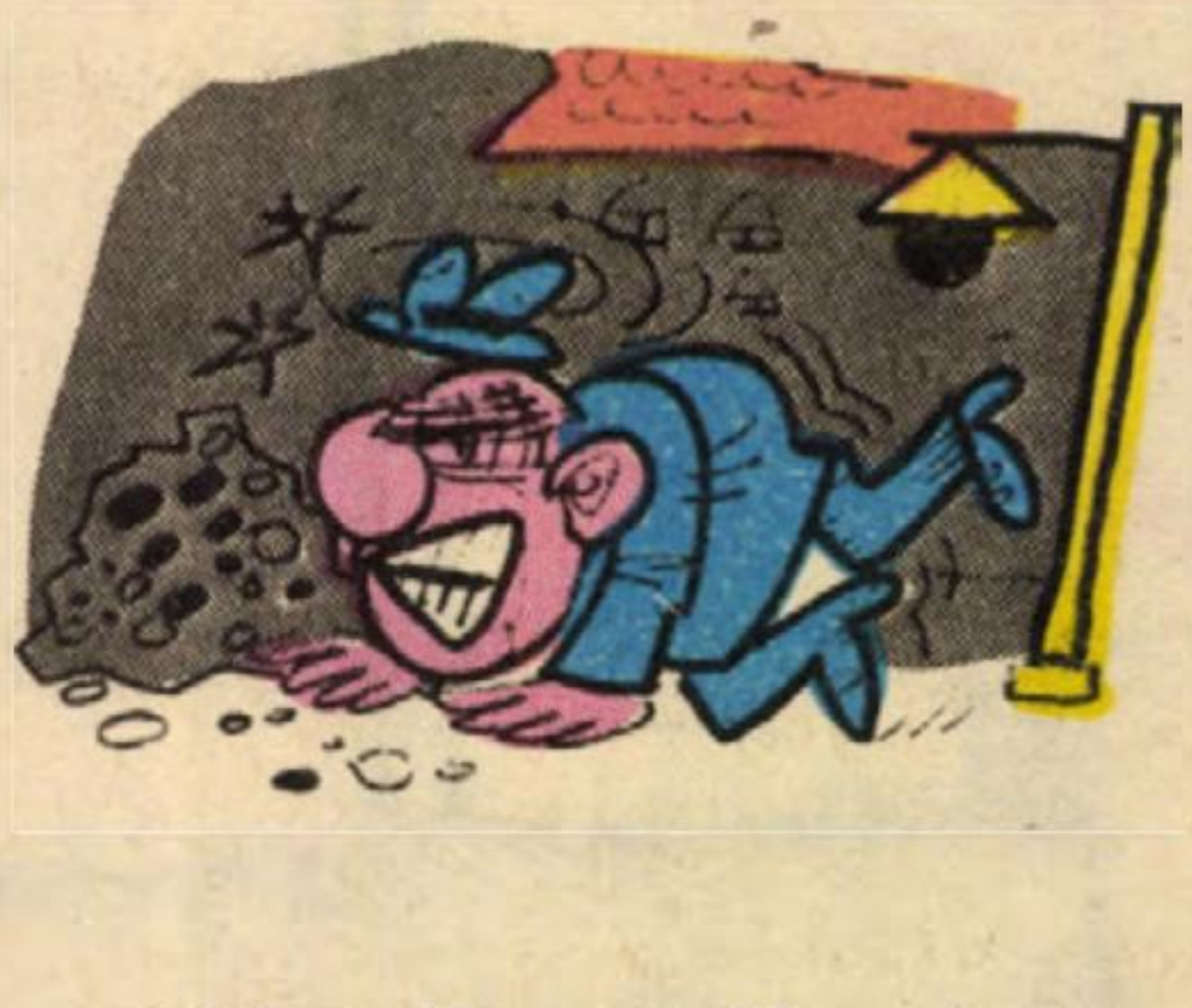

A naív lakók arra gondoltak, hogy ha végig mentek az egyik oldalon az aszfaltozók, majd visszajönnek a másikon, s a páros oldal járdáját is rendbe hozzák. (A még naívabbak azt hitték, hogy majd egyik oldaról a másikra szaladgálnak az aszfaltozók.)

A szakemberek azonban — bizonyára ők tudják, hogy miért — a páros oldal járdáját mind a mai napig nem hozták rendbe.

Jelenleg tehát a helyzet a következő: A régi kis lámpák világítanak még — már ahol világítanak, mert a kiégett égőiket ugye már nem érdemes pótolni. Az ívlámpákat még nem „üzemeltetik". Ősz van, a nappalok rövidülnek, a levelek lehullanak a fákról, s elrejtik a páros oldal járdájának egyre mélyülő vályúit.

A fenti tények szerencsés egybeesésének eredményeképp esténként az arra járók olyan figurákat produkálnak, amelyekre van szerencsém felhívni a népi táncosok koreográfusainak a figyelmét. Ízelítőül csak néhányat említek: Botladozó, Bokabicsakló, Bukfencező, Nyaktörős.

Kérem azonban, hogy az érdeklődők még ebben az évtizedben jöjjenek, mert előbb-utóbb csak beaszfaltozzák a járdát, s meggyújtják az ívlámpákat.

Sólyom László

A PROPAGANDA, MEG A DALLAMSZIGNÁL

①

Levelet kaptam a minap Tokajból. A feladó két bélyeget is ragasztott rá, a posta meg két helyen is rányomta a nagyméretű ünnepi bélyegzőt. Ennek rajzán két legény rúdon cipel egy óriási szőlőfürtöt, ami Tokajjal kapcsolatban nagyonis helyénvaló. Rajta van persze még a dátum, meg a Tokaj szó, s körben a felirat: „Tokaj szőlővesszein nektárt csepegtettél", s ez ellen sem lehet kifogás. Tokaj és a bor szinte elválaszthatatlan, s ez a fajta reklám nem idegen a városkától. De nicsak, a bélyegen is rajz van: férfikéz nyúl egy pohár felé, fölötte vörösbetűs kemény felirat: „Egy pohárral se!" Ez ellen az antialkoholista propaganda ellen sem szólhatunk. Nade a kettő együtt!?...

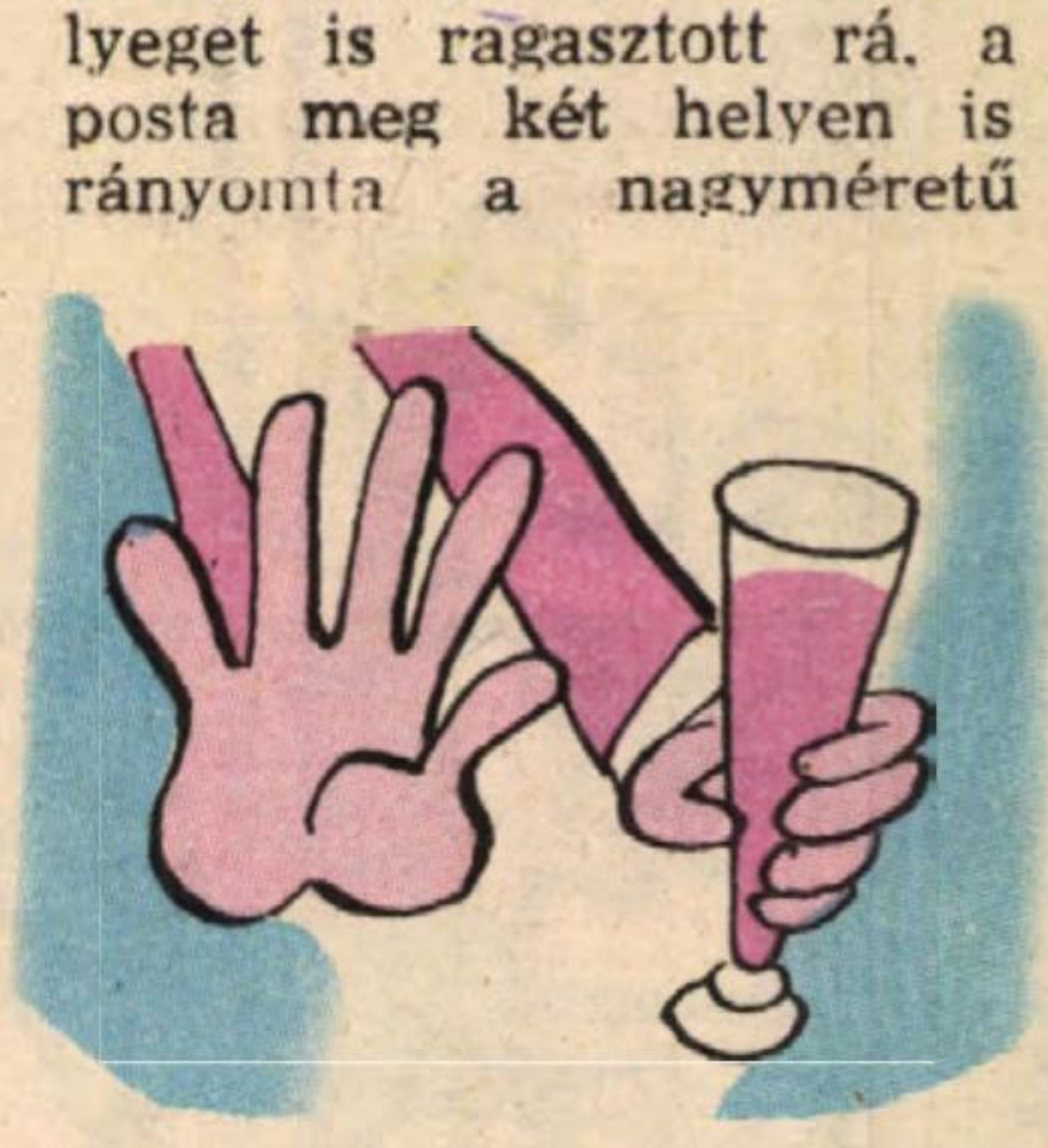

②

Megszokott dolog Miskolcon, hogy reggelenként a Lillafüred expressz késve érkezik Nyíregyházáról a Tiszai pályaudvarra. Az egyik októberi napon dallamos szignál figyelmeztette a miskolci állomáson várakozókat, hogy figyeljenek, mert valami fontos bejelentés következik. Budapestről már ismerték ezt a fajta zenés ismeretterjesztést, tudomásul vették, hogy most már Miskolcon is dallamszignállal közlik a nélkülözhetetlen ismeretet: a vonat késik. Zeneszóval közölték hát, hogy késik az expressz. Viszonylag kevés várakozás után megérkezett. Az utasok beszálltak. Aztán se dallamszignál, se indulás, semmiféle tájékoztatás, ismeretközlés. Végülis negyvenhat perc késéssel indult el a vonat Miskolcról és hatvanegy perc késéssel ért Budapestre, a Keleti pályaudvarra (elvégre expresszvonat), ahol ugyancsak dallamszignál fogadta. Bizonyára azért szólt a muzsika, mert sikerült a miskolci késést további tizenöt perccel megtoldani. Ez volt október 10-én. Október 18-án már nem szólt a zene, nem volt dallamszignál, csak úgy, szárazon jelentették be, hogy az expressz tíz percet késik. Amikor ez letelt, újra tíz-tizennégy perc késésről regélt a megafon, és az utasok elnézését kérte. A vonat tizenhat perc késéssel megérkezett. Az utasok beszálltak, vártak. Semmi. Se dallam, se indulás, se tájékoztatás. Végül harminckét perc késéssel indult el a vonat, s most is sikerült ezt további tizennéggyel megfejelni. Negyvenhat perc késéssel ért Budapestre. Muzsikaszó nélkül. Akár szól a dallam, akár nem, a vonat késik. Pedig pontos is lehetne. Akár zenével, akár zene nélkül.

(benedek)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Vasárnapi búsz" cím alatt, a Ludas Matyi 1974. szeptember 26-i számában megjelent cikk nyomán megvizsgáltattam a Nyírtass községből vasárnap távoli munkahelyükre utazók létszámát és az utazási igény kielégítéséhez szükséges autóbusz biztosításának lehetőségét. A Szabolcs-Szatmár megyében autóbuszforgalmat lebonyolító VOLÁN 5. sz. Vállalat november 10-től, vasárnaptól kezdve Nyírtass község és Pátroha vasútállomás között újabb autóbuszjáratokat közlekedtet. Az autóbuszok a Pátroha vasútállomásról 20.59 és 21.51 órakor induló vonatokhoz fognak csatlakozást biztosítani.

Böröndy Tibor
főoszt. vez. h.
Volán Tröszt

SZERENCSES HÁZASPÁR

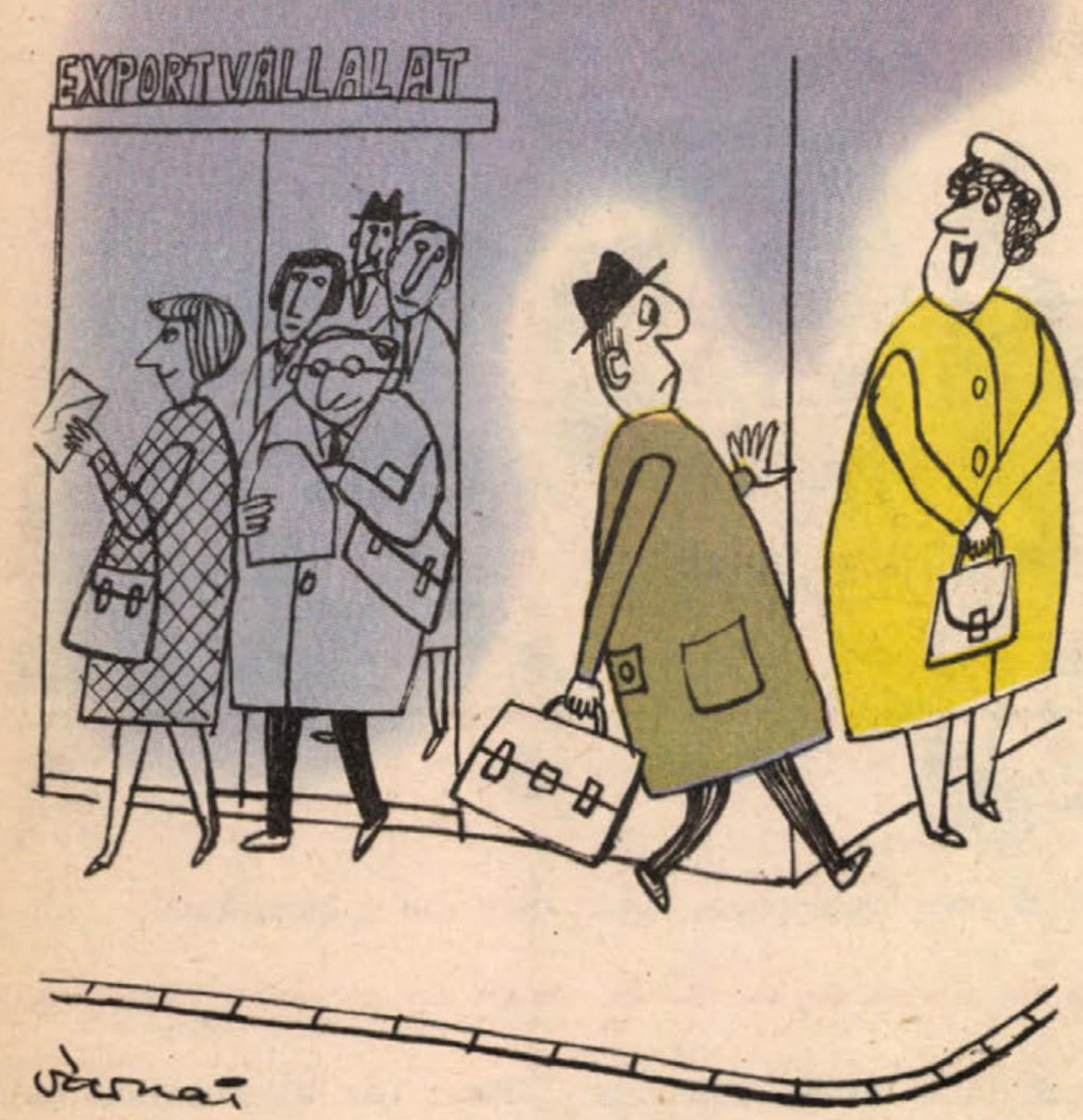

– Milyen szerencsés véletlen, hogy pont prémiumosztás napján találkoztunk az utcán!

A TURISTA

Tót Gyula rajza

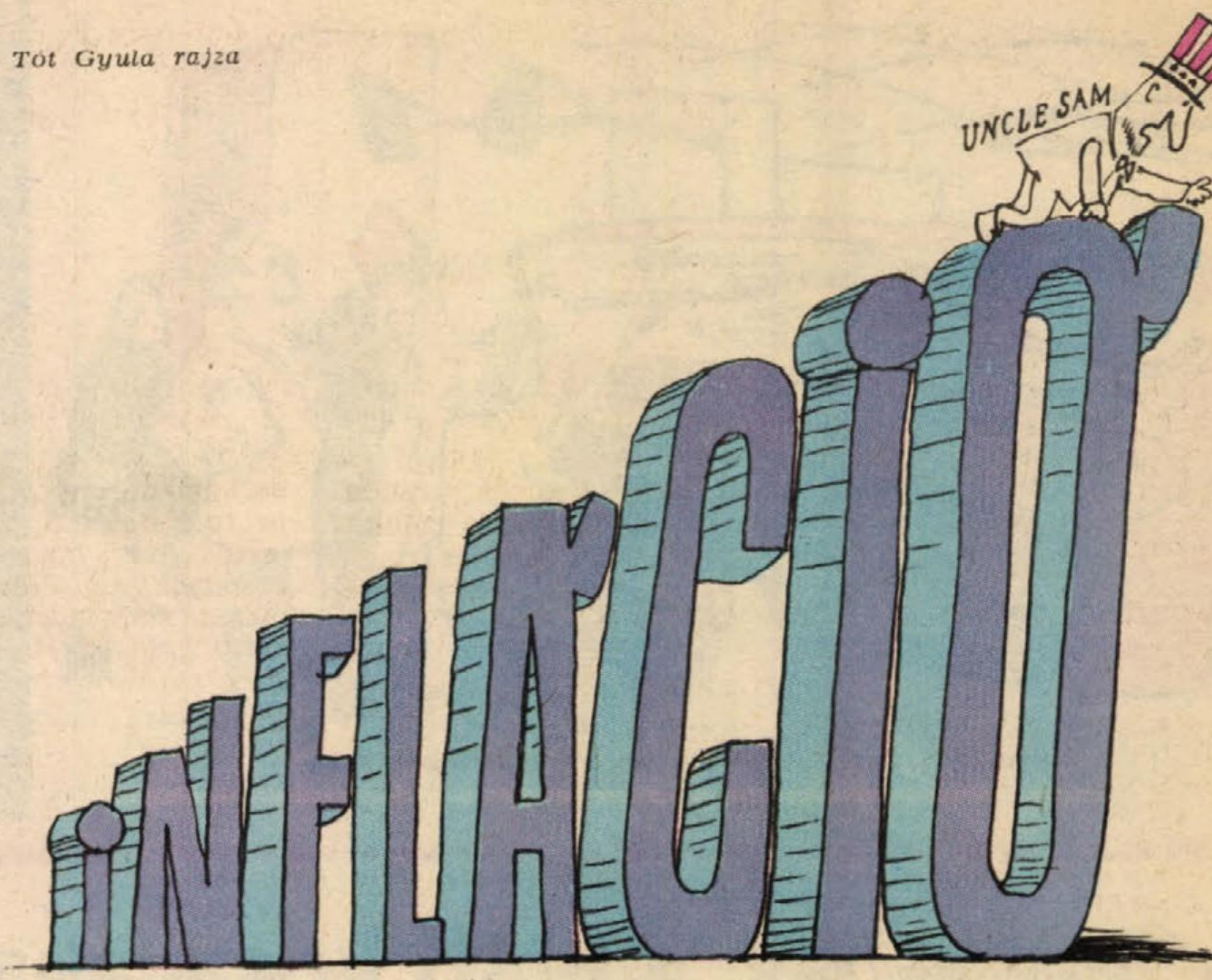

– És most merre tovább?

IFJÚSÁG ELLENI BŰNTETT

Az utcán találkoztam Verpelétivel. Én ráköszöntem, de ő nem köszönt vissza, pedig rámnézett. Rámnézett, de nem látott és elment volna mellettem, ha nem fogom meg a kabátja ujját.

— Jó reggelt! Hova sietsz?

— Megyek a rendőrségre. Feljelentem magam.

— Miért? Mit csináltál?

— Ifjúság elleni bűntettet követtem el.

— Te?

— Én.

— S ki ellen?

— Önmagam ellen — mondta Verpeléti, aztán így folytatta: — Ma reggel belenéztem a tükörbe és megdöbbenve láttam, hogy egy öregember néz vissza rám: fáradt arc, keserű vonások, tasakos szemek. Belenéztem a tükörbe és azt kérdeztem magamtól: hol van az az ifjú, aki voltam? A kérdésre azonban nem tudtam válaszolni. Most megyek a rendőrségre és feljelentem magam.

— A BTK idevágó paragrafusa csak kiskorúakra vonatkozik...

— Stimmel. Én is voltam kiskorú. Bizonyítékul elhoztam magammal a gyerekkori fényképeimet. Nézd, ez a szőke, csodálkozó szemű kisfiú én voltam... És ez is én voltam, ez a rövid nadrágos, tiszta mosolyú, cingár lábú gyermek... S nézz meg most! Ez lett belőlem! Ezt csináltam belőlem! Mi ez, ha nem ifjúság elleni bűntett? Megyek a rendőrségre és feljelentem magam.

— Egy szót sem értek. Mindössze annyi történt, hogy megöregedtél.

— Hát szabad ilyesmit csinálni egy ifjúval, egy kiskorúval, akiknek fogalma sincs arról, hogy mi az az öregség, mit jelent az, hogy meszesedés, szédülés, gyomorégés... És milyen alattomosan csináltam, szinte észre se vettem, hogy megöregedtem, mert állandóan dolgoztam, loholtam, futottam, szaladgáltam és mindig azt hittem, hogy fontos az, amit csinálok...

— A paragrafus szerint...

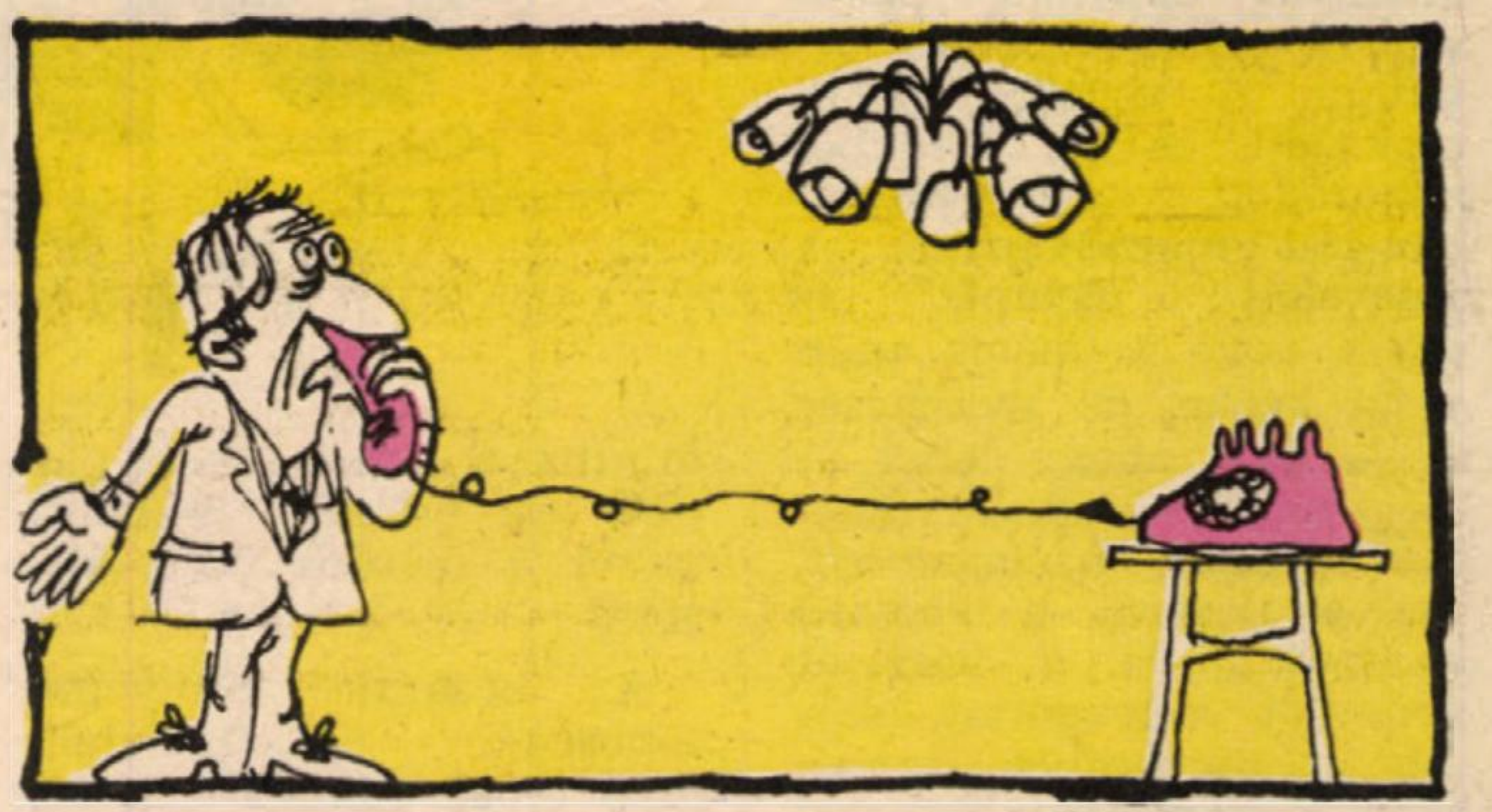

— Én is ismerem a paragrafust, amely kimondja: ifjúság elleni bűntettet követ el az, aki károsan befolyásolja a kiskorú erkölcsi fejlődését. Nos, ez is stimmel. Amikor kiskorú voltam, megesküdtem, hogy gyámola leszek a nőknek, gyerekeknek, özvegyeknek és ha valami igazságtalanságról hallok, azonnal lóra ülök és a helyszínre vágtatok igazságot tenni. A későbbiek folyamán azonban lebeszéltem magam arról, hogy folyton-folyvást én legyek az igazság bajnoka és ezzel károsan befolyásoltam erkölcsi fejlődésemet. De nemcsak az erkölcsit, a szellemit is. Valami baj van velem. Az utóbbi időben nem jutnak eszembe a nevek, elfelejtem az olvasott könyvek címét, a filmek tartalmát... Hát ez lett belőlem, az ifjúból, a minden szépre és jóra fogékony kiskorúból... De most megyek a rendőrségre és feljelentem magam... Ez az ifjúság elleni bűntett tipikus esete — mondta Verpeléti és faképnél hagyott.

Este — kíváncsiságból — felhívtam telefonon.

— Mi van veled? Voltál a rendőrségen?

— Nem voltam — felelte ingerülten Verpeléti. — Egy ostoba ifjonc miatt, aki voltam, nem fogok meghurcolni egy becsületben megőszült férfit... Hát nincs igazam?

Nem feleltem a kérdésére. Szép csendesen letettem a kagylót.

Mikes György

MODERN SZÍNHÁZ

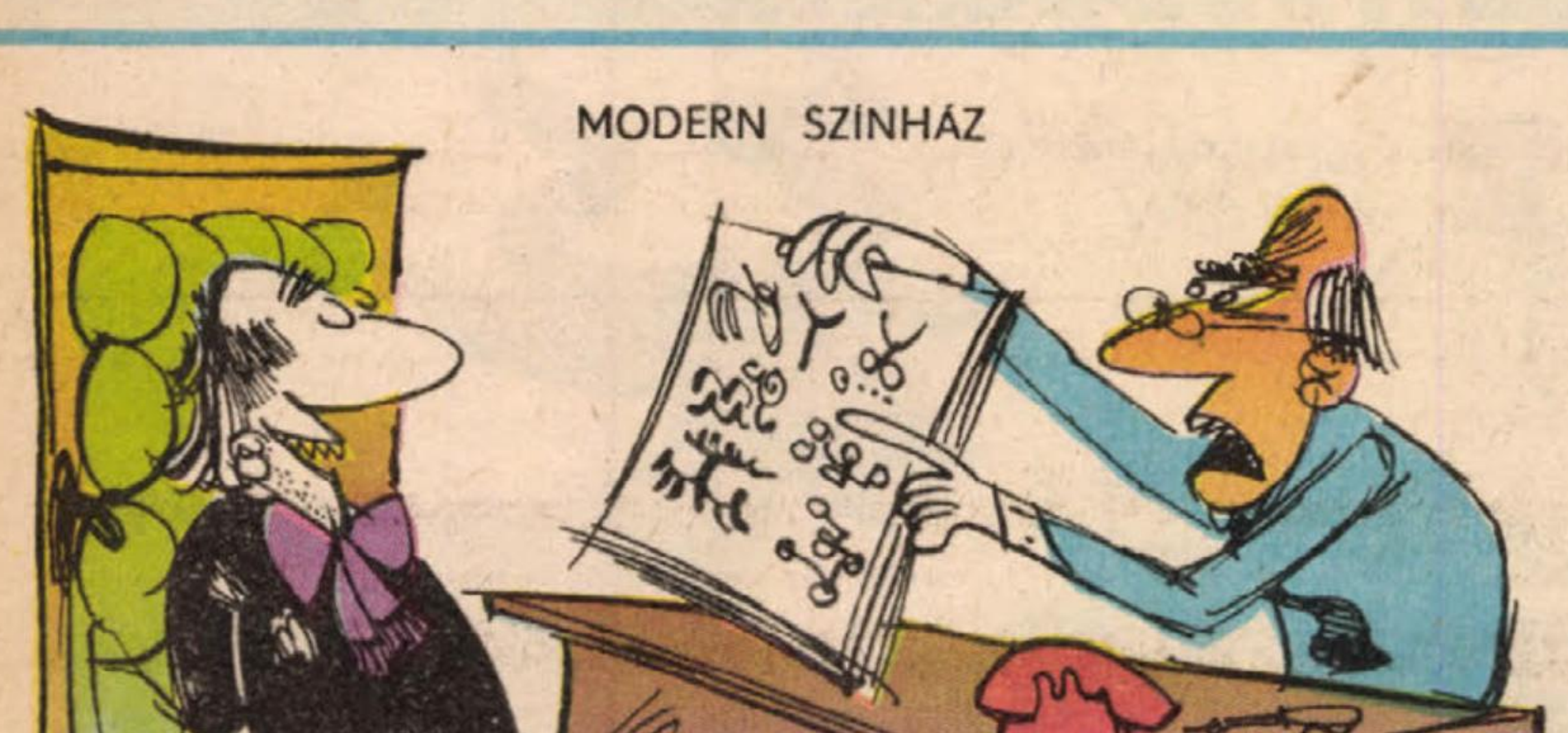

– Ez az új darab kézirata?
– Igen. Betűk helyett jelzésrendszert alkalmaztam...

TIBORC PANASZA

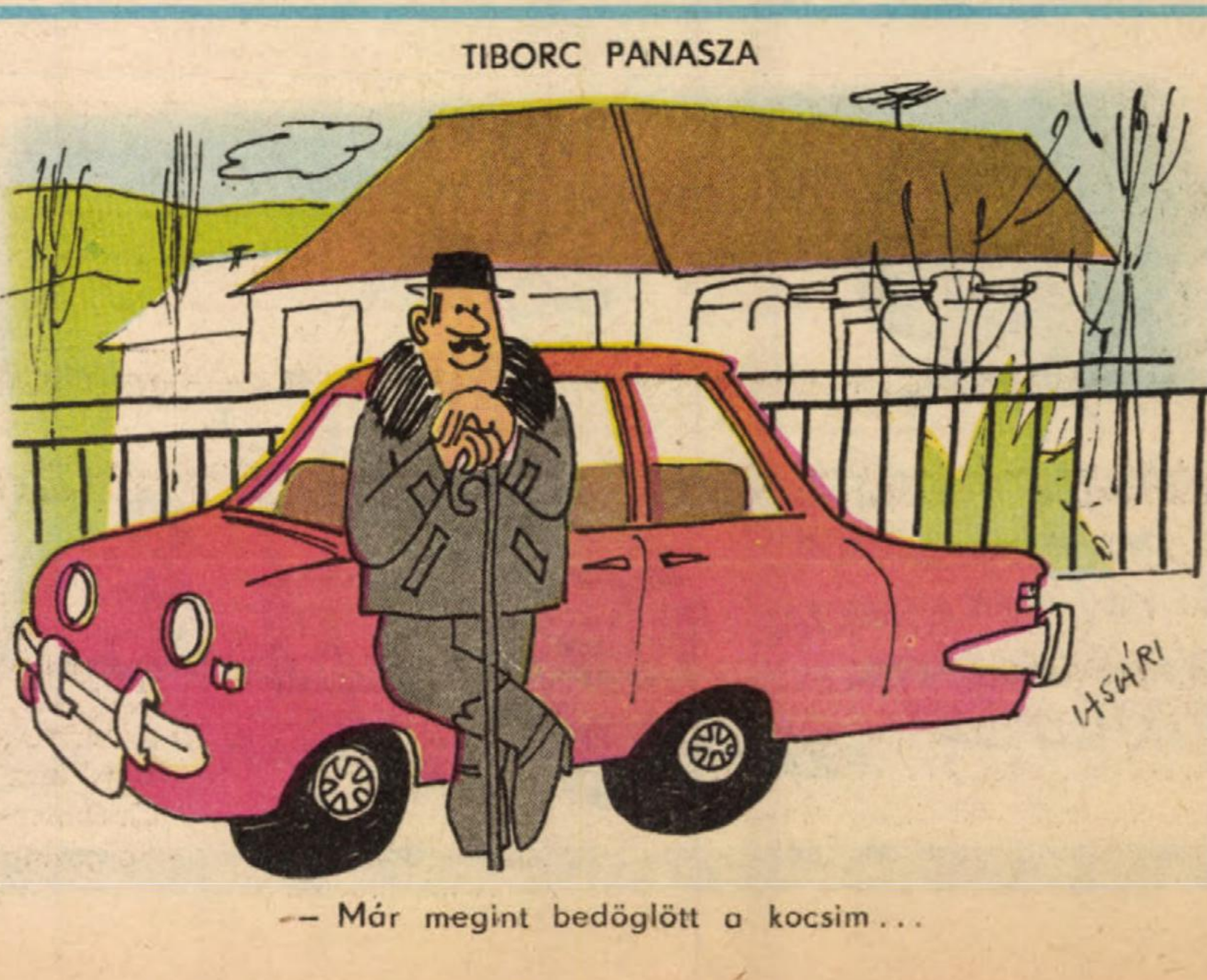

– Már megint bedöglött a kocsim...

VÁLLALATI SZUPER-AGY

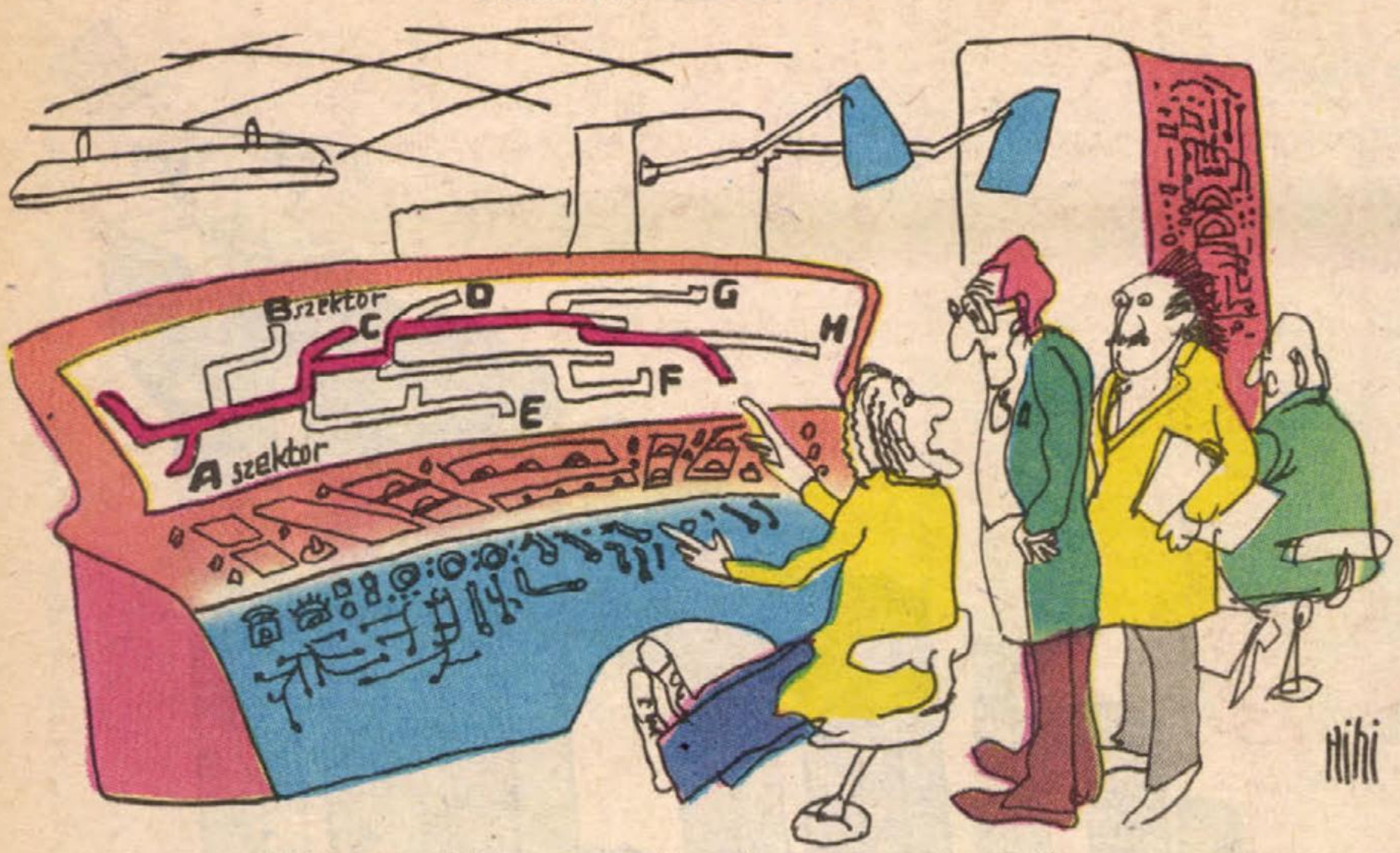

– Pontosan jelzi, merre járnak a népi ellenőrök...

LOVASISKOLA POMÁZON

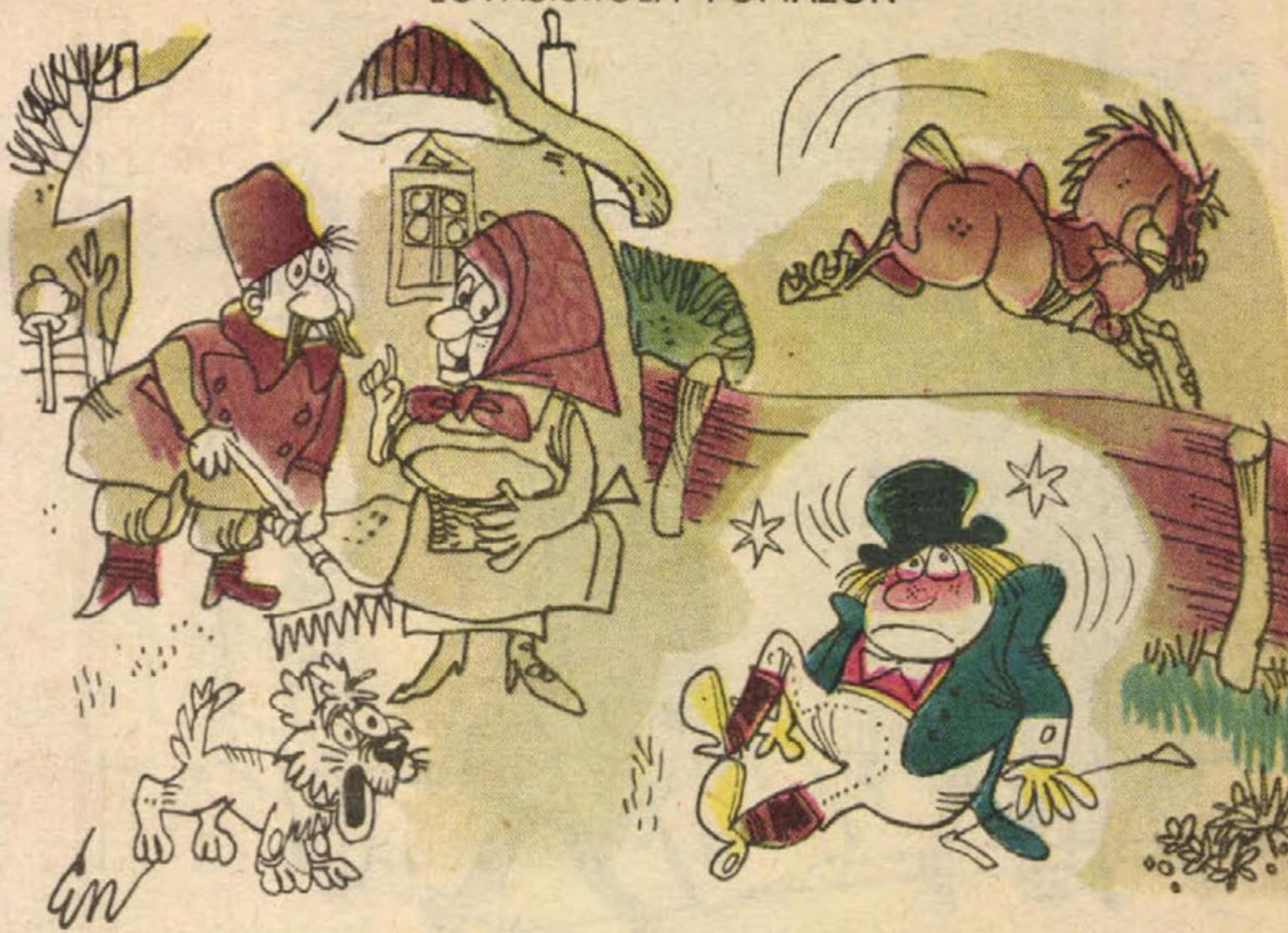

– Apjuk, már megint egy bukott diák van a kertünkben!

Levélváltás a bolti kosarakról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Mint dolgozó nő és háziasszony évek óta boszszankodom az önkiszolgáló közért, csemege és tejtermék üzletek műanyag kosarainak gondozatlanságán. Személyes tapasztalatom szerint, kevés kivétellel, a kosarak piszkosak, és ragadnak a zacskós tejtől vagy a hálóban árusított hagymától, burgonyától és egyebektől. Már legalább tízszer akartam írni önnek, de mindig arra gondoltam, hogy egyszer csak észreveszik az illetékesek a műanyag kosaraknak az egészségre káros tisztátalanságát. Miért nem ellenőrzi a KÖJÁL az üzletekben a műanyag kosarak állapotát?

Tisztelt Olvasónk!

Ne várjunk mindent a KÖJÁL-tól és a hivatalos „szervek”-től. Az önkiszolgáló üzletek mindegyikének van üzletvezetője és annak legalább egy, de gyakran több helyettese is. Az ő kötelességük, hogy rendet tegyenek a maguk portáján, és intézkedjenek az üzletükben használatban levő kosarak tisztántartása ügyében.

Miután levelét megkaptam, mintegy másfél tucat közért, élelmiszer, tejtermék és csemege önkiszolgáló üzletben megnéztem a kosarakat. Mindegyikükben (nagyon kevés kivétellel) szabadon lebegő vagy a műanyag fenékhez ragadt számos pénztár-blokkot találtam. A korábbi vevők blokkjait és az áruikból elszóródott vagy kifolyt étel-ital maradványait. A kosarakat ugyanis az egyik vevő a másik után veszi kézbe, de szerencsére — úgy, ahogy lehet — megpróbál védekezni. Láttam például háziasszonyt, aki a kosarat a karjára akasztotta és a vásárolt kenyeret, felvágottat, sajtot a tenyerében tartva vitte a pénztárig, hogy elkerülje a kosár egyébként kötelező használatát. A tapasztaltabb háziasszonyok a kosár alját a magukkal vitt tiszta papírral kibélelik, de ez nem sokat segít. A pénztárnál ugyanis a pénztárosnő az árut átrakja (a blokkolás sorrendjében) az előbbi vevő kosarába. Ez a kosár pedig éppen olyan piszkos, mintha a gondos vevő papírbélés nélkül használta volna a piszkos bolti kosarat.

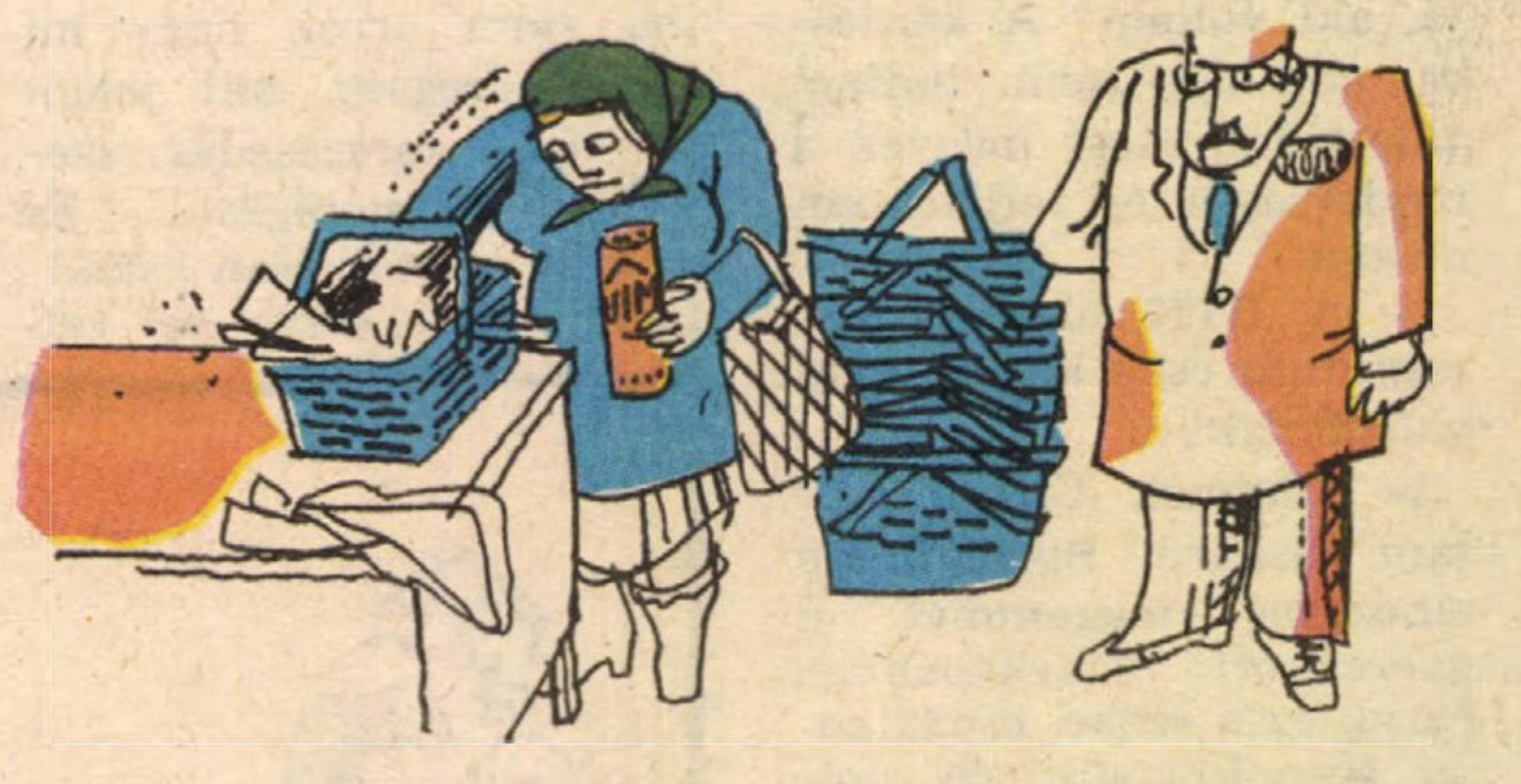

A kosarak túlnyomó többsége gusztustalan, nem lehet csodálkozni, ha a vevő viszolyog tőlük, és válogat a műanyag kosarak között, félreteszi, amelyik ragad vagy piszkos, talál olyant, amelyben szétszóródott a morzsa vagy a keksztörmelék, a porcukor, a só és néhány, a burgonyából lehullott földgalacsin is gurul benne ide-oda. Ez a vevő viszonylag könnyű helyzetben van: az előbbi vevőktől örökölt hulladékot egyetlen mozdulattal a földre borítja és nagyjából tiszta kosárral a karján indulhat el, hogy az állványokról a vásárolni szándékolt árut leemelje. Ezek a vevők szerencsés vevők. Olyan kosárban vásárolhatnak, amelyek nem ragadnak a tejtől, tejföltől, rosszul dugaszolt üvegből kiszivárgott bortól, és hulladékok sem száradtak a kosár fenekére. (Az üzletvezetők talán arra gondolnak, hogy a vásárlók visznek magukkal egy nedves és egy száraz törlőruhát, és tisztára törlik a kosarakat?)

Nem szeretném, ha egyoldalúsággal vádolnának: a meglátogatott másfél tucat üzletből egy boltban tiszták voltak a kosarak. Ebben az üzletben kívül és belül rendszeresen és alaposan tisztára törlik a kosarakat, és a szennyeződést eltávolítják belőlük. A vevő mindig tiszta kosarat vehet a kezébe. Az üzlet vezetője mindig azt a dolgozót bízza meg a kosarak tisztán tartásával, aki éppen ráér.

Ha nem is várhatunk mindent a hatóságoktól, nem ártana, ha a KÖJÁL időnként szemmel kísérné, hogy mi a helyzet az önkiszolgáló üzletek műanyag kosarainak tisztasága ügyében. Ahogy én az önkiszolgáló üzletek vezetőit ismerem, az ellenőrzésnek már a puszta hírére is rendszeresen tisztán tartanák a kosarakat.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

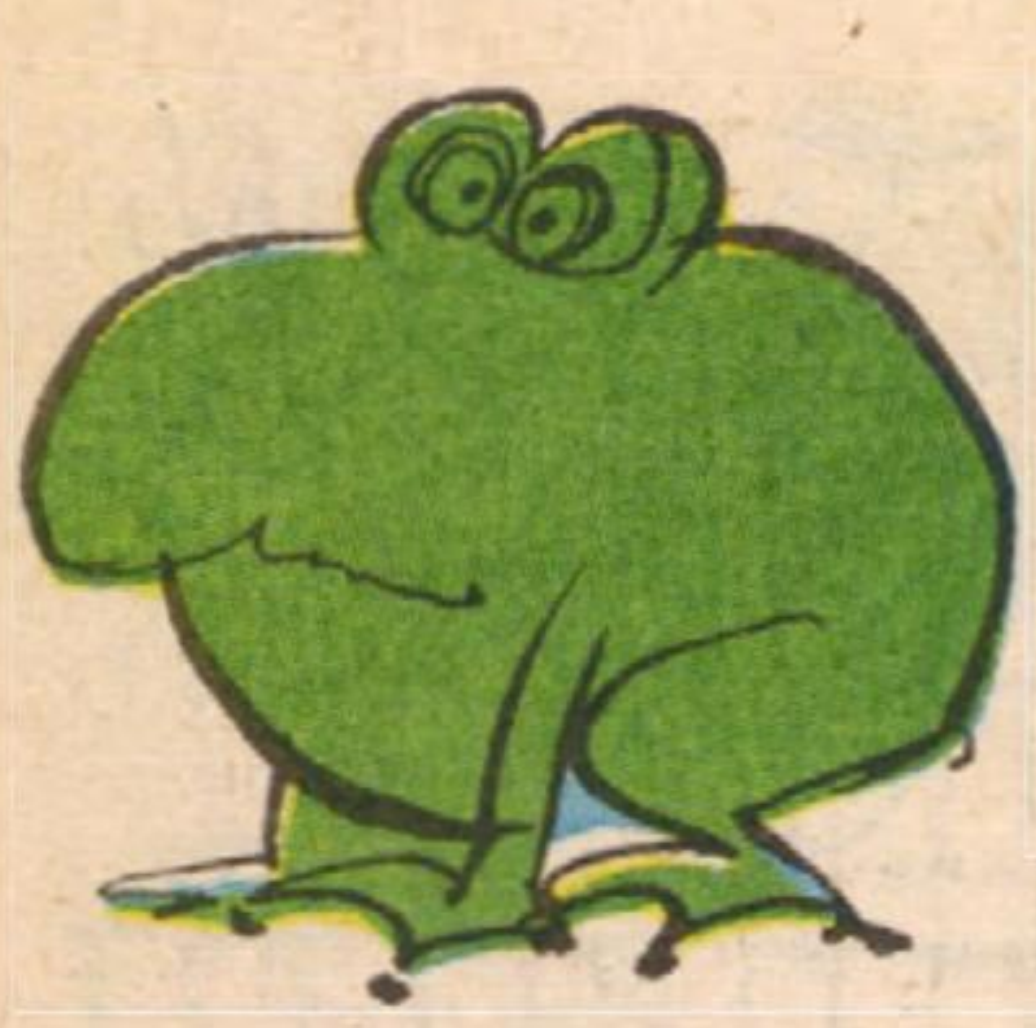
HALADÓ SZELLEMŰ BÉKA, SEMMILYEN CSÓKTÓL NEM VÁLTOZIK KIRÁLYFIVÁ

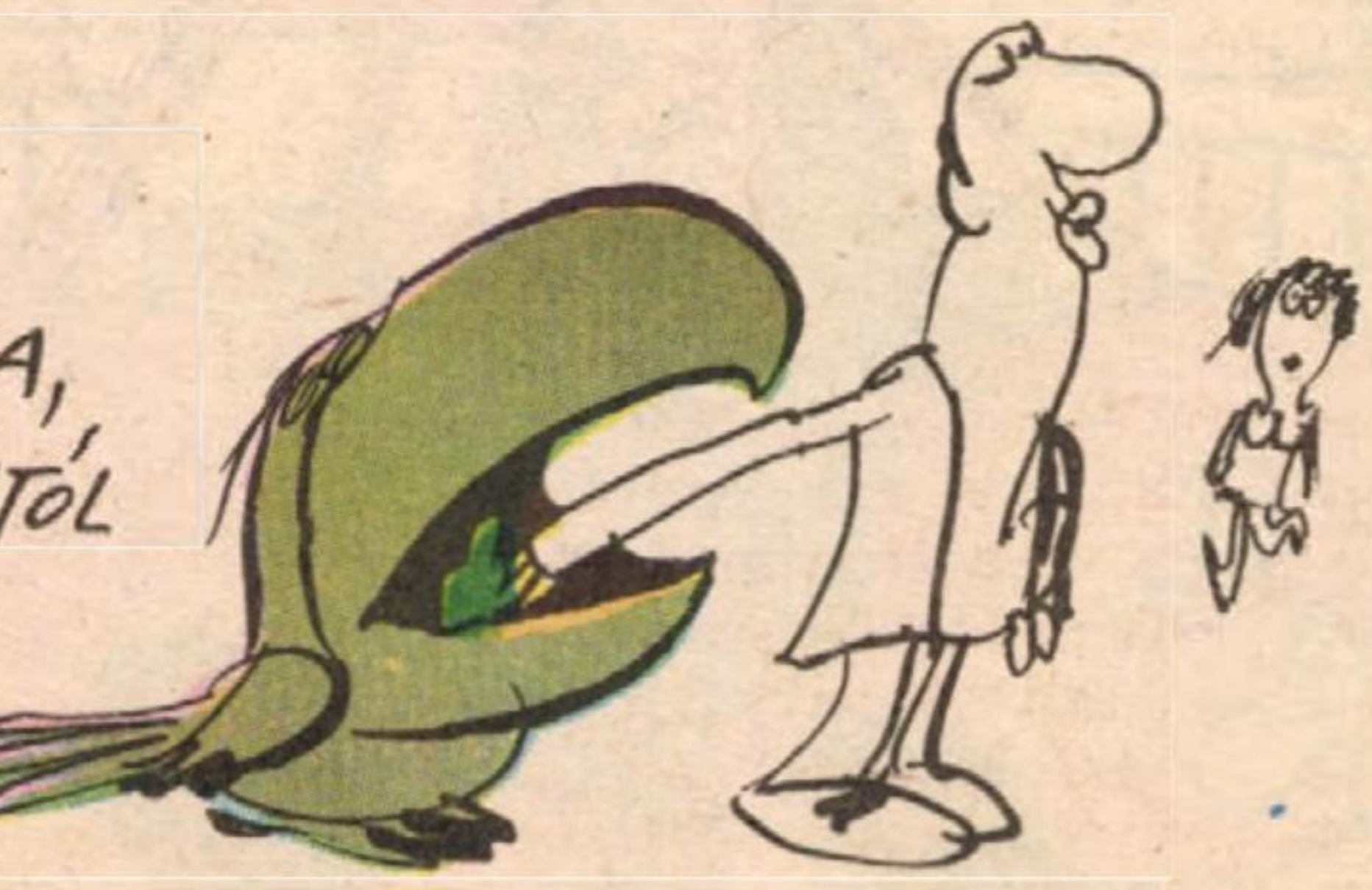

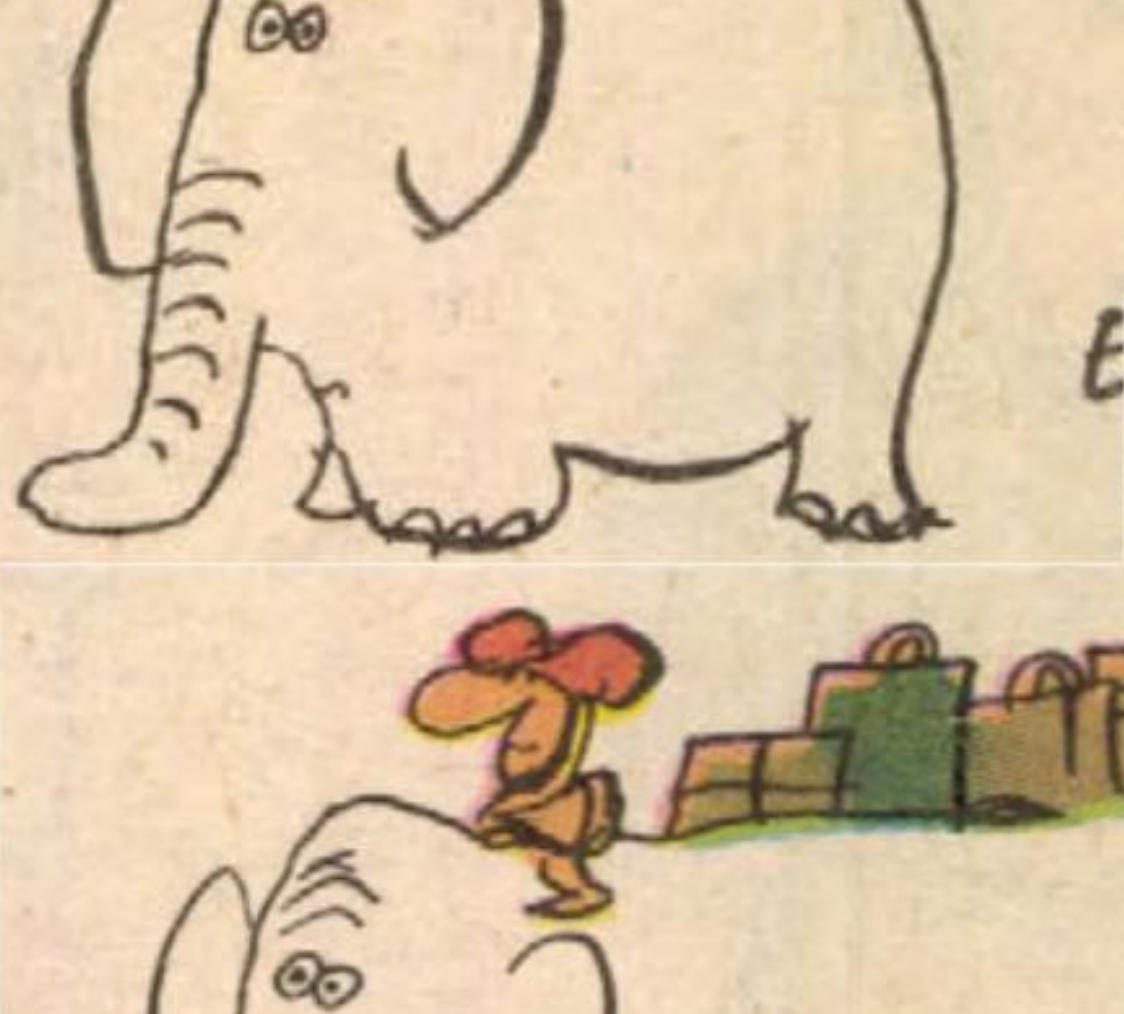

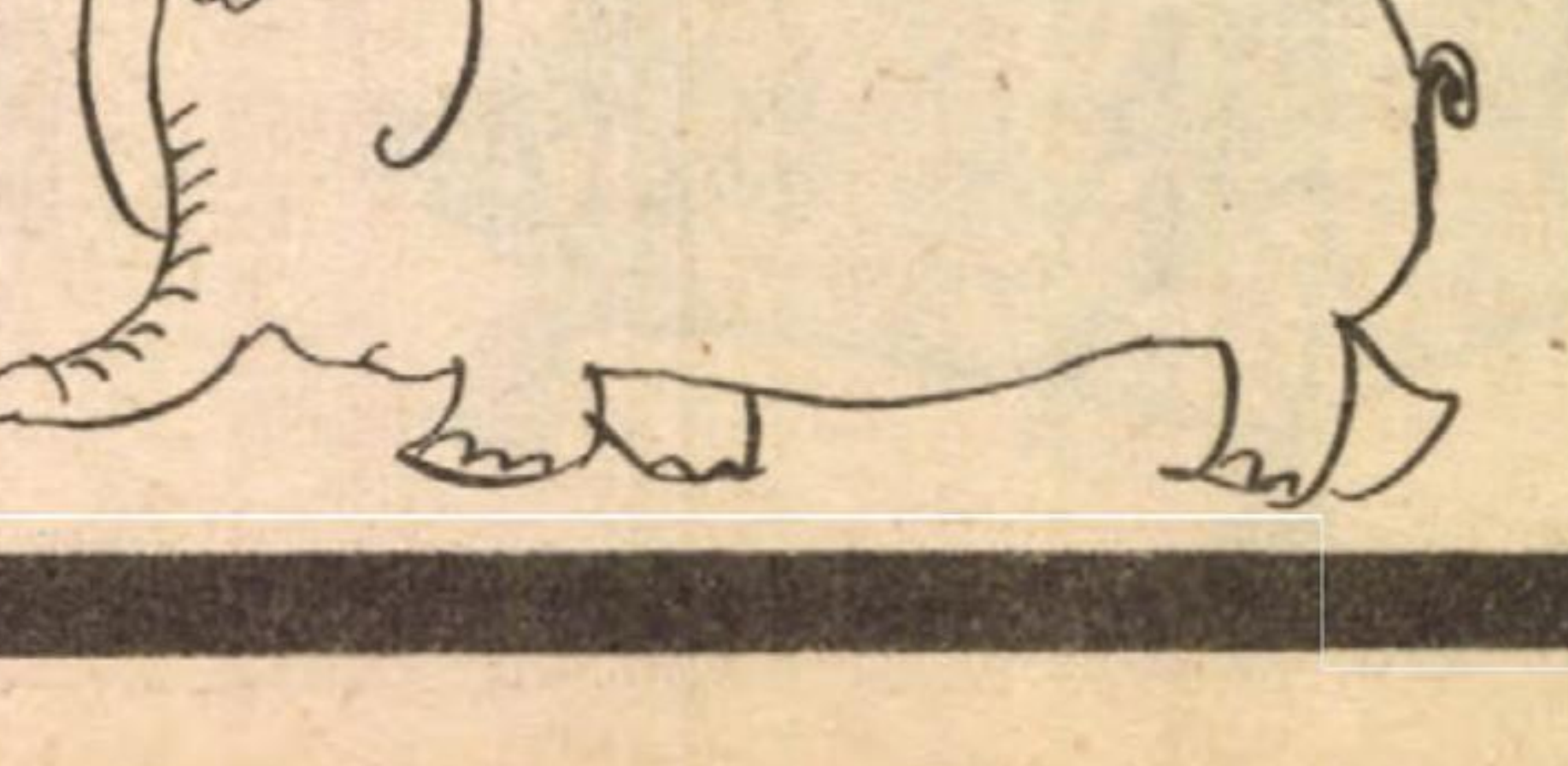

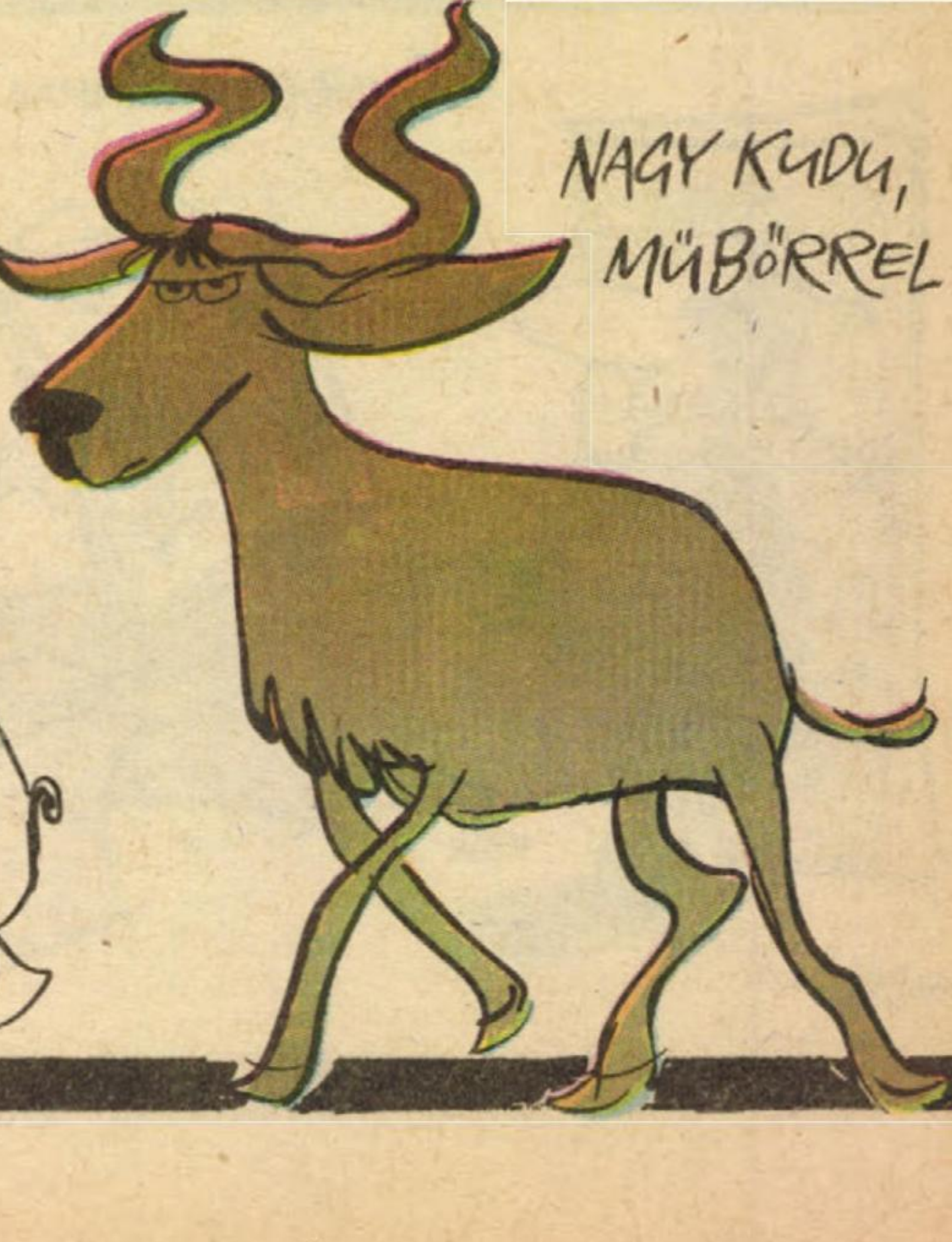

MEGLEPETÉS

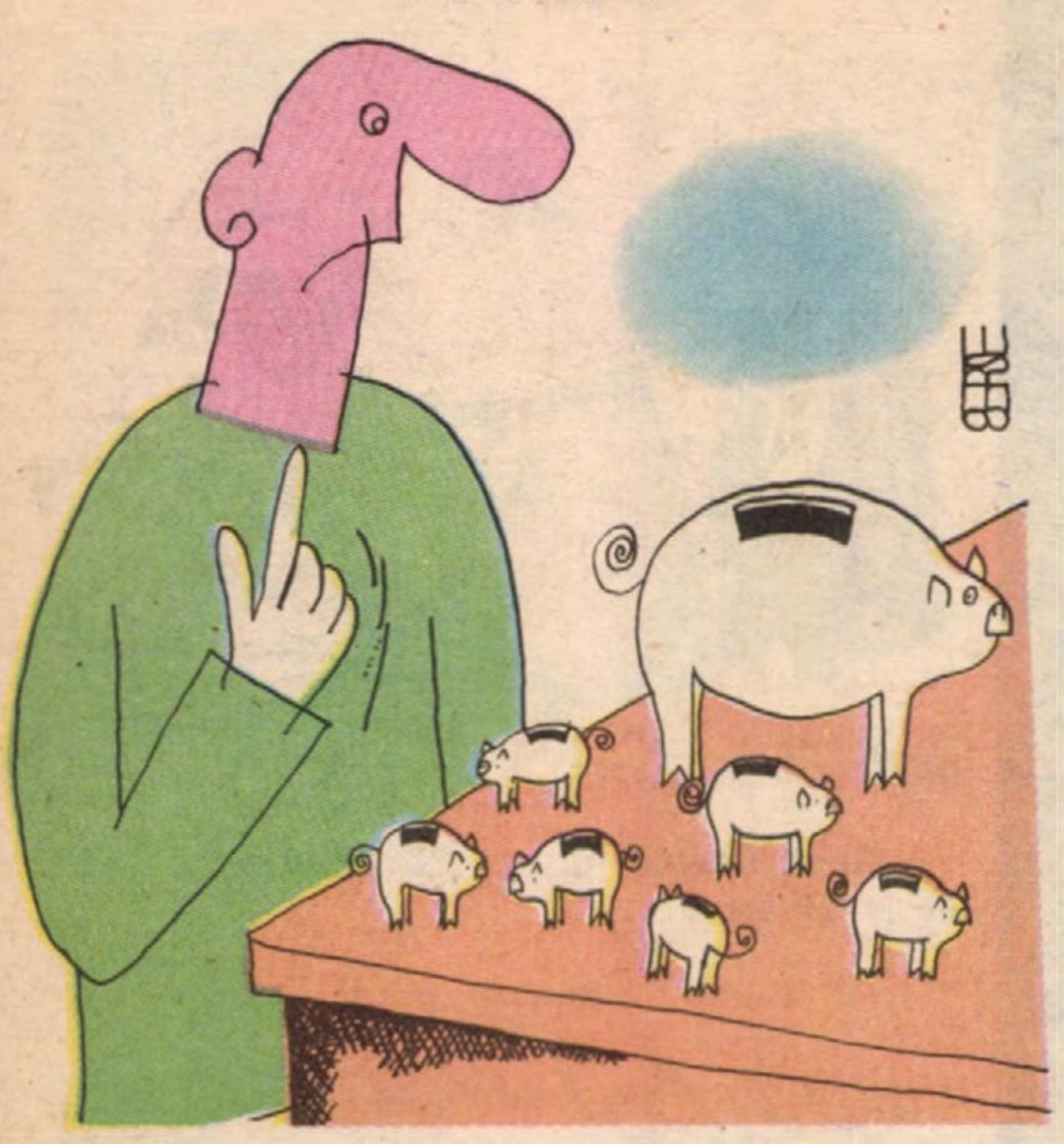

A NÁTHÁS IDŐSZAKBAN

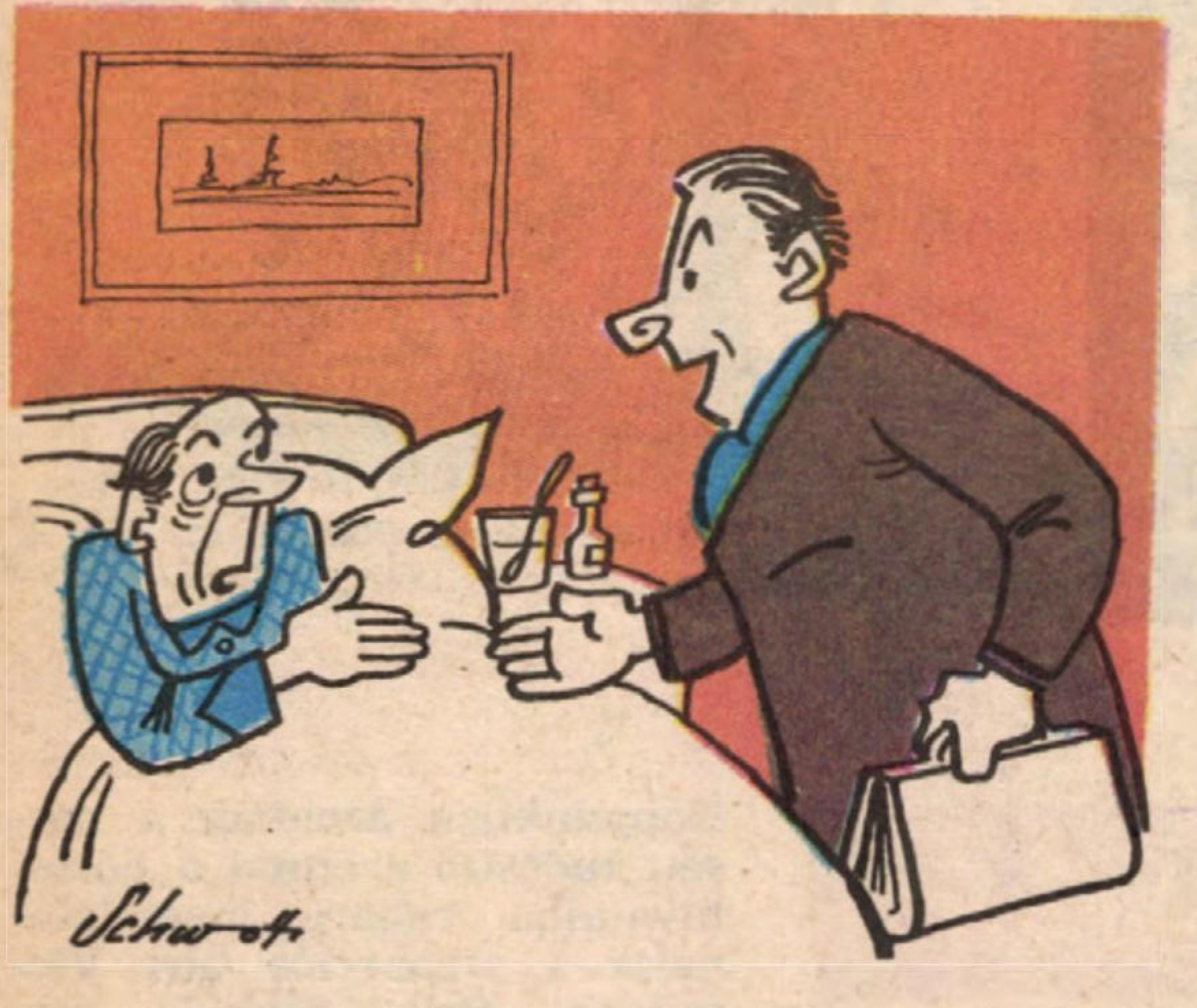

– Képzelje, doktor úr, délelőtt hármat prüsszentettem. Mit szól hozzá?
– Mit szólhatok? Kedves egészségére!...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

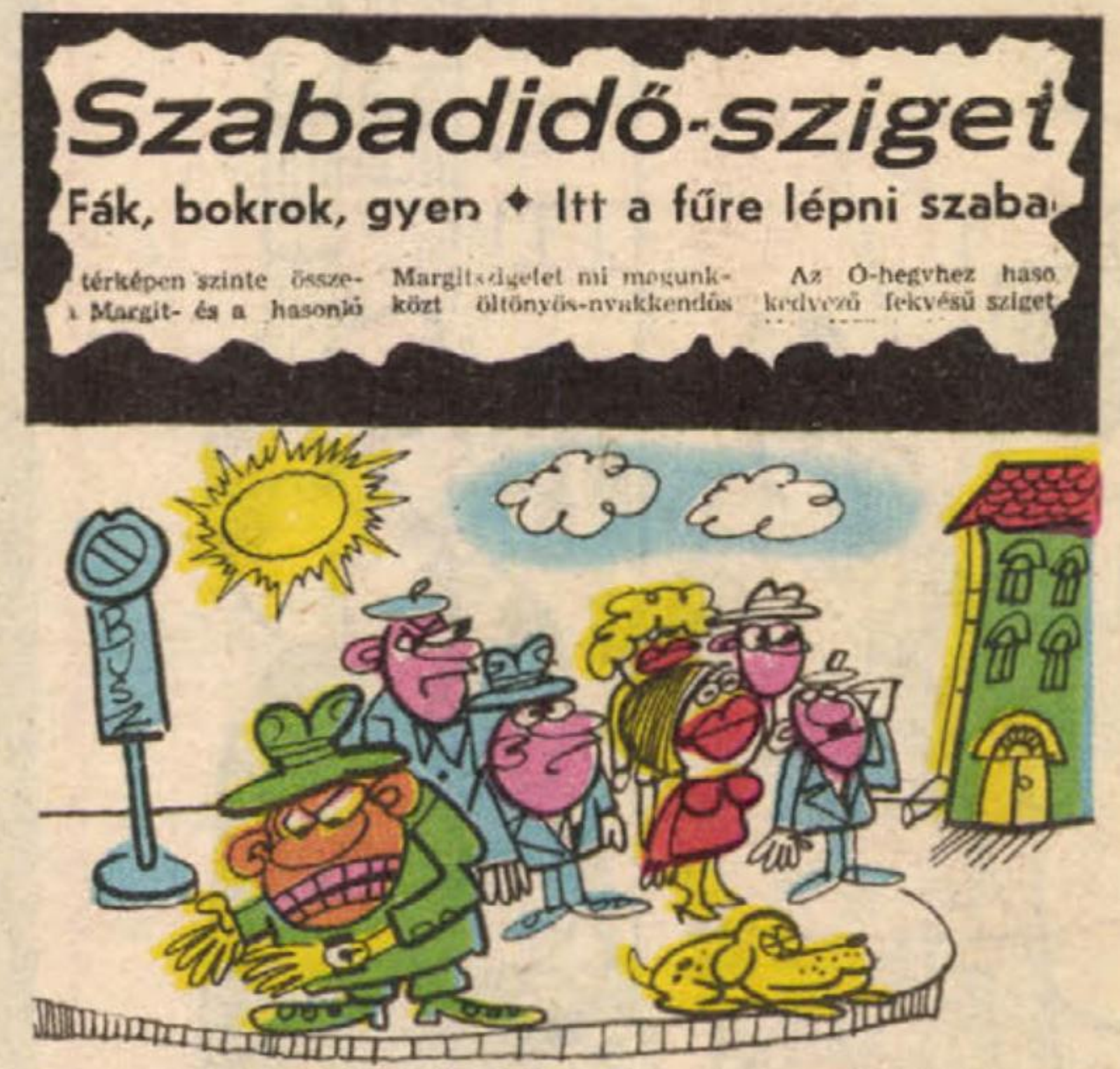
Szabadidő-sziget
Fák, bokrok, gyen ✦ Itt a fűre lépni szaba
térképen szinte össze- Margitszigetet mi megunk- Az Ó-hegyhez haso
a Margit- és a hasonló közt öltönyös-nyakkendős kedvező fekvésű sziget
BUSZ

– Már megint a járdaszigeten töltöm a szabad időmet!

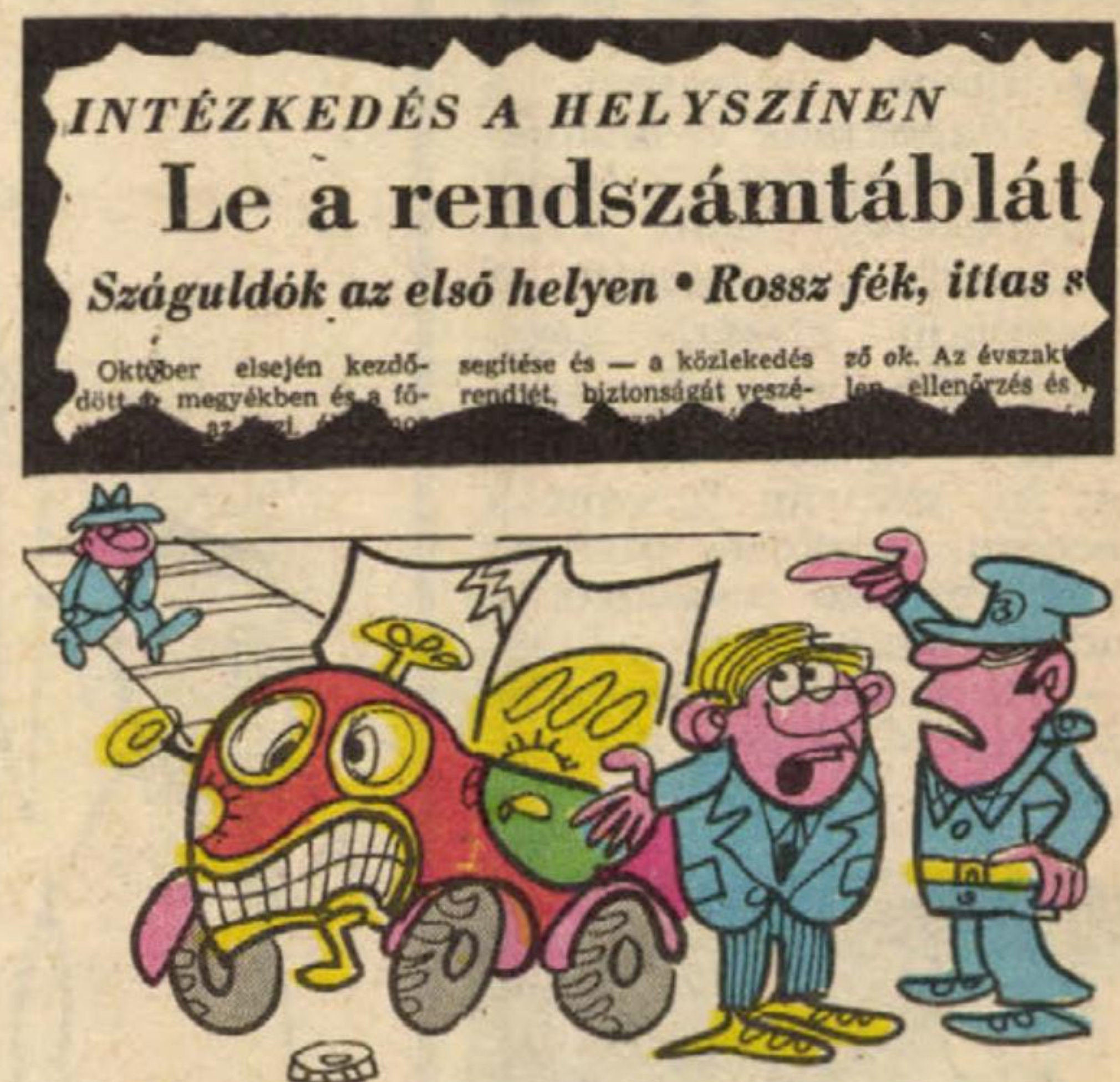
INTÉZKEDÉS A HELYSZÍNEN
Le a rendszámtáblát
Száguldók az első helyen • Rossz fék, ittas s
Október elsején kezdő- segítése és — a közlekedés ző ok. Az évszak
dött a megyékben és a fő- rendjét, biztonságát veszé- len ellenőrzés és

– Hogy volt bátorsága ilyen kocsival közlekedni?
– Bátorságra nem nekem volt szükségem, hanem a gyalogosoknak.

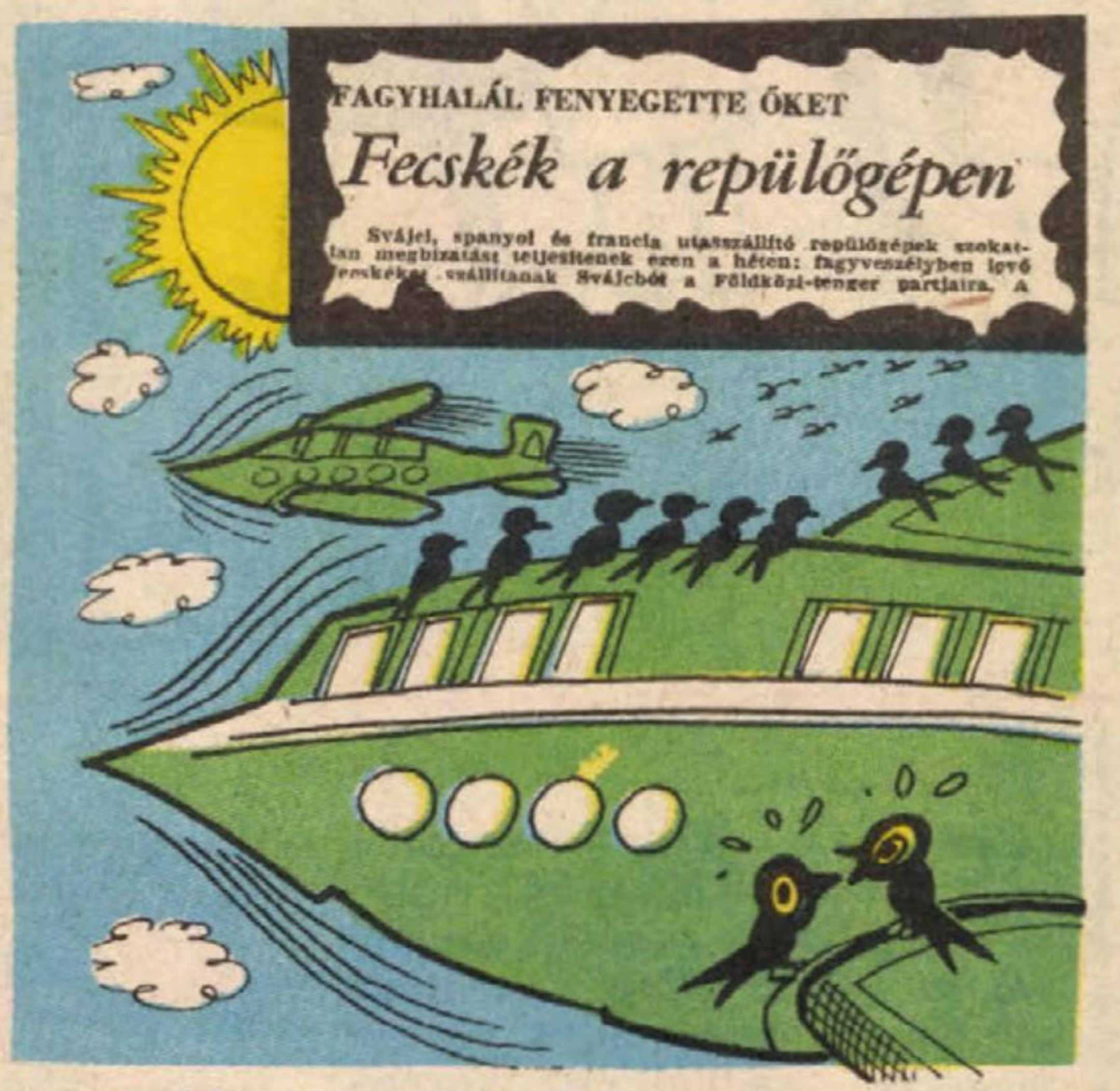
FAGYHALÁL FENYEGETTE ŐKET
Fecskék a repülőgépen
Svájci, spanyol és francia utasszállító repülőgépek szokatlan megbízatást teljesítenek ezen a héten: fagyveszélyben levő fecskéket szállítanak Svájcból a Földközi-tenger partjaira. A

– Most már csak adja az ég, hogy el ne térítsék, mert akkor kezdhetjük elölről.

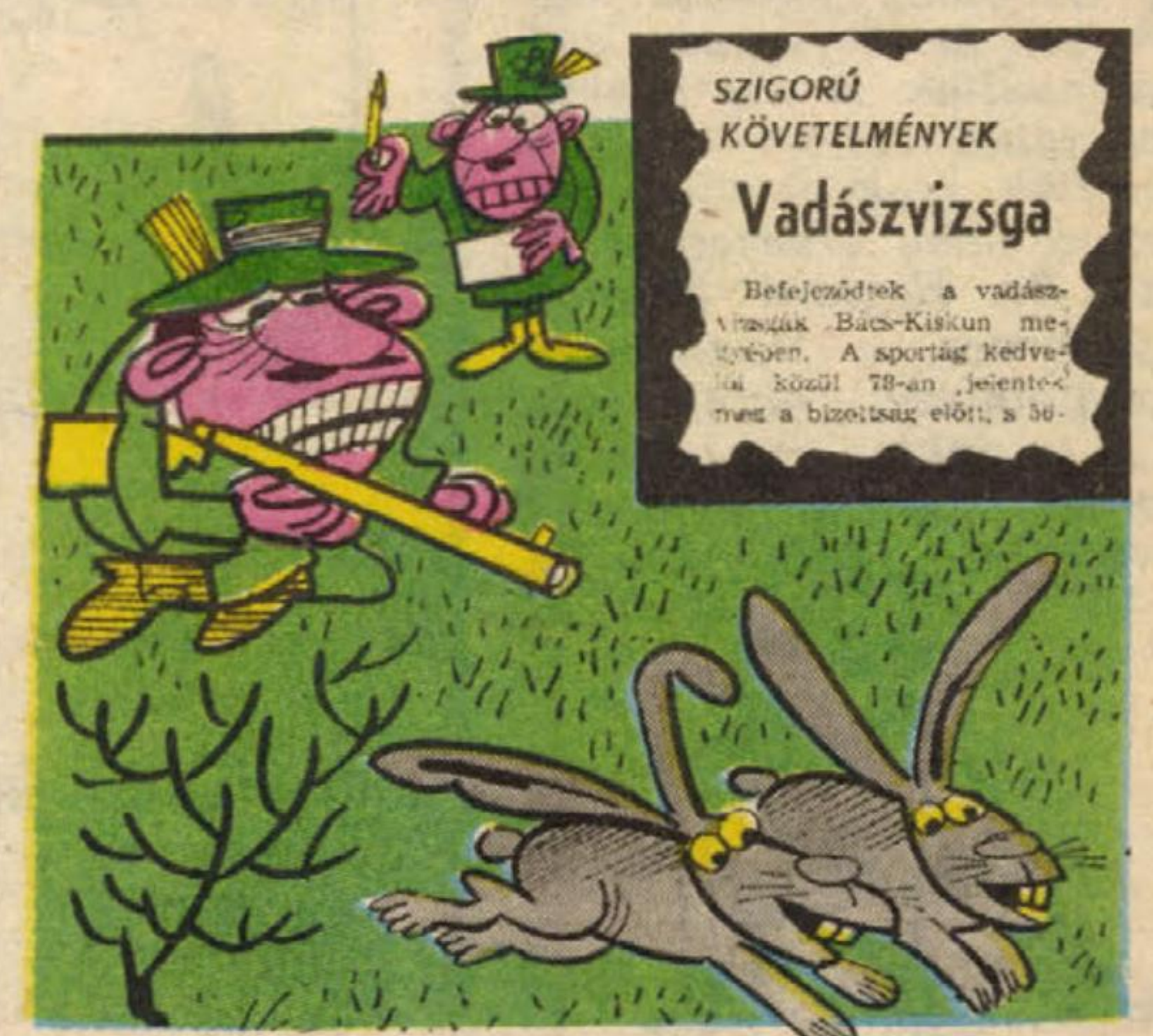
SZIGORÚ KÖVETELMÉNYEK
Vadászvizsga
Befejeződtek a vadászvizsgák Bács-Kiskun megyében. A sportág kedvelői közül 78-an jelentek meg a bizottság előtt, s 56-

– Sose izgasd magad, nyusziko, ez csak egy mazsola!

Fifi-2

Pörc Elemér meghatottan csavargatta a bajúszát.

— Régvárt pillanat ez az ustorosi Miniművek életében. Emberek! Odafejlődtünk, hogy most már az adminisztráció ésszerűsítésére is gondolnunk kell. Kívántatik egy módszer, amellyel nyilvántarthatjuk hány taliga nokedliszaggató és derelyemetélő szállítódik ki az üzem kapuján.

Picim Ottó izgatottan emelte fel a karját, majd kék köpenye zsebéből egy golyós számológépet tett ki az asztalra.

— Ez itt a Picim-féle tolókompúter — mondta. — Vékony fémszálacskákon apró golyóbisok mozgathatók. Az eljárás a következő: valahányszor egy taliga készáru elhagyja a Művek területét, egy golyóbist a készülék baloldaláról a készülék jobboldalára tolunk. A tervidőszak végeztével csak összeszámoljuk, hány golyóbis van a készülék jobb oldalán és máris megkapjuk a kívánt végeredményt. A további észszerűség kedvéért minden tizedik golyóbist pirosra festettem. Ily módon elegendő, ha csupán a piros golyóbisokat számoljuk össze. s a nyert eredményt megszorozzuk tízzel. Elismerem: a módszer talán nem teljesen új, viszont az egész szerkezet elkészíthető három forint ötven filléres anyagköltséggel és egy életre szól.

— Sajnálatos kredencszemlélet — szólt közbe Ász Géza. — A látókör végzetes beszűkülése. Így aztán semmire sem jutunk. Emeljük magasra a fantáziánkat, barátaim és gondolkozzunk merészen. Valahogy így, ni...

Tapsolt egyet, mire az előszobából két fura alak csörtetett a terembe. Egy kis robot, meg egy nagy skandináv. A robot csendes volt és szelíd, a skandináv harsány és izgága. Üvegkék szeme szikrákat szórt, pelyhes haja szőke moszatként lengett, mintha nem is a gépe, hanem ő maga működött volna magasfeszültség alatt.

— Ez itt Hjalmár Rintintin mérnök úr, a szmörgaszbrodi Elektromzö-tröszt üzletkötője — mondta Ász Géza. — A másik meg Fifi-2, a cég univerzális számítógépe, mondhatnám a teremtés koronája. Majd mindjárt meglátják...

A mérnök munkához látott. Körülugrándozta a gépet, majd megnyomott egy gombot. Fifi—2 két pirosat kacsintott, aztán kiköpte a Művek nyersmérlegét és tippeket adott a hatékonyság növelésére. A mérnök meghúzott egy fogantyút. Fifi—2 tüsszentett és ismertette a jövő évi reprezentatív piackutatás eredményét, ezt követőleg pedig körvonalazta, hogy a helyi adottságok figyelembe vételével miként lehetne a derelyemetélőt a státusz szimbólum rangjára emelni.

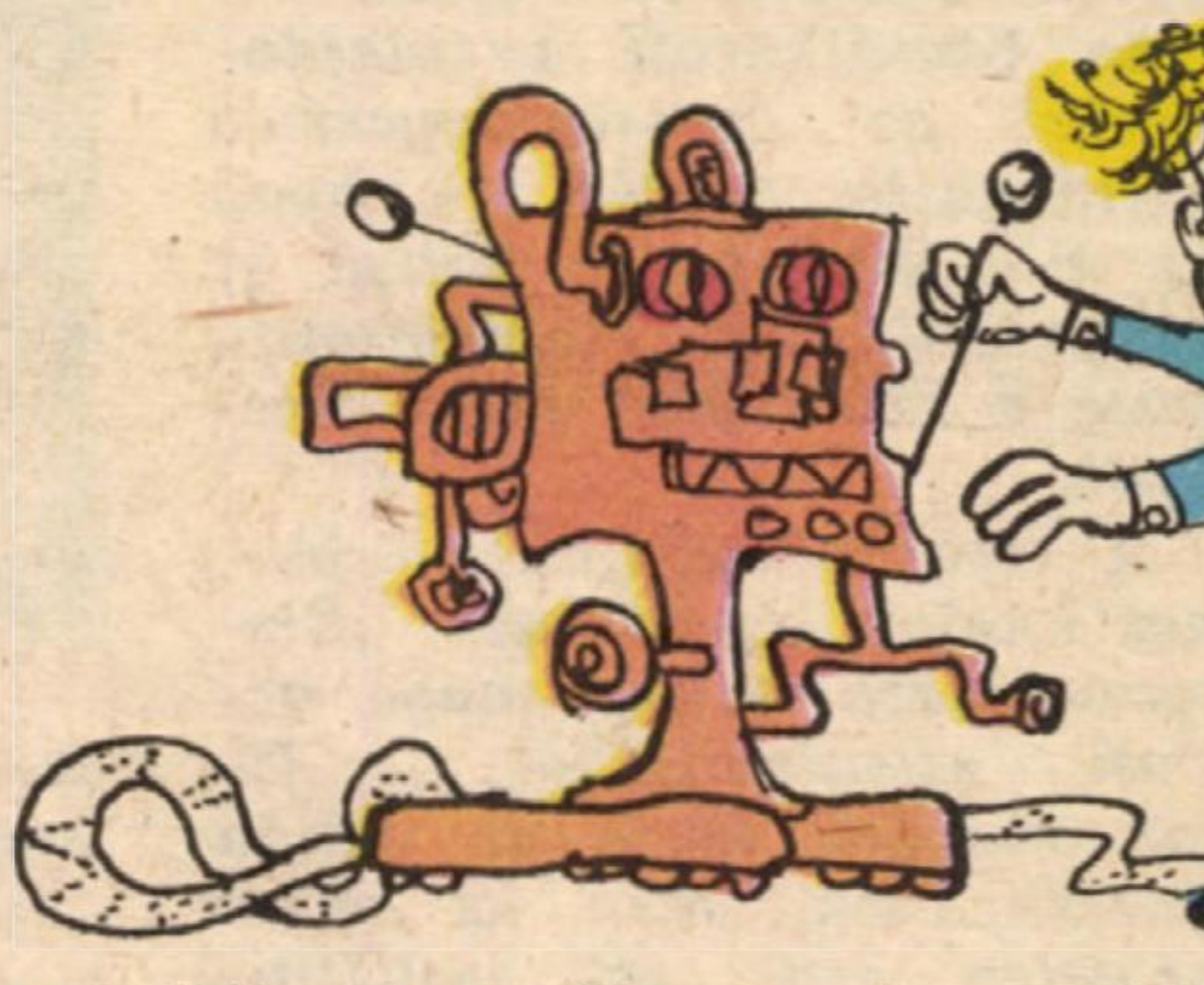

Az értekezlet vastapssal jutalmazta a gép produkcióját, majd Ász Géza előterjesztésére tízmillió jebuzeusért megvásáolta Fifi—2-t.

Az üzlet hírére hálaadó körmeneteket rendeztek Szmörgaszbrodban, rénsütéssel és hálózsákbanfutással, hiszen ez az egyetlen tranzakció tizenhárom százalékkal emelte a távoli városka lakóinak életszínvonalát az aggokat és a csecsemőket is beleértve.

Egyedül Picim Ottó húzta az orrát. Hogy Ustoroson talán még nincs is szükség ilyen csodamasinára, meg, hogy a Fifi—2 árán kilencven óvodát építhetnének és akkor még mindig futná ötszázezer Picim-féle tolókomputer beszerzésére. De Picim Ottót letorkolták mint szélsőséges egoistát és beszűkült kredenclakót.

Ász Géza másnap üzembe helyezte Fifi—2-t. Meghúzott egy emeltyűt, mire a gép három zöldet villantott és felsorolta az Amazonasz balparti mellékfolyóinak a következő évtizedben várható vízállását. Megnyomott egy dugattyút, mire Fifi—2 kettőt csuklott, aztán körbejárt a teremben és néhány virágcserép segítségével virtuóz zsonglőrszámot mutatott be.

— Feladom — tárta szét a karját Ász Géza. — Emberek vagyunk. Én ide nem masinisztának jöttem, hanem szakembernek. És ma még nem tartunk ott, hogy minden taliga nokedliszaggató mellé külön skandináv atomfizikust állítsunk.

— Ott a műszaki leírás — mondta Pörc Elemér. — Talán, ha elolvasnád...

— Az skandinávul van — szólt Ász Géza. — Ismét hangsúlyozom: én ide specialistának jöttem és nem nyelvtanárnak.

Azóta Fifi—2 egyedül álldogál a raktár sarkában. Bodri bácsi, a kocsikísérő fogasnak használja, ráteríti a télikabátját. Mondják, hogy Fifi—2 néha csendes szmörgaszbrodi népdalocskákat dünnyög magában. Istenem, unatkozik.

Ász Géza viszont idegrohamot kap, valahányszor arra gondol, hogy esetleg számon kérhetik tőle a tízmillió jebuzeust. Ezeket az idegrohamokat a Picim-féle tolókomputerrel tartják számon. Kis fagolyóbisokat kell taszigálni vékony fémrudacskákon. És minden tizedik golyó piros.

Peterdi Pál

TRIBÜN

Wolfgang Overathot, a világbajnok nyugatnémet válogatott tagját klub-mérkőzés előtt autogrammért ostromolták. A hosszúhajú klasszis készséggel állt rendelkezésre. Aztán — gyenge napot fogott ki, gyatrán játszott a meccsen. Mérkőzés után az egyik rajongó megvárta a stadion kapujában.

— Itt az autogrammja — kiáltotta. — Fogja. Nekem nem kell.

A jacksoni főiskola mezei futóversenyén 253-an indultak. A tízkilométeres távot 252-en végig is futották, csak egyetlen versenyző nem érkezett a célba. Dr. Howard Heyman sportorvos, a Testnevelési Kutatóintézet munkatársa.

A jó doktor egy árok átugrása közben — elharapta a nyelvét.

Ernst Ocwirk, a kitűnő osztrák edző mondta:

— A labdarúgók annyiban hasonlítanak a nőkre, hogy náluk sem pusztán a születés dátuma határozza meg: öregek-e, vagy fiatalok.

(Más kérdés, hogy a fiatalságukat többnyire a nők őrzik kétségbeesettebben és eredményesebben.)

Uwe Beyer, az NSZK egykori kalapácsvető világrekordere mondta:

— Mi, az atlétika nehéziparosai, szegény, nyomorult fickók vagyunk a futókhoz képest. A futók rengeteg számban versenyezhetnek, annyi rekordot gyűjthetnek, amennyit csak akarnak. Mi viszont... Ha lenne igazság a földön, akkor nyilvántartanák az állva, térdelve, hasonfekve és fejenállva elért kalapácsvető rekordokat is.

(p. p.)

TITKOS JELENTÉS

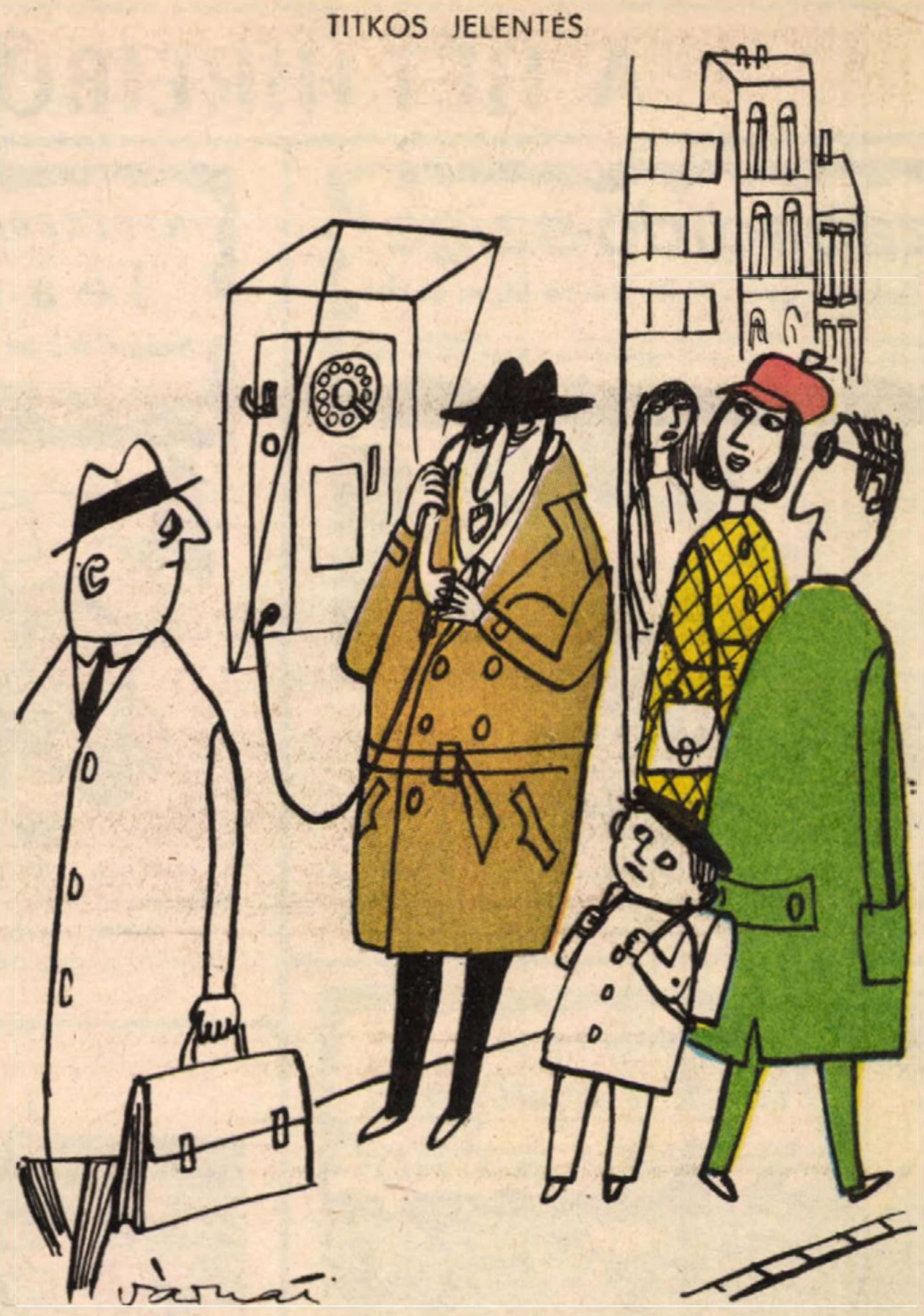

– Halló, itt a G–13-as ügynök. Jelentést adok le Kobrának...

FOGÁSZATI HÓNAP

A FÉRJ KÉRÉSE

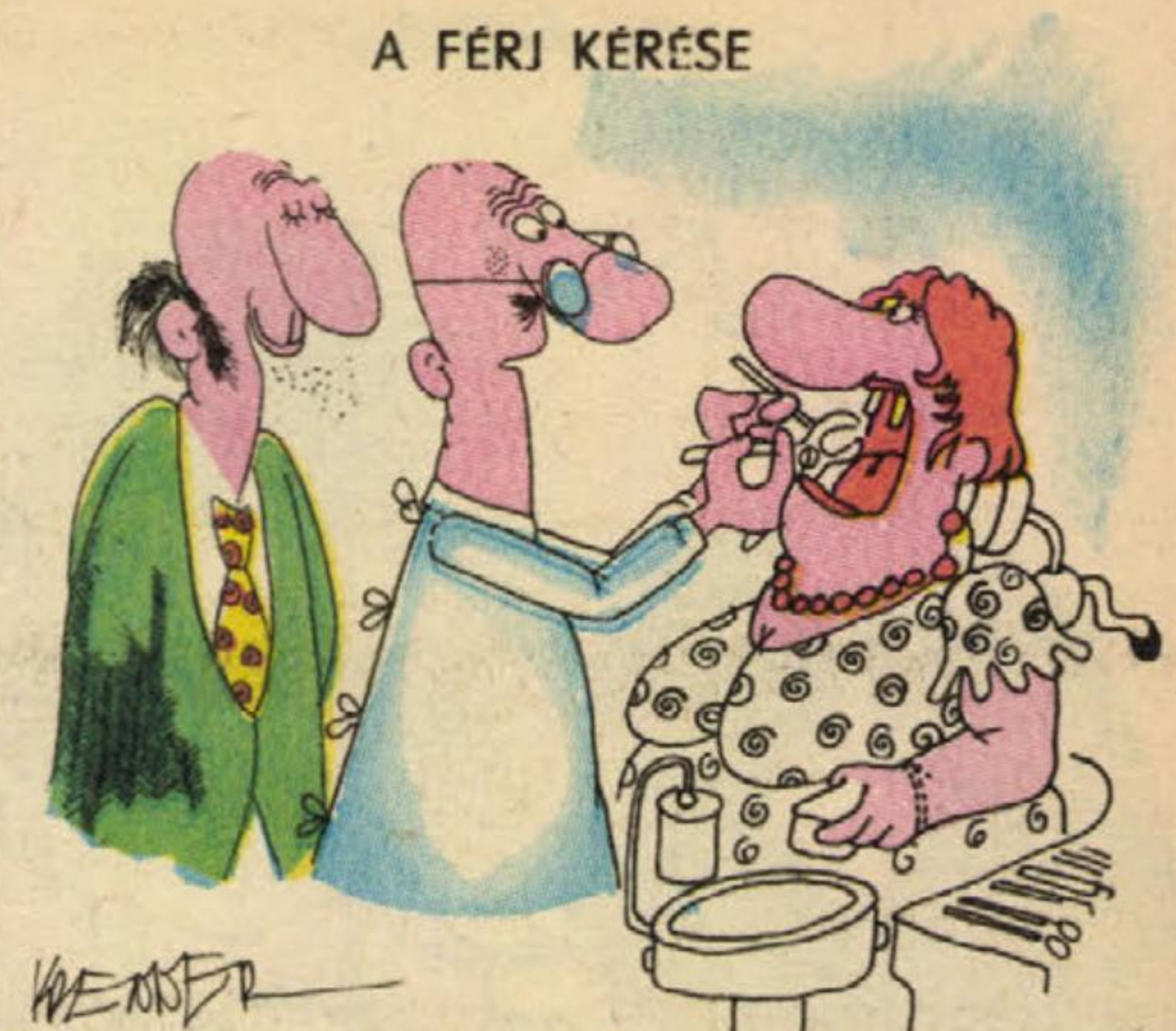

– Nem lehetne, doktor úr, mindjárt a nyelvét is kihúzni?

NEHÉZ ESET

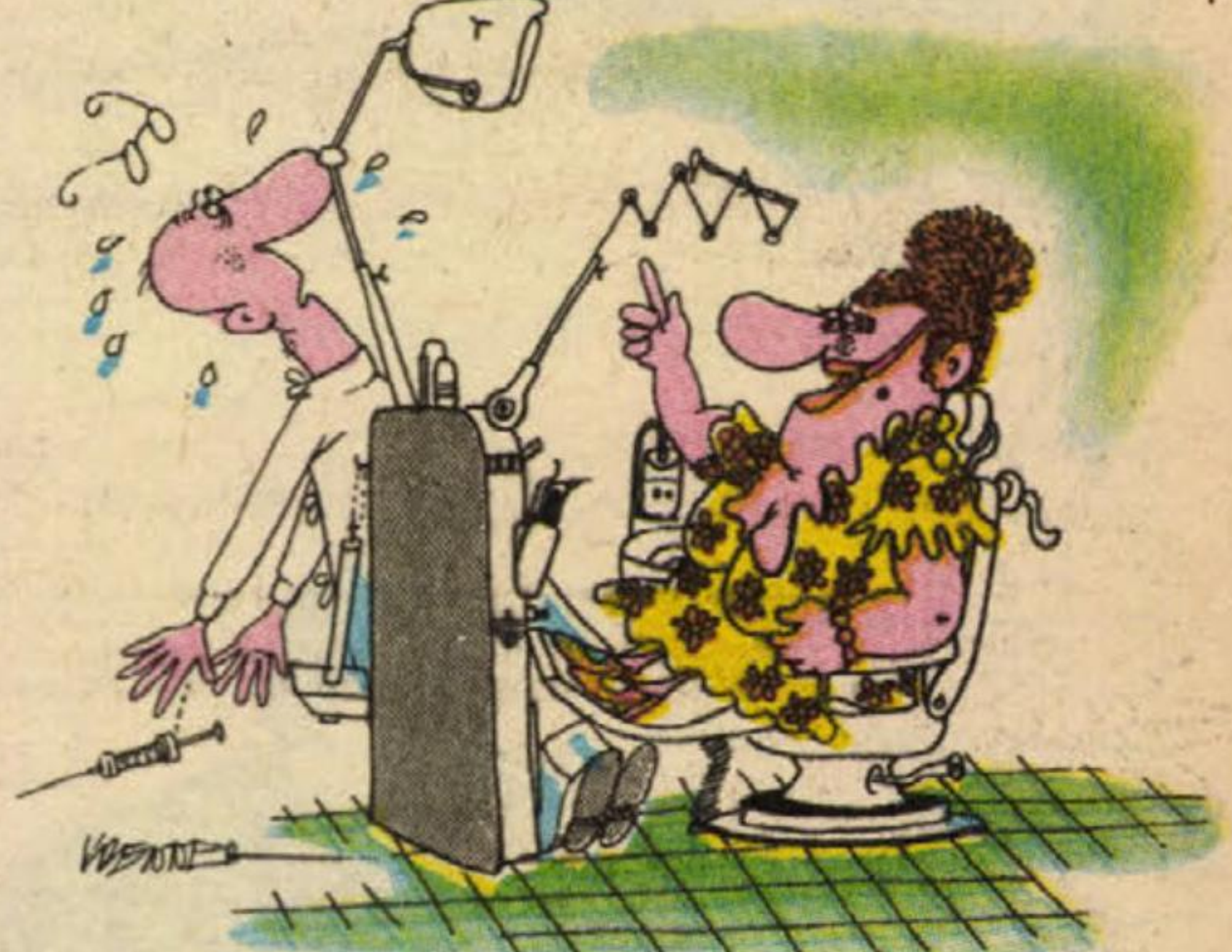

· Olyan fogat csináljon, doktor úr, mint a Lollobrigidáé...

A HIPOCHONDER

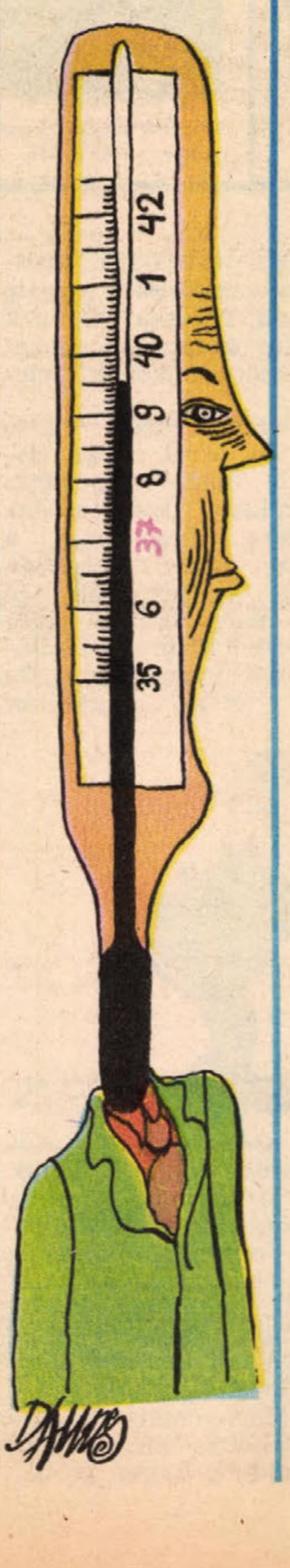

Gyorshír

Sokszor hallottam panaszokat, hogy baj van a tájékoztatással, az újságok nem eléggé és nem mindenről informálják az olvasókat. Megvallom, koronként magam is osztottam ezt a véleményt. A napokban azonban olyan bizonyíték birtokába jutottam, amely mindennél élesebben cáfolja a vádakat.

Kedvelt napilapomban a következő kéthasábos, duplacímes vastag betűvel szedett információt olvastam:

MEGELŐZŐ GYÓGYMÓD
FOGORVOS
A VEGYESBOLTBAN

Nasset (Brit-Kolumbia), október 24.

„Kézzelfogható" propagandába fogott a Charlotte-szigetek egyetlen fogorvosa a fogszuvasodás megelőzése érdekében. A kicsiny sziget vegyeskereskedésében előbb vitába bocsátkozott a tulajdonossal az édességfogyasztás hátrányairól, majd — hogy az elméletet tettre váltsa át — percek alatt megsemmisítette a bolt egész cukorkészletét.

A megrökönyödött tulajdonos később kijelentette: „Biztosan igaza van a maga orvosi szempontjából... De mit mondok majd az indián gyerekeknek, akik az egész szigeten csak itt juthattak nyalánksághoz?"

A hír mélységesen elgondolkoztatott. Mily tudatlan is vagyok én! Először is azt sem tudom, hol ez a Brit Kolumbia, hogy ilyen ország egyáltalán van a világon. A Charlotte-szigetek nevét életemben sem hallottam. Az a Nasset nevű város pedig, ahonnan a hírügynökségi irodák világgá repítették a szenzációs hírt teljesen ismeretlen előttem. Lexikonokkal és vaskos mappákkal felszereltem és kiderítettem, hogy Brit-Kolumbia nevű ország nem létezik, Kanadának van azonban egy ilyen nevű tartománya és annak partjainál csakugyan felfedeztem valami Charlotte-királyné szigetcsoportot. Nasset nevű helységet a legöregebb és legvastagabb világtérképek sem ismernek ugyan, de ez nem zárja ki, hogy van.

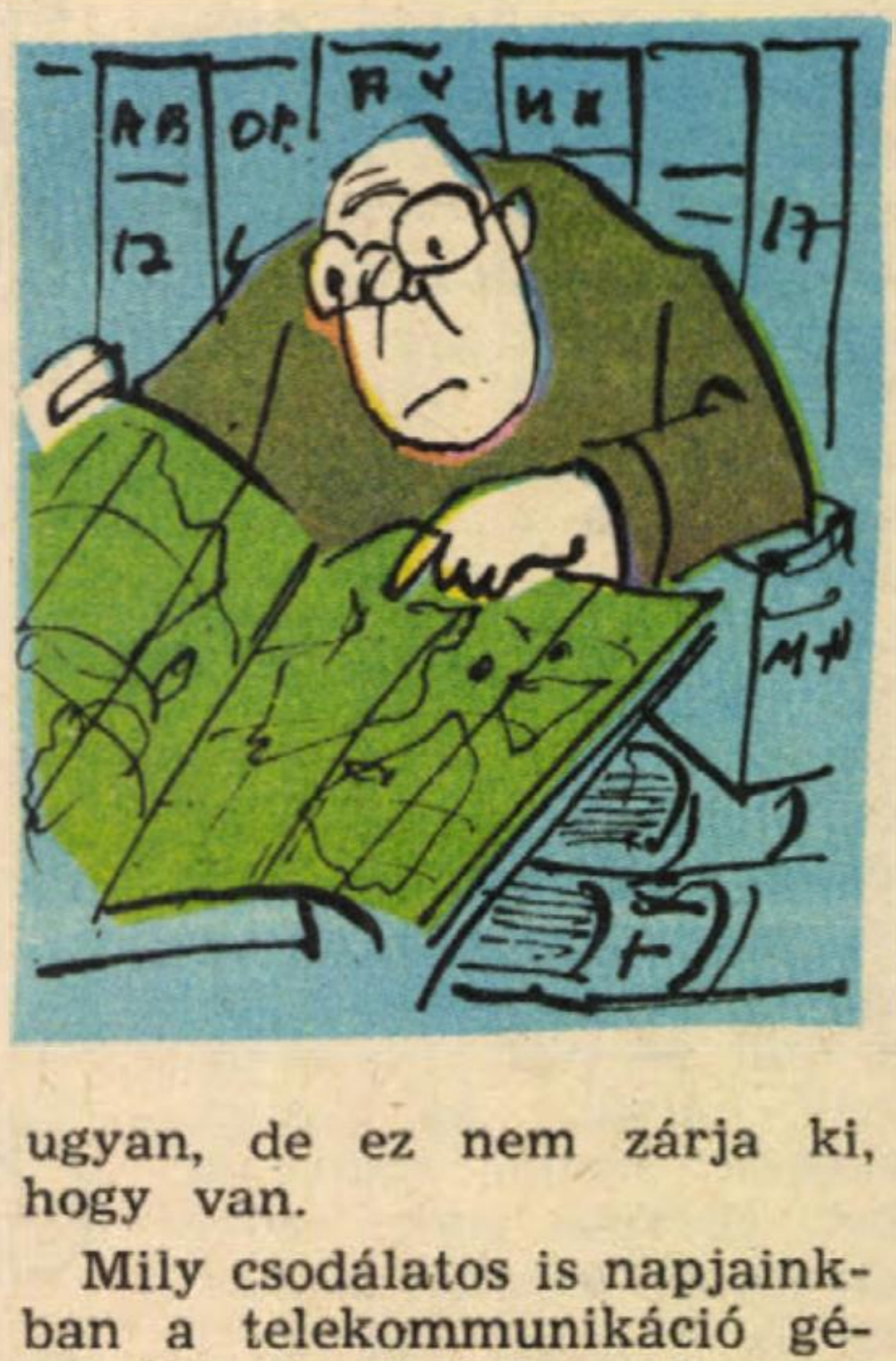

Mily csodálatos is napjainkban a telekommunikáció gépezete! Gondoljuk csak meg, 15 ezer kilométerre tőlünk egy a térképen alig látható szigetecskének, a térképen nem szereplő városkájának a soha nem hallott fűszerüzletében megjelenik a helyi fogorvos, egészségügyi viszályba keveredik a szatóccsal, kidobálja a cukrot. Ezelőtt ötven vagy pláne száz esztendővel a kutya sem tudott volna róla. Napjainkban azonban a nasseti tudósító azonnal a postahivatalba rohan, megtelefonálja a szenzációs hírt Victoriába, Brit-Kolumbia tartomány fővárosába, a tartományi tudósító azonnal megtelexezi Ottawába, Kanada fővárosába, az ottawai világlapok tudósítói között lázas izgalom tör ki és perceken belül a tengeralatti telex-kábeleken már kopog az üzenet a világ négy égtája felé: a fogorvos összeveszett a helyi szatócsbolt tulajdonosával. Már csak néhány perc, a hír itt van Budapesten, megkapják a magyar lapok szerkesztői is. A nasseti szatócs jószerivel még össze se söpörte az üzletében szétszórt promincli cukrokat, amikor valahol Közép-Európában, egy kies utcasarkon a rikkancsok már kiabálják: „Nagy botrány egy kanadai közértben! A fogorvos megverte az üzletvezetőt!"

Tudniillik majdnem elfelejtettem megemlíteni azt, ami az egészben a legcsodálatosabb, hogy a Kanadában október 24-ről keltezett hír kedvelt budapesti lapom október 24-i számában jelent meg.

Amikor meghajtom a lobogót a tájékoztatás alapossága és gyorsasága előtt csupán annak a reményemnek adok kifejezést, vajha ez a megbízható tájékoztatás kölcsönös lenne. Szeretném hinni, hogy ugyanezen a napon a torontói, montreáli, ottawai és egyéb kanadai nagyvárosok napilapjai beszámoltak arról, hogy Alsómocsoládon a körorvos szalmonellát talált a helyi cukrászda francia krémesében.

Novobáczky Sándor

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

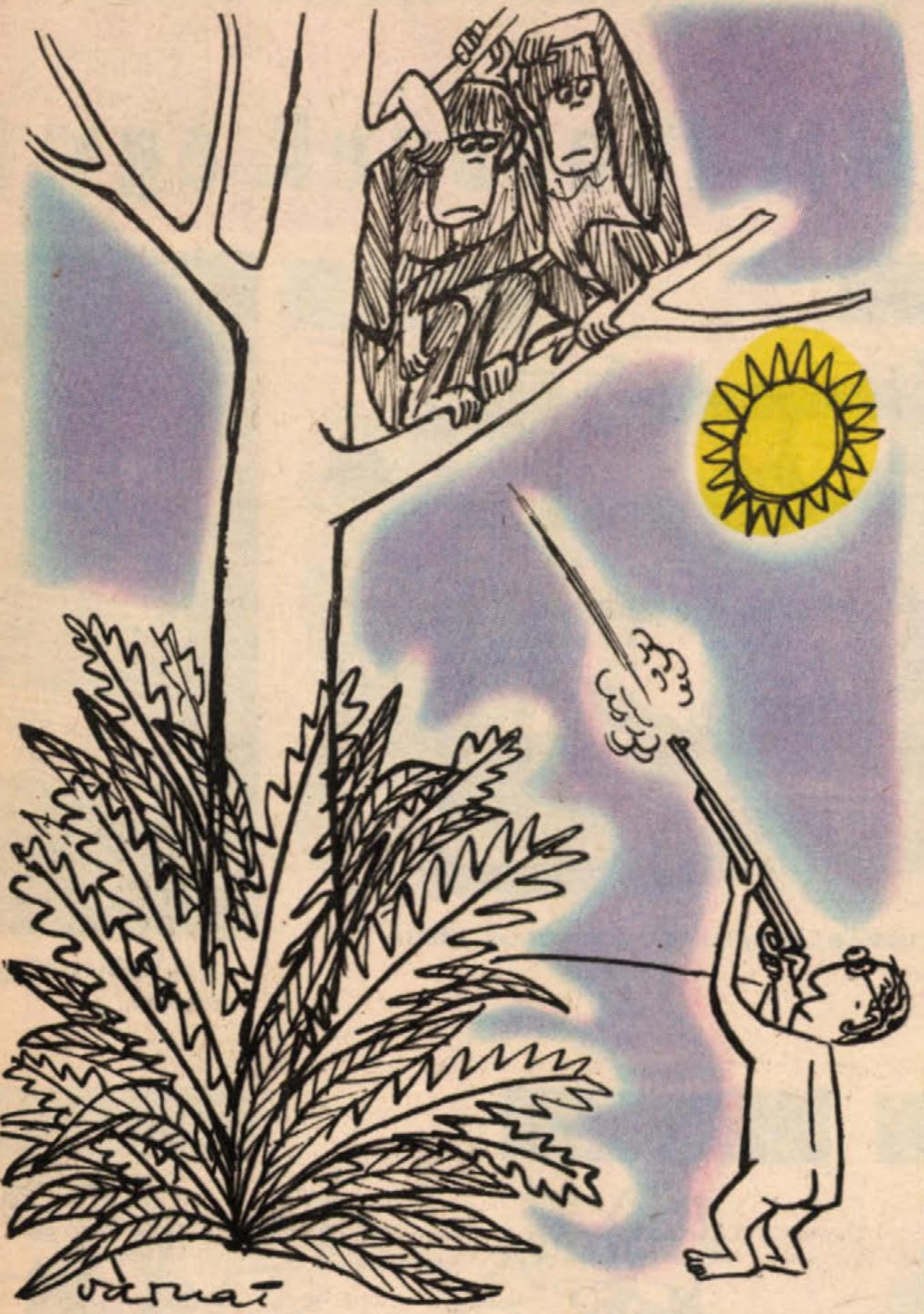

ANYAGI ÖSZTÖNZÉS

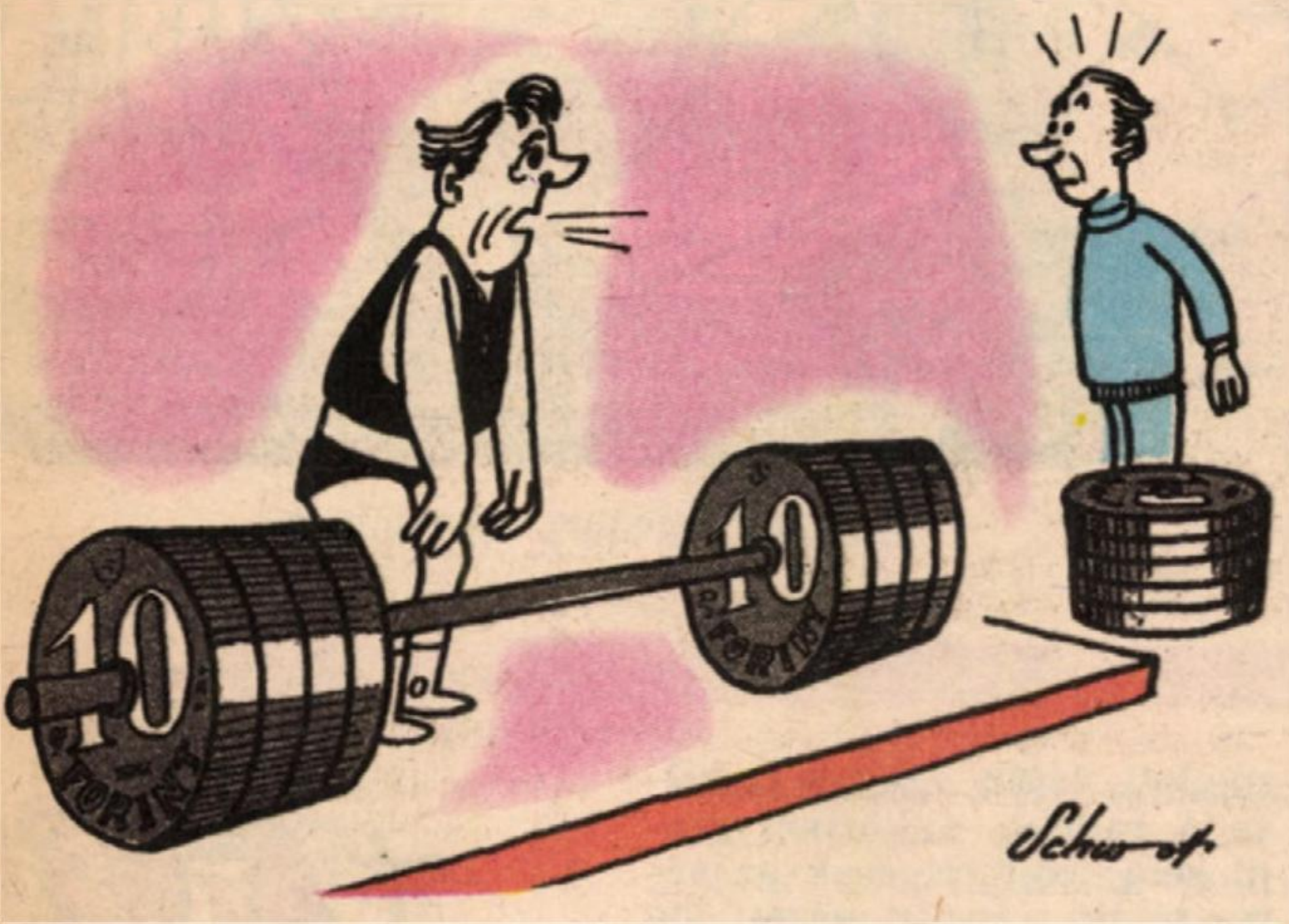

– Nem bírom felemelni. Tegyen még rá valamit!

HATÁROZATLAN VŐLEGÉNY

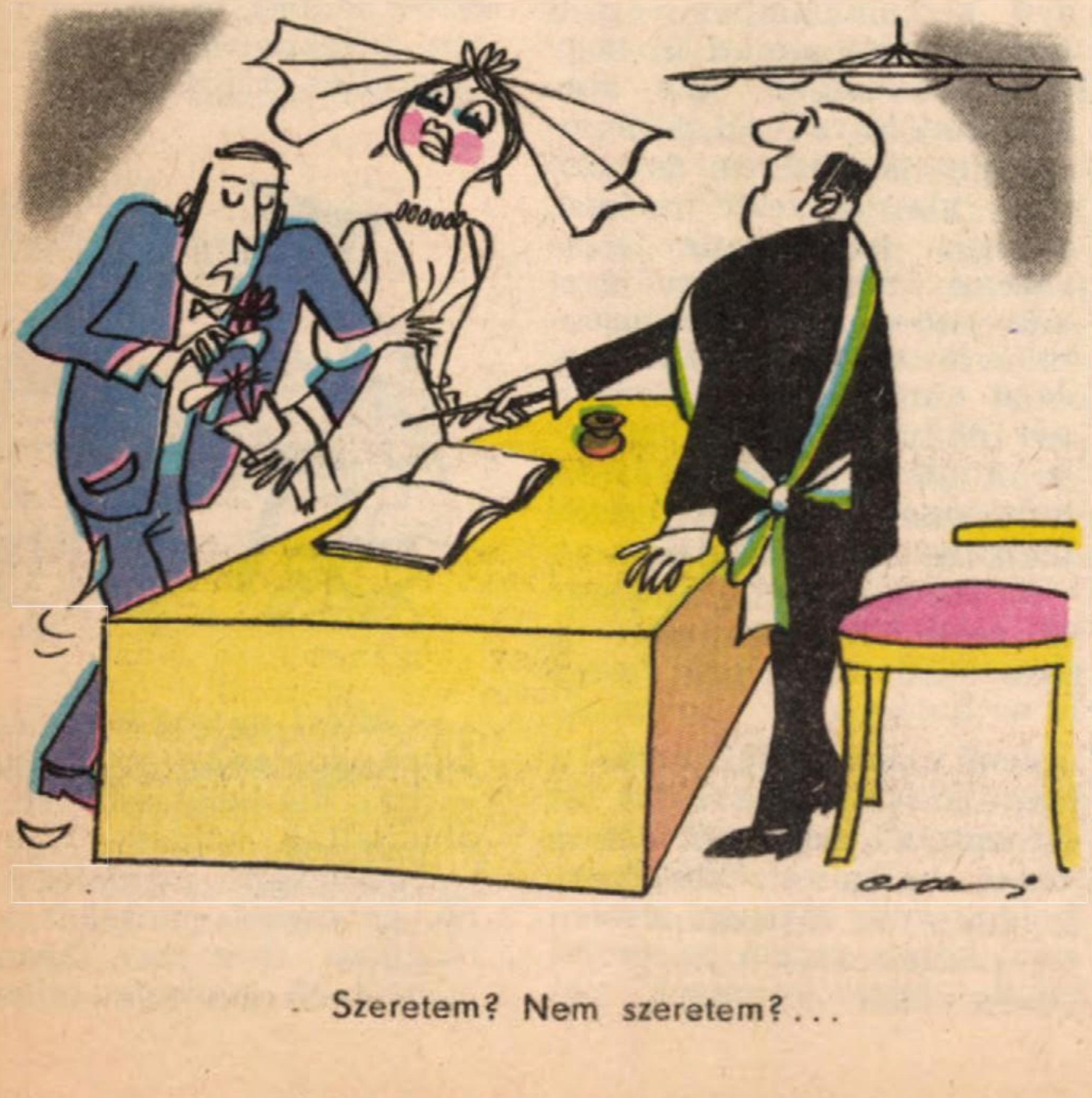

Szeretem? Nem szeretem?...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XII.)

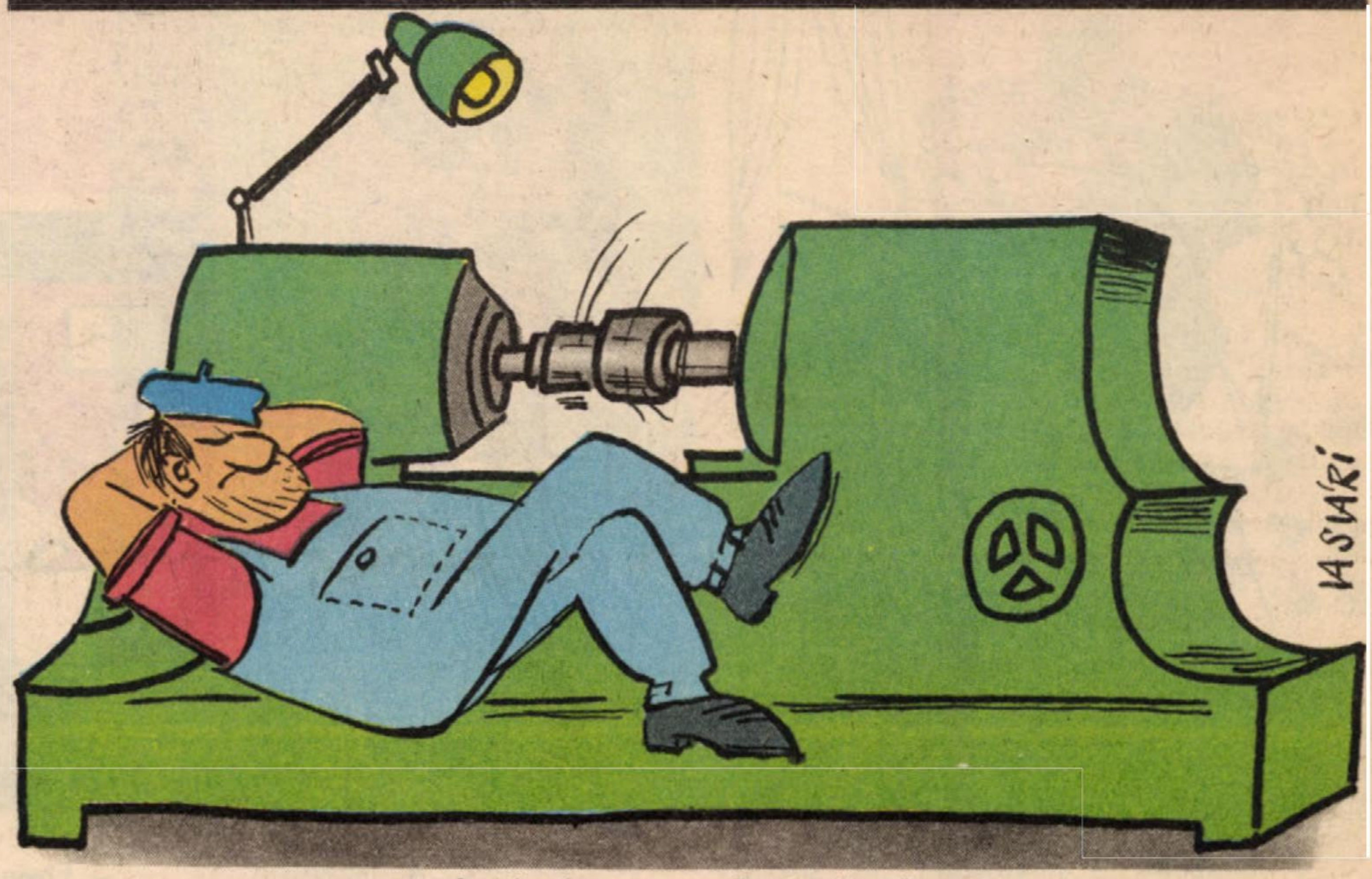

„A gép forog, az alkotó pihen."

(Madách)

ÁTOK

Az ifjú humorista és Micike imádták egymást. Két héttel ezelőtt még így turbékoltak:

— Szeretsz?

— Imádlak!

— Meddig?

— Örökké...

Alig telt el azonban a két hét, rádöbbentek, hogy nem egymáshoz valók. A szakítást a humorista kezdte, természetesen a legtökéletesebb tapintattal. A lány vállára hajtotta a fejét és csendben elaludt. A lány egy ideig a Füles keresztrejtvényét fejtette, majd a fiú fejét a pad karfájára helyezte és csendben odébbállt.

Másnap a fiú felhívta:

— Szégyelld magad és vedd tudomásul, hogy ezekután...

— Vége mindennek! — vágott közbe a lány, mert nem szerette ha otthagyják.

— Szóval szakítunk — szegezte le gyorsan a humorista. — Ahogy gondolod. De azért legyünk barátok...

— Minek? — kérdezte a lány. — Nincs értelme... De azért ne félj, nem kívánok neked semmi rosszat...

— Ez kedves — gúnyolódott a fiú.

— Sőt! Csupa jót kívánok neked... Például, hogy tökéletesen megjavuljon a közlekedés ..

— Autón járok...

— De ha nem jut eszedbe semmi, a közlekedésről írsz szatírát, vitriolos tollal...

— Akkor majd írok a kereskedelemről.

— De én azt kívánom, hogy a kereskedelem is tökéletes legyen. Az eladók legyenek udvariasak és lehessen kapni mindent... Akkor miről írsz?

— Ne aggódj! A szolgáltató vállalatok, a javítóiparosok bőséges témát szolgáltatnak akkor is, ha egyéb nem akad... — mondta könnyedén a humorista.

— De én tiszta szívemből kívánom, hogy a szolgáltatások is tökéletesek legyenek — mondta kegyetlenül a lány.

— Nem tudsz felidegesíteni! Akkor majd írok az emberi hibákról. Örök téma!

— De az emberek is megjavulnak. Nem lesz több intrika, hűtlenség, pletyka, hatalommal való visszaélés...

A humorista közbevágott:

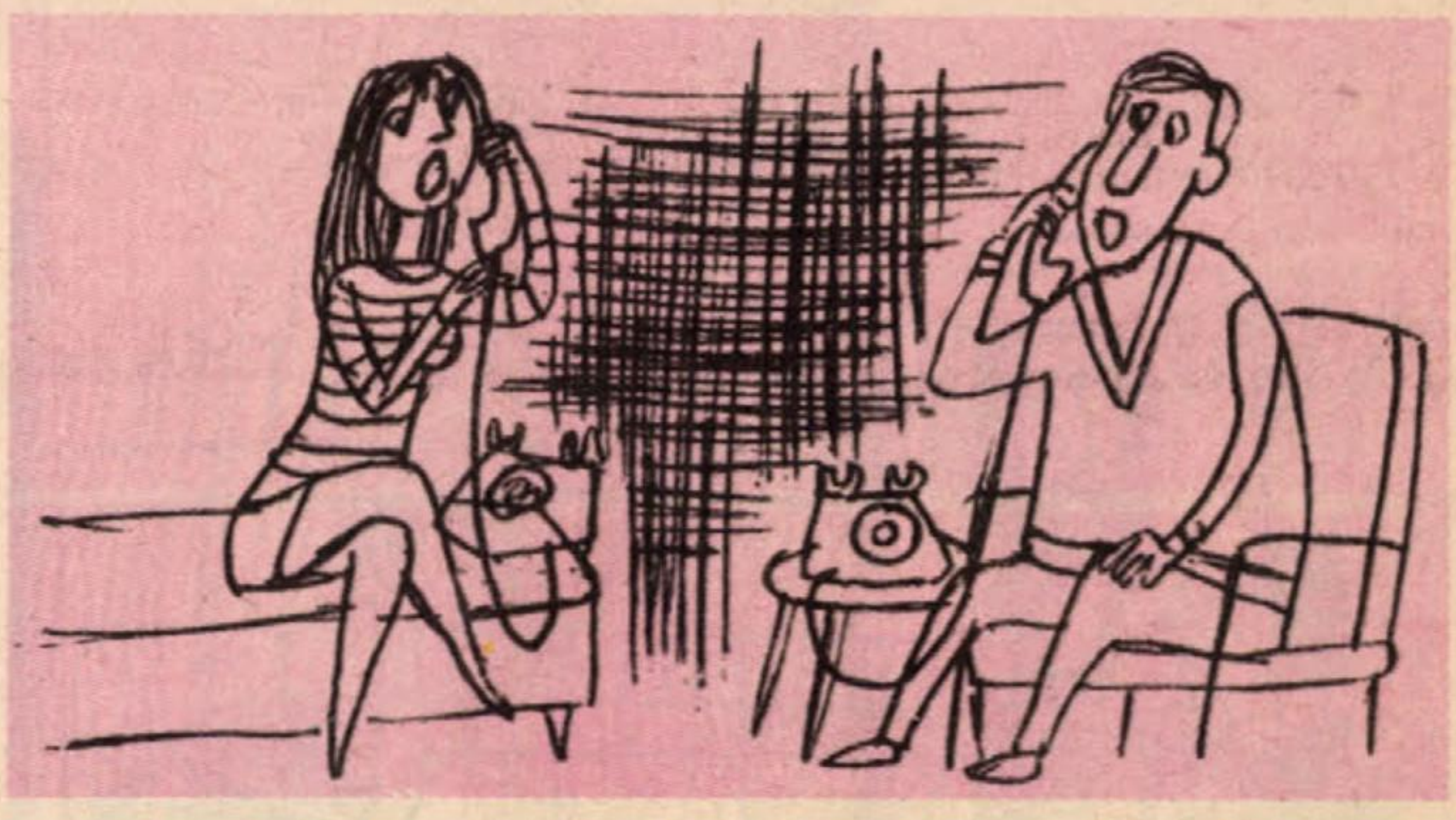

— Bürokrácia sem lesz?

— De nem ám! Olyannyira nem lesz, hogy a Takarékpénztárban még aláírást sem kérnek a kölcsönzött pénzről. Az emberek olyan tisztességesek lesznek, hogy senki sem késik a részletekkel.

— Most öngólt lőttél — nevetett a humorista. — Ha minden olyan tökéletes lesz, akkor miért kell az embereknek a takaréktól pénzt kérni?

A lány elhallgatott, de aztán könnyedén válaszolt:

— Hát abban az esetben, ha reggel nem vettek elég pénzt magukhoz. Mert otthon mindenkinek sok pénze lesz...

— Nézd, Mici, tudom, hogy most nagyon haragszol rám, pedig én nem bántottalak — mondta a humorista. — Miért akarsz nekem ilyen rosszat?...

— Hiába könyörögsz! Nem békülök. Te vagy az első férfi, aki elaludt mellettem.

— Végre valami, amiben legalább első voltam — mondta a humorista.

— Szemtelen megjegyzés volt. Ezért azt kívánom, hogy még az időjárás is tökéletes legyen. És mindenki kapjon családos beutalót. És legyen jó a magyar film, a magyar labdarúgó válogatott és a televízió műsora.

— Mondd, Micikém, te komolyan hiszel abban, hogy ez mind bekövetkezik?

— Biztosan tudom!

— Mondd, nem akarnál velem este találkozni? — kérdezte a humorista. — Nem szeretem, ha valaki ennyire elátkoz!

— Találkozhatunk — mondta a lány. — De csak ha komolyan gondolod. Mert az előbb el felejtettem mondani, hogy ez a viharos javulás nem a mi életünkben következik be. Eltelik addig néhány század... Ezek után is találkozzunk?

— Természetesen — mondta a fiú.

Aztán megbeszélték a randevút és egyikük sem ment el...

Ősz Ferenc

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mit tennének egy kutya alakjában?

Várnai György:

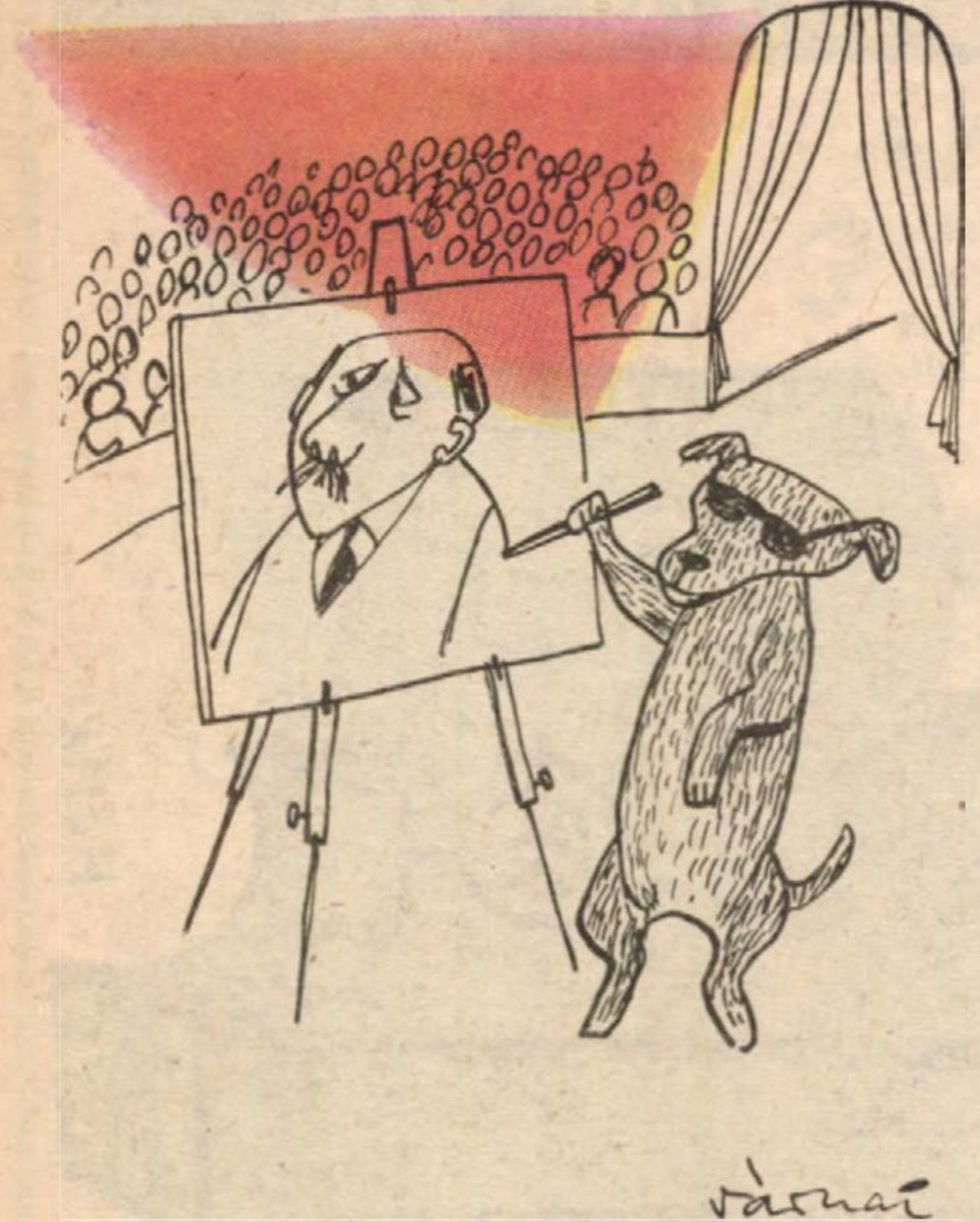

– Fellépnék a cirkuszban, és sokkal többet keresnék, mint most.

Dallos Jenő:

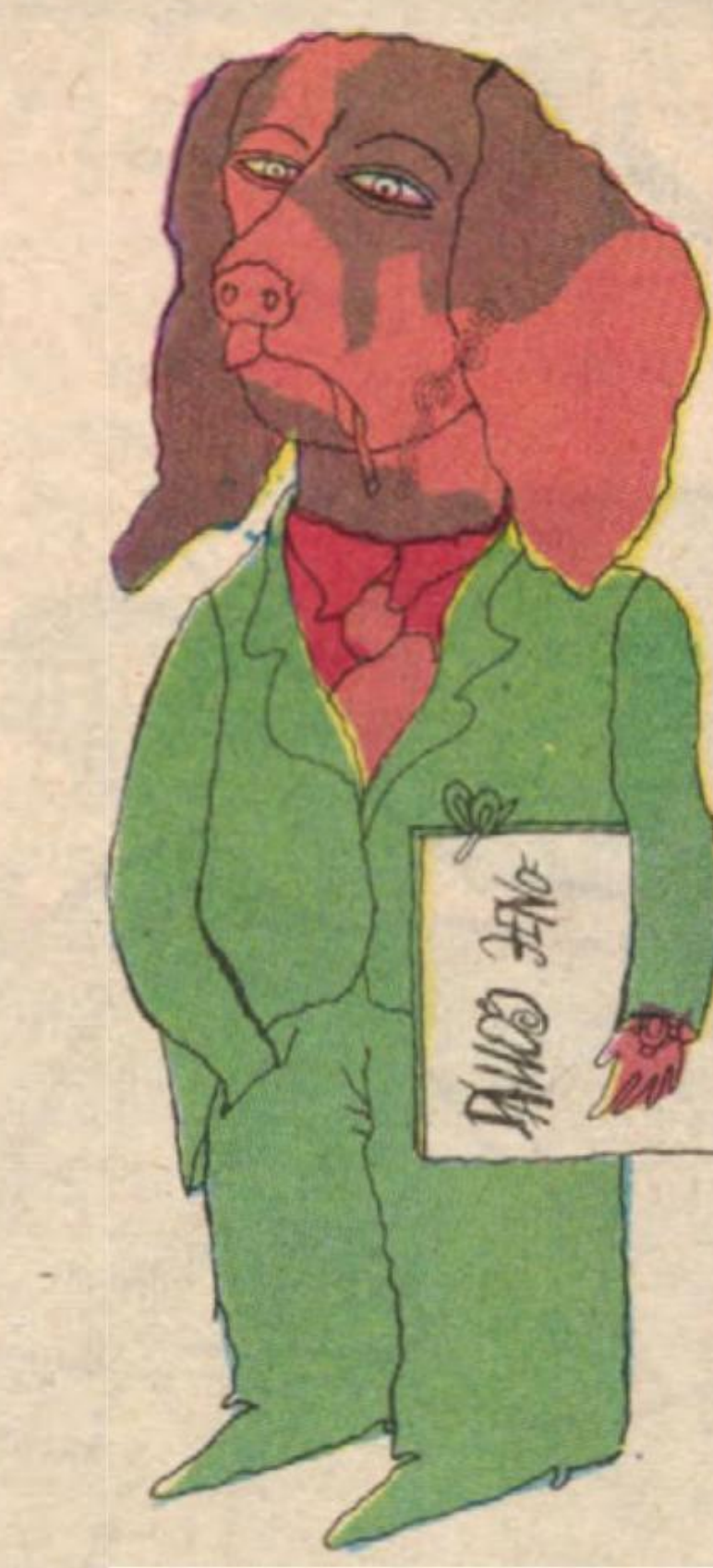

– Elmennék karikaturistának „A kutya” című laphoz...

Mészáros András:

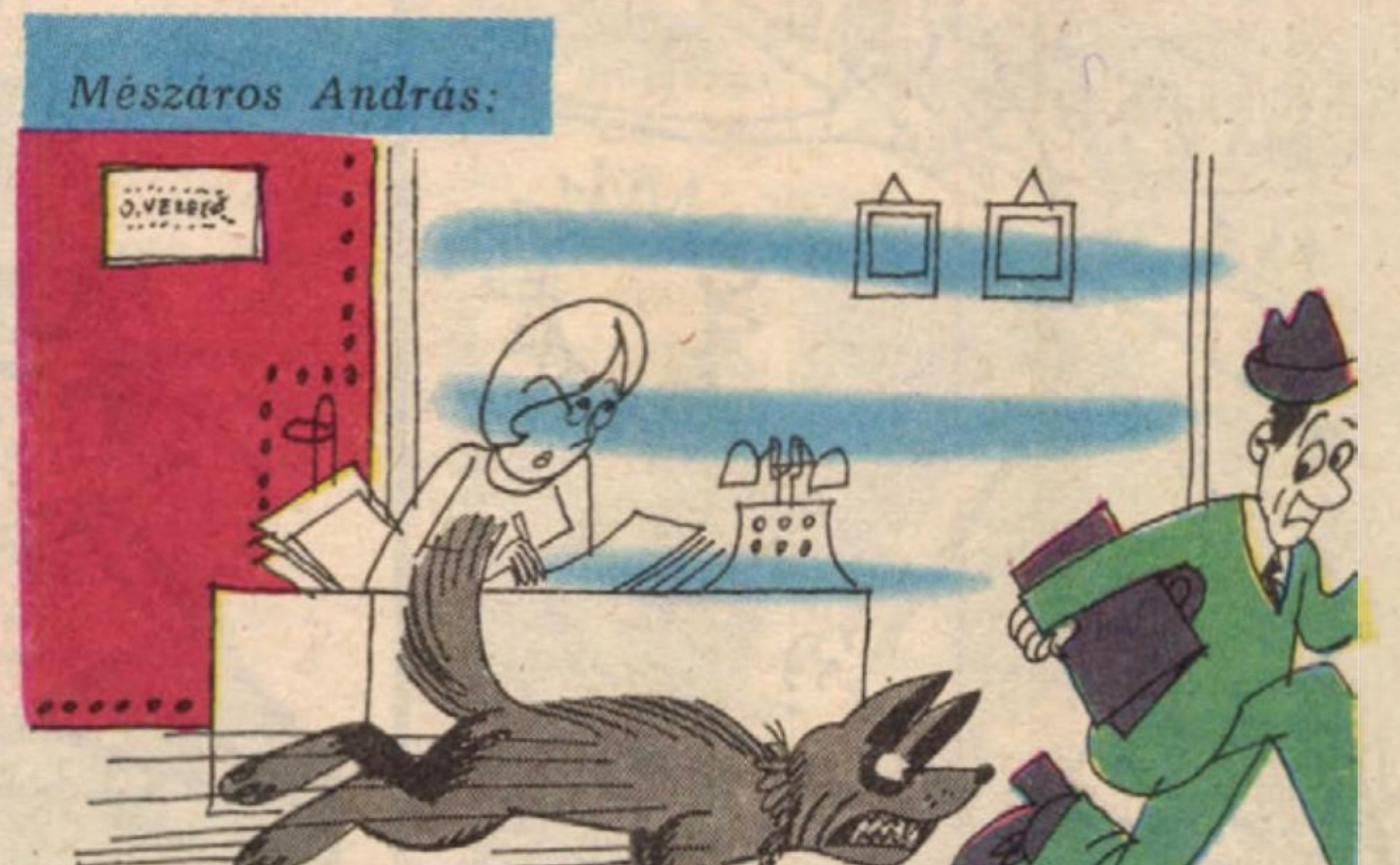

– Elvégezném a kényes feladatokat a titkárnőnk helyett.

Tót Gyula:

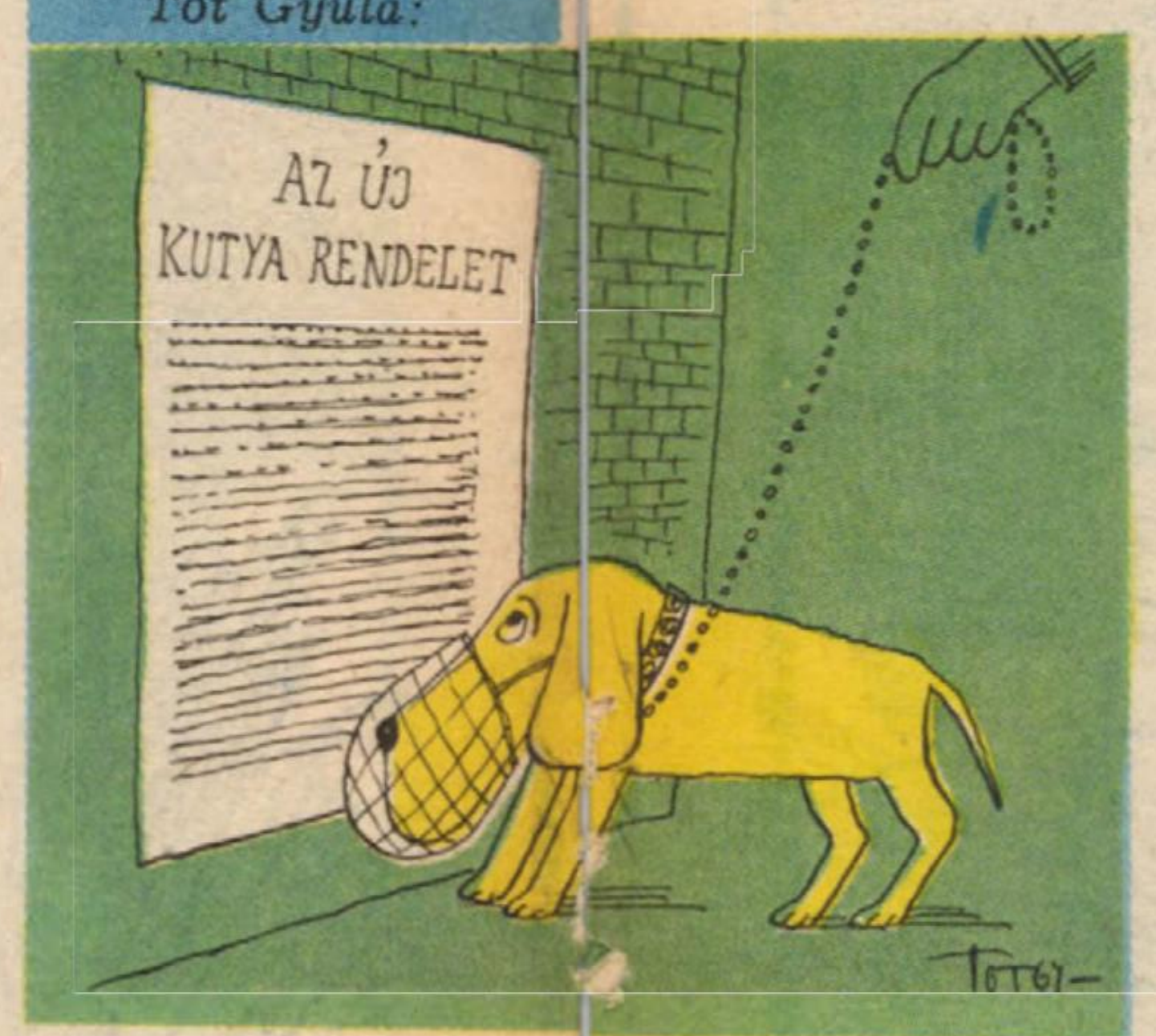

– Valószínűleg nagyon kutyául érezném magam.

Vasvári Anna:

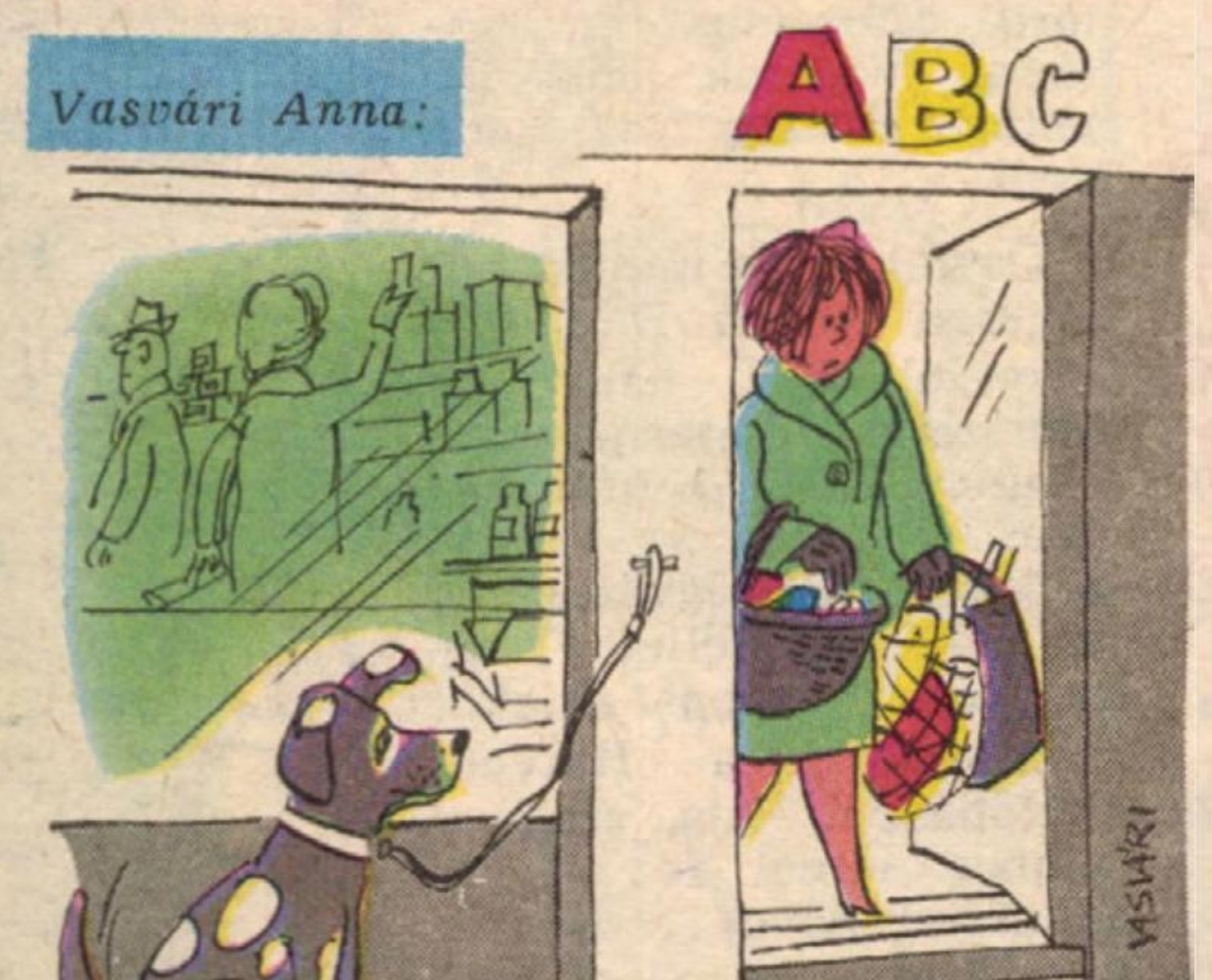

– Örülnék, hogy nem kell bevásárolni...

Brenner György:

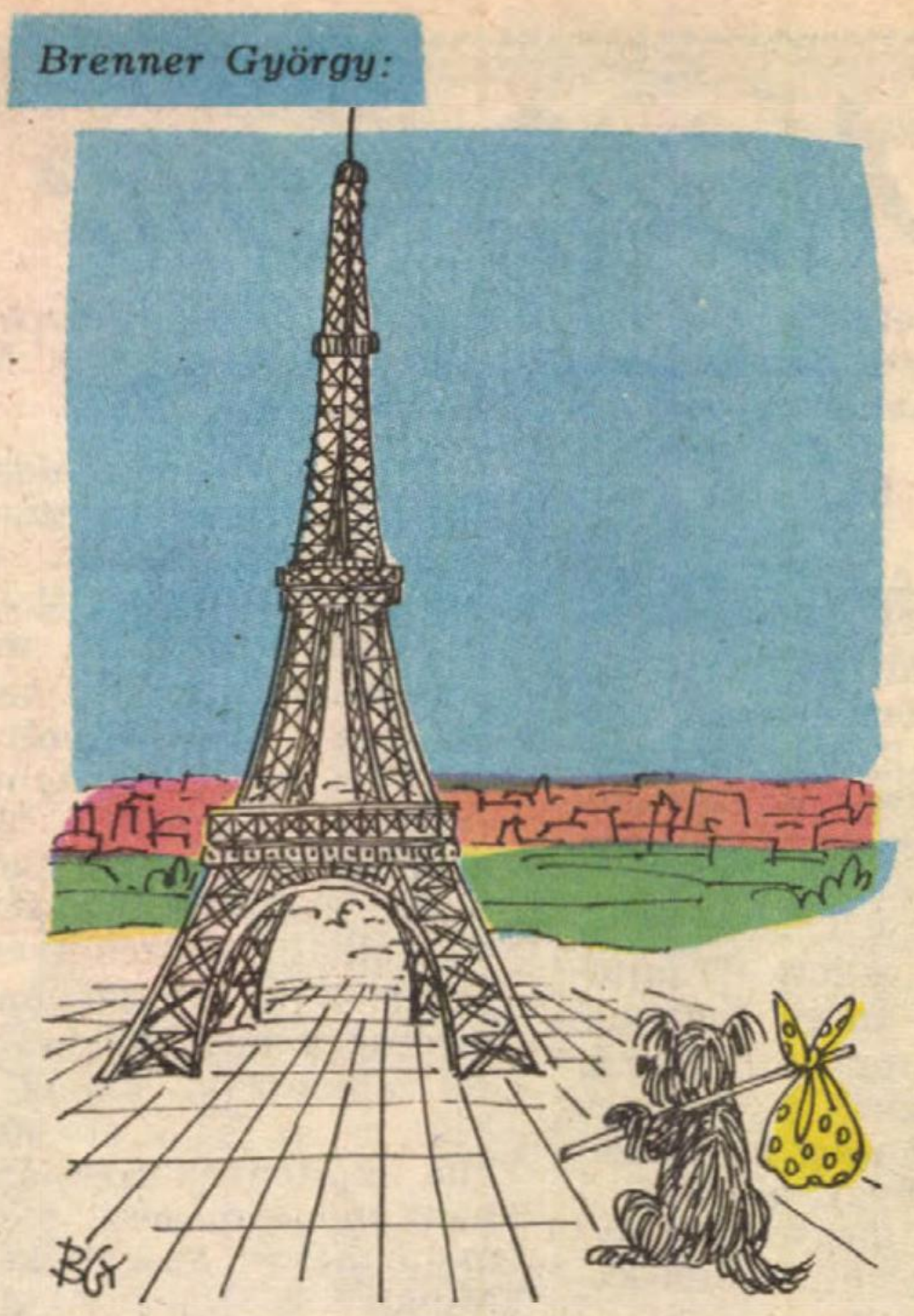

– Kóborolnék.

Hegedűs István:

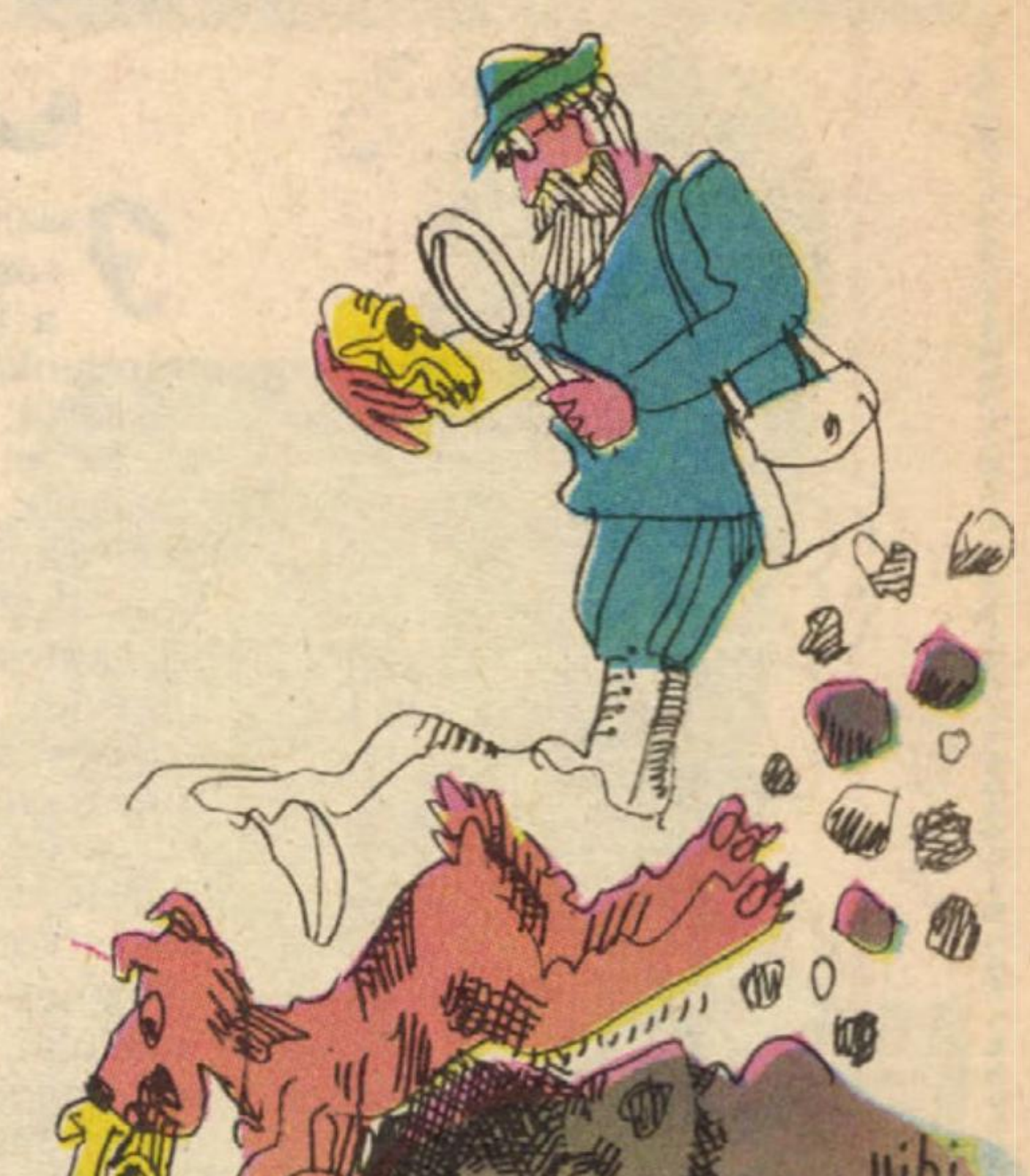

– Gyakran járnék ásatásokhoz.

Takács Imre:

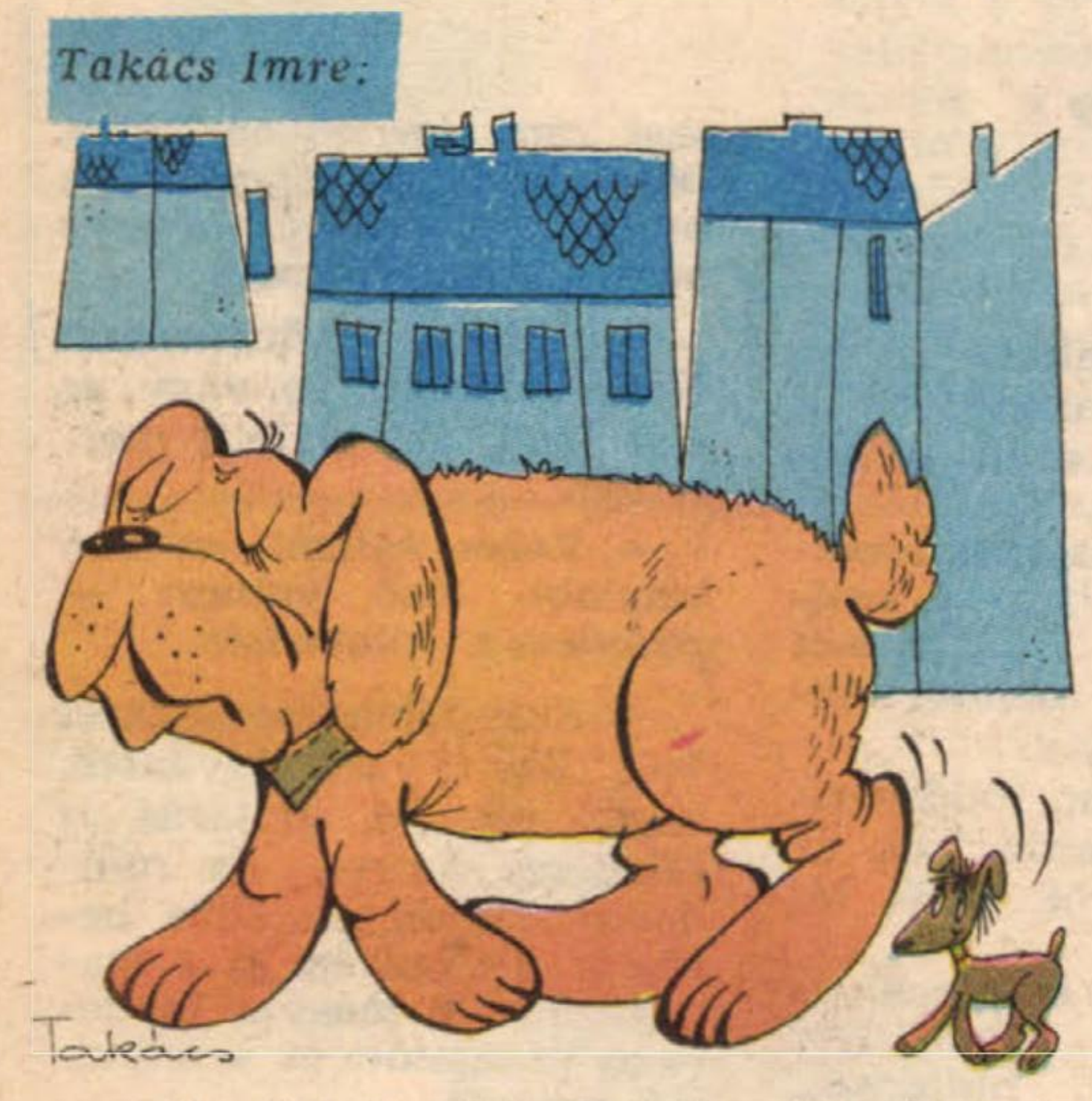

– Ha kiskutya lennék, akkor legelőször is egy nagykutya pártfogót keresnék magamnak.

Sajdik Ferenc:

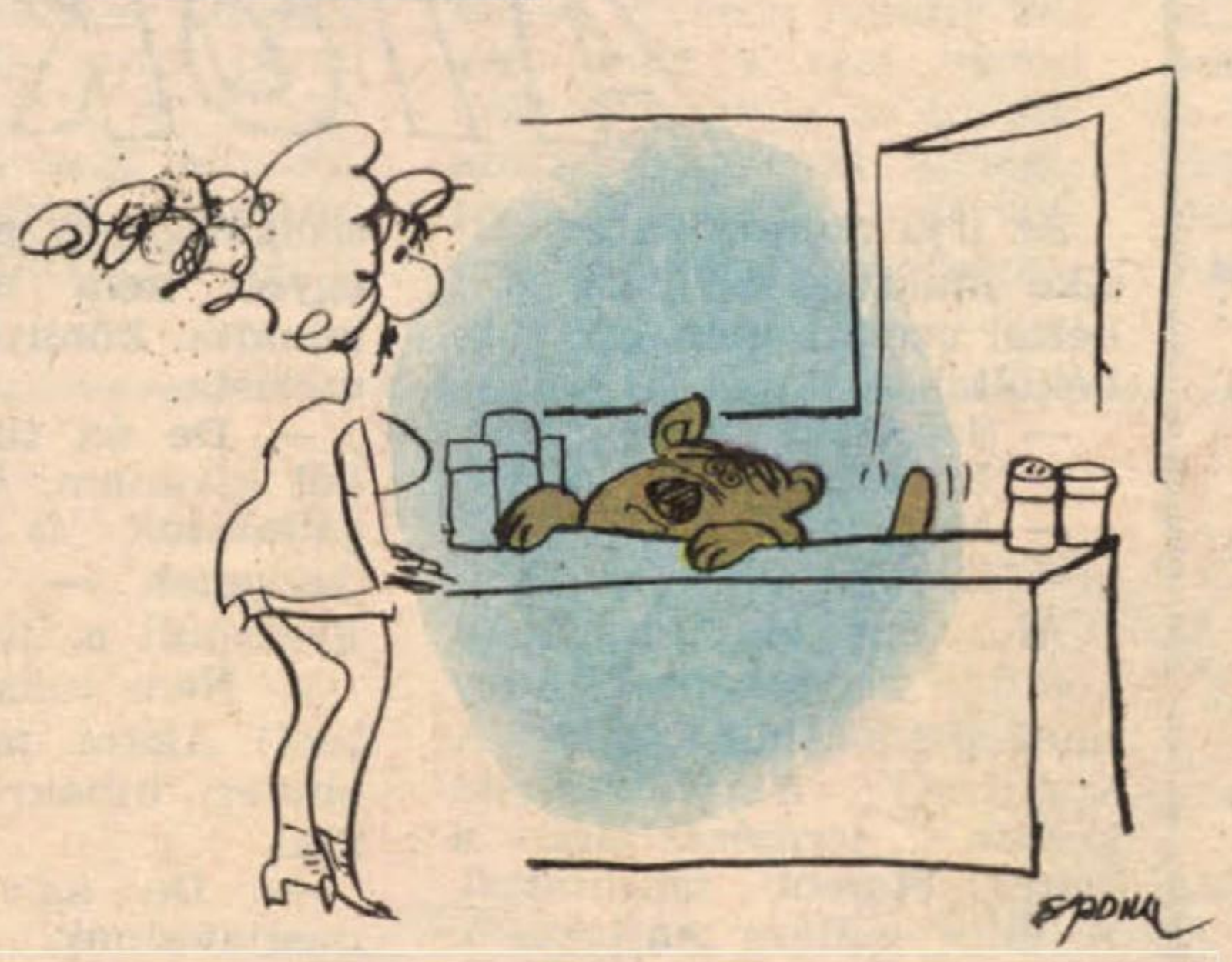

– Sürgősen beszereznék bolhairtót!

Erdei Sándor:

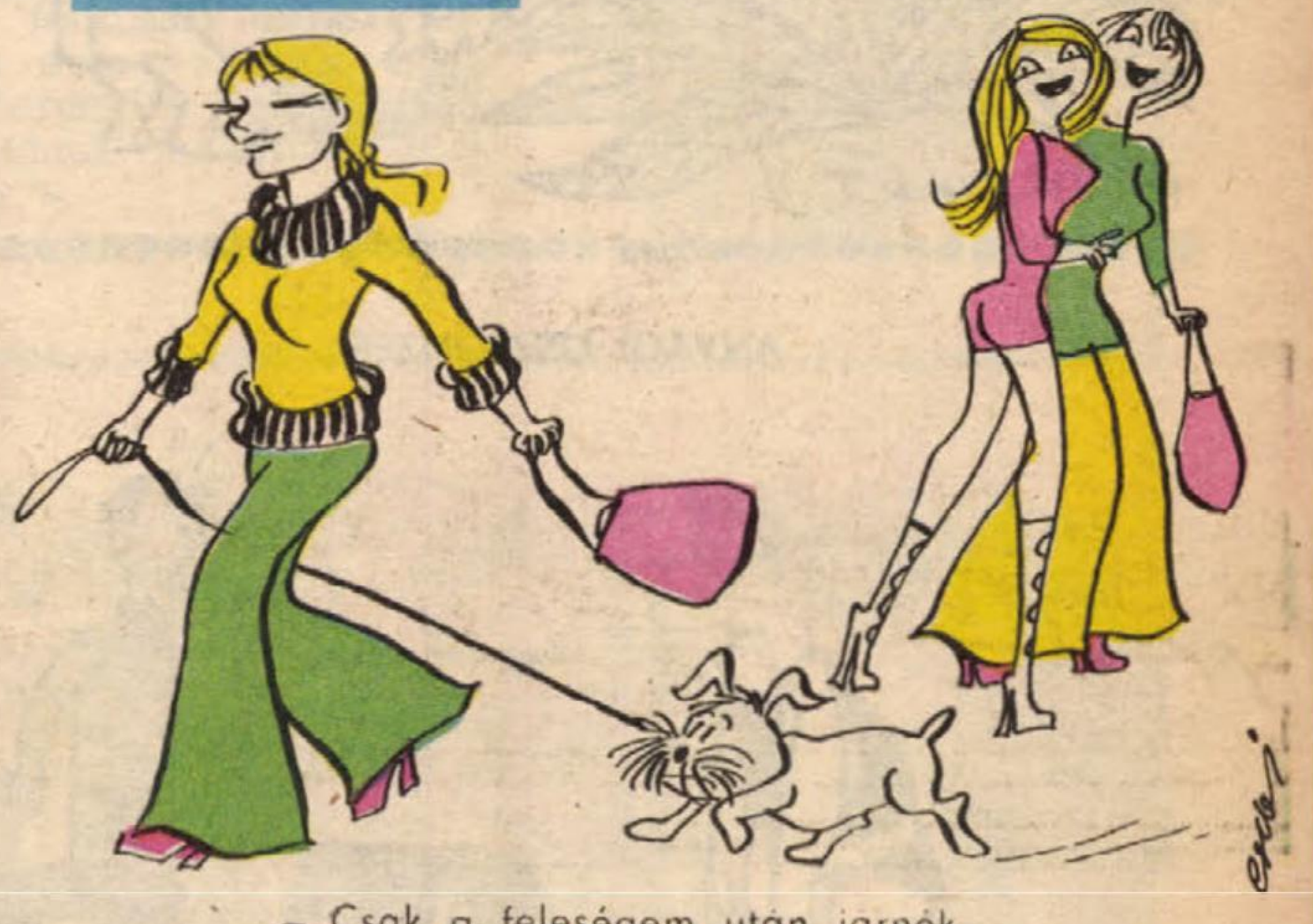

– Csak a feleségem után járnék.

Fülöp György:

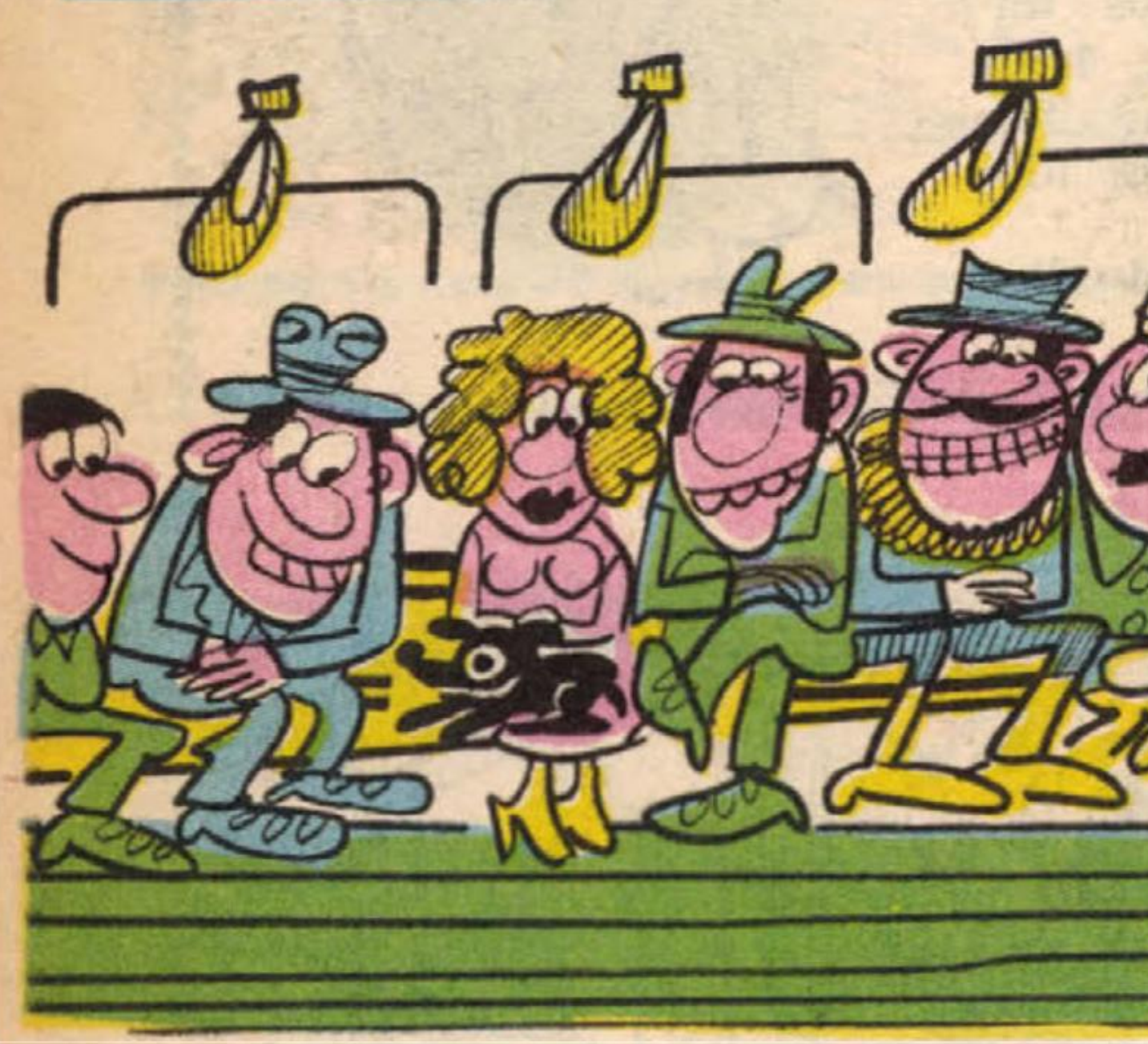

– Mint öleb, mindig ülnék a villamoson.

Barát József:

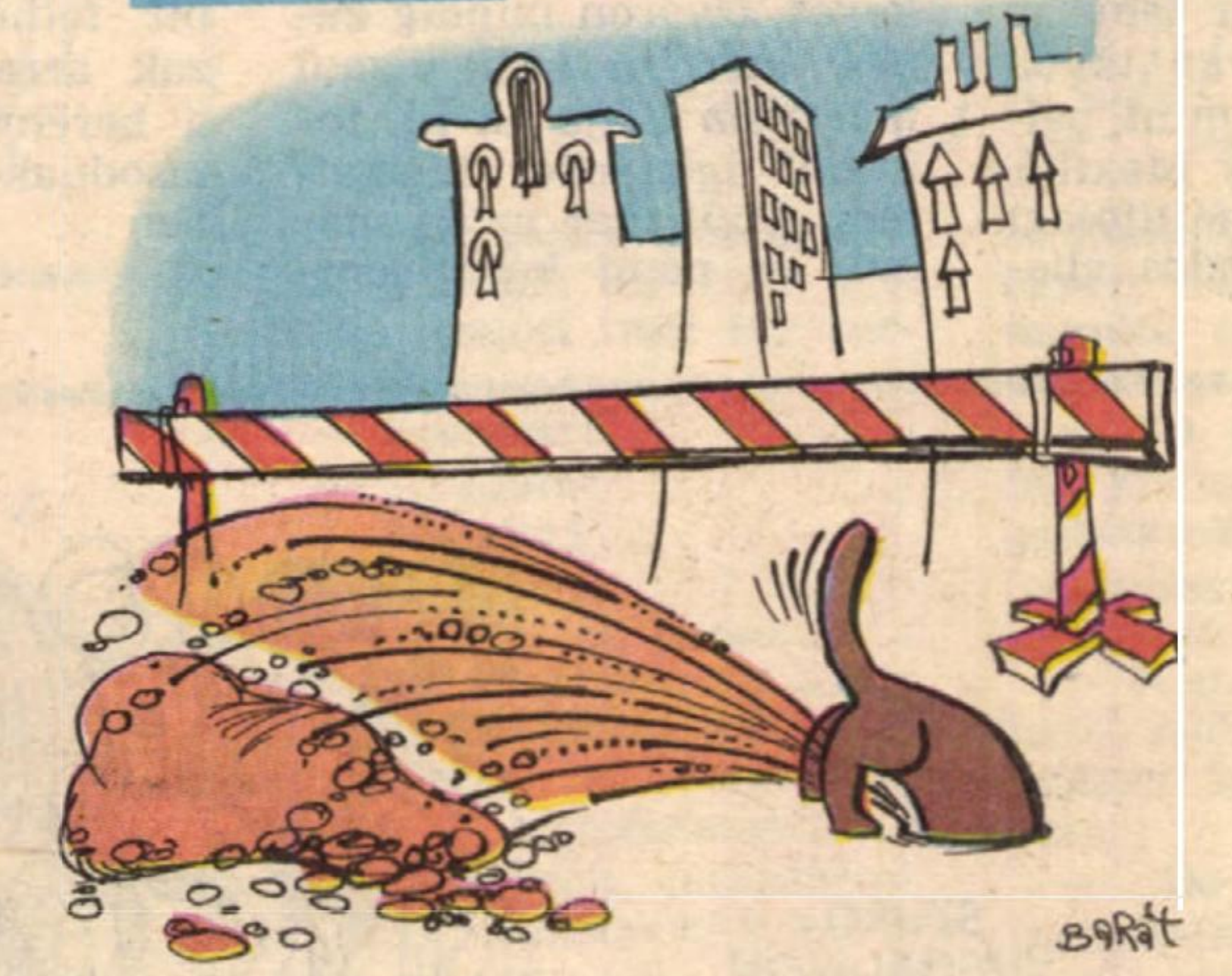

– Kotorékebként segítenék metrót építeni.

Endrődi István:

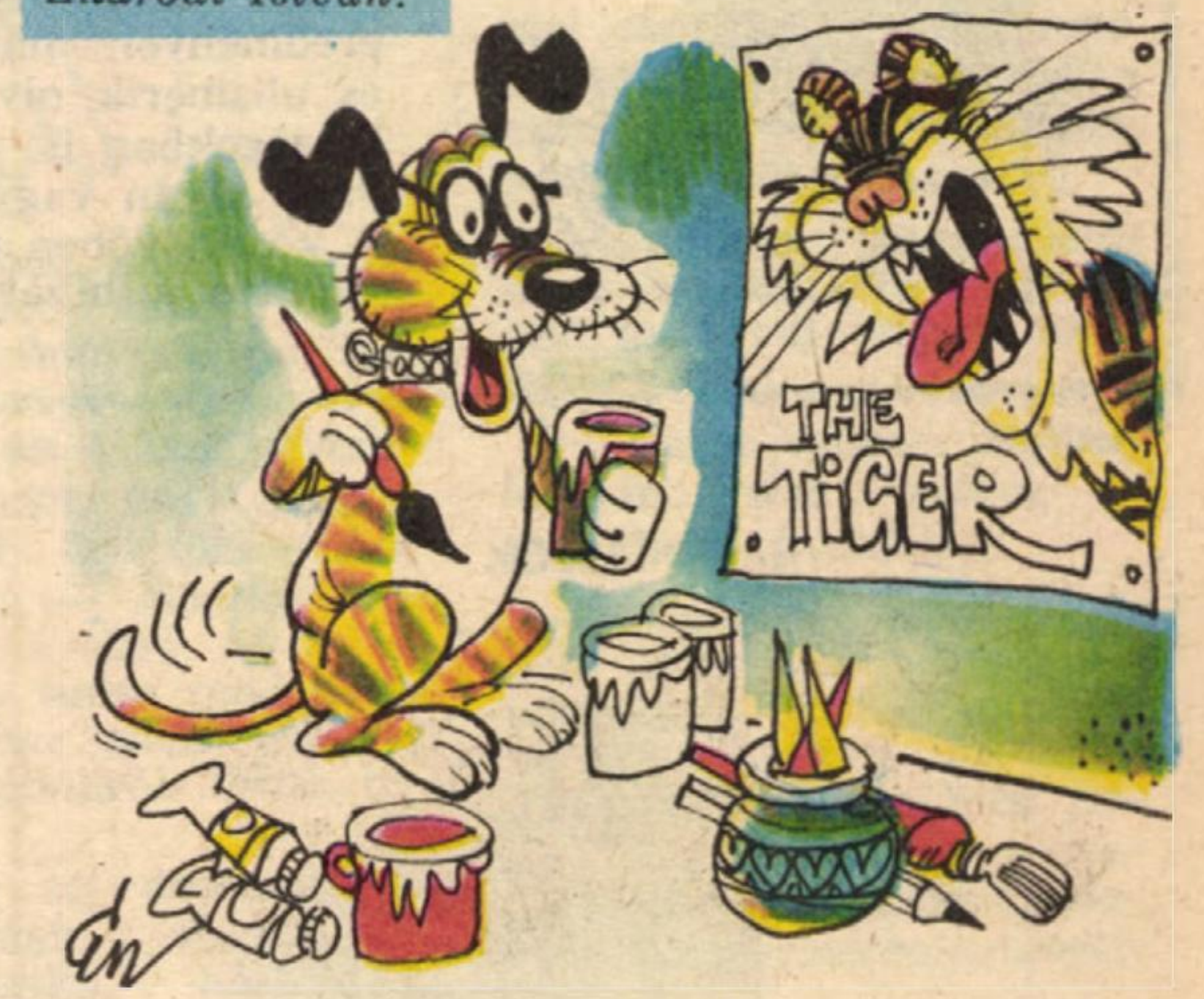

– Csíkokat testenék magamra, és elmennék tigrisimitátornak.

VERESPECSENYE

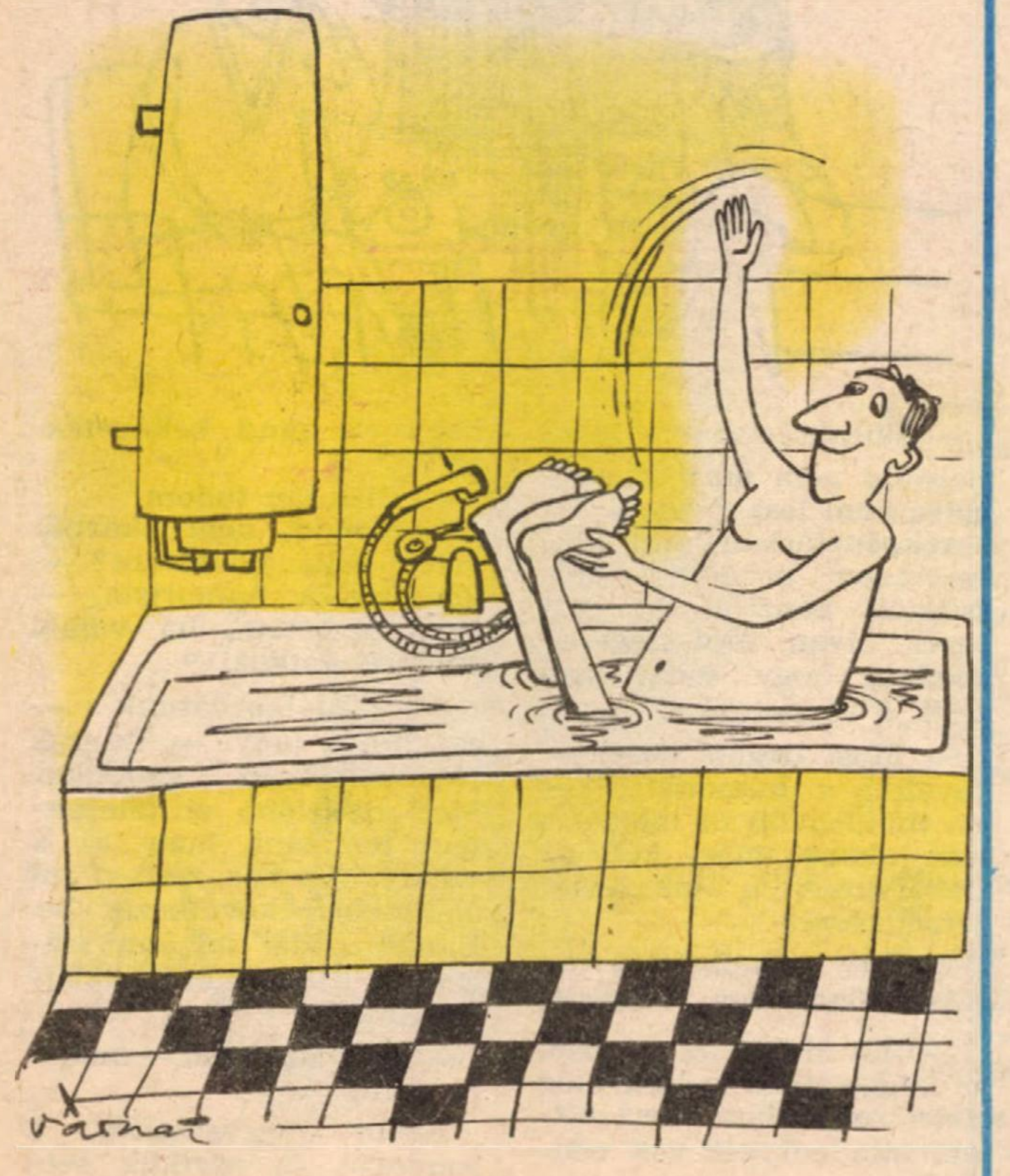

EGÉRÚT

Jenő barátom, aki költő és műstoppoló, a tavaszi konjunktúra után egy Zsiguli gépkocsit vásárolt magának: egy Kombi típusú, nagy csomagtérrel rendelkező autot. Felesége a szelídtekintetű Örzse nem ájult el az örömtől, csak annyit mondott az autóra. miután szemügyre vette:

— Nem fogom takarítani! Éppen elég a lakást tisztán tartani, és főleg utánad! A szerszámaidat és a drótjaidat viszont máris viheted a kocsidba!

Az asszony szavai arra céloztak, hogy az elmúlt estéken Jenő lázasan szerelt a konyhaasztalon: három rossz zsebrádióból próbált egy negyediket összerakni. Jenő a megjegyzést nem eresztette el a füle mellett. Mután a lakásba felment, a rádió-aprólékokat egy nagy dobozba söpörte, vette a szerszámait, és levonult velük a gépkocsiba.

Az autó hátsó ülését Jenő egy kis ötlettel átalakította, úgy, hogy előrebillentve azt, fordítva ülhetett az ülésre, arccal a csomagtér felé, amelyet asztalnak alakított át. A belső világítás mellett aztán éjfélig szerelte a rádióit, miközben senki sem szólt rá, csak az arra sétáló rendőr nézett be egyszer a kocsiba, akinek feltűnt, hogy az autó belsejéből sűrű füst árad kifelé. Pedig csak Jenő pipázott ott, felszabadultan; telifüstölte az ablakokat, kiégette az üléshuzatot, boldog volt!

Másnap egy erősebb fényű kempinglámpát vett a kocsiba, már amiatt is, hogy takarékoskodjon az autó áramforrásával, sőt a papucsát is levitte és az első ülés alá helyezte szépen, párosan. Aznap este Örzse asszony négy barátnőjével volt otthon, nagy vidámságban, és zavarta őket, hogy Jenő a másik szobában zenét hallgatott. Jenő ugyanis, amikor verset írt vagy műstoppolt, mindig zenét hallgatott a munkájához.

— Ha nem tudsz stoppolni zene nélkül — szólt be Örzse —, miért nem mégy le az autódba?

Jenő szó nélkül vette a holmijait, hívta a liftet, és lement a Zsiguliba. Ottan zenét hallgatott, dolgozott, boldog volt. Másnap viszont már korán reggel vásárolni ment, tapadókorongok segítségével kis függönyöket rakott fel a gépkocsi ablakaira — még elöl, a szélvédőre is —, mert zavarta, ha stoppolás közben nézik. Éjfél is elmúlt már, mikor észbe kapott, hogy felmenjen a lakására. Az asszony ingerülten riadt fel:

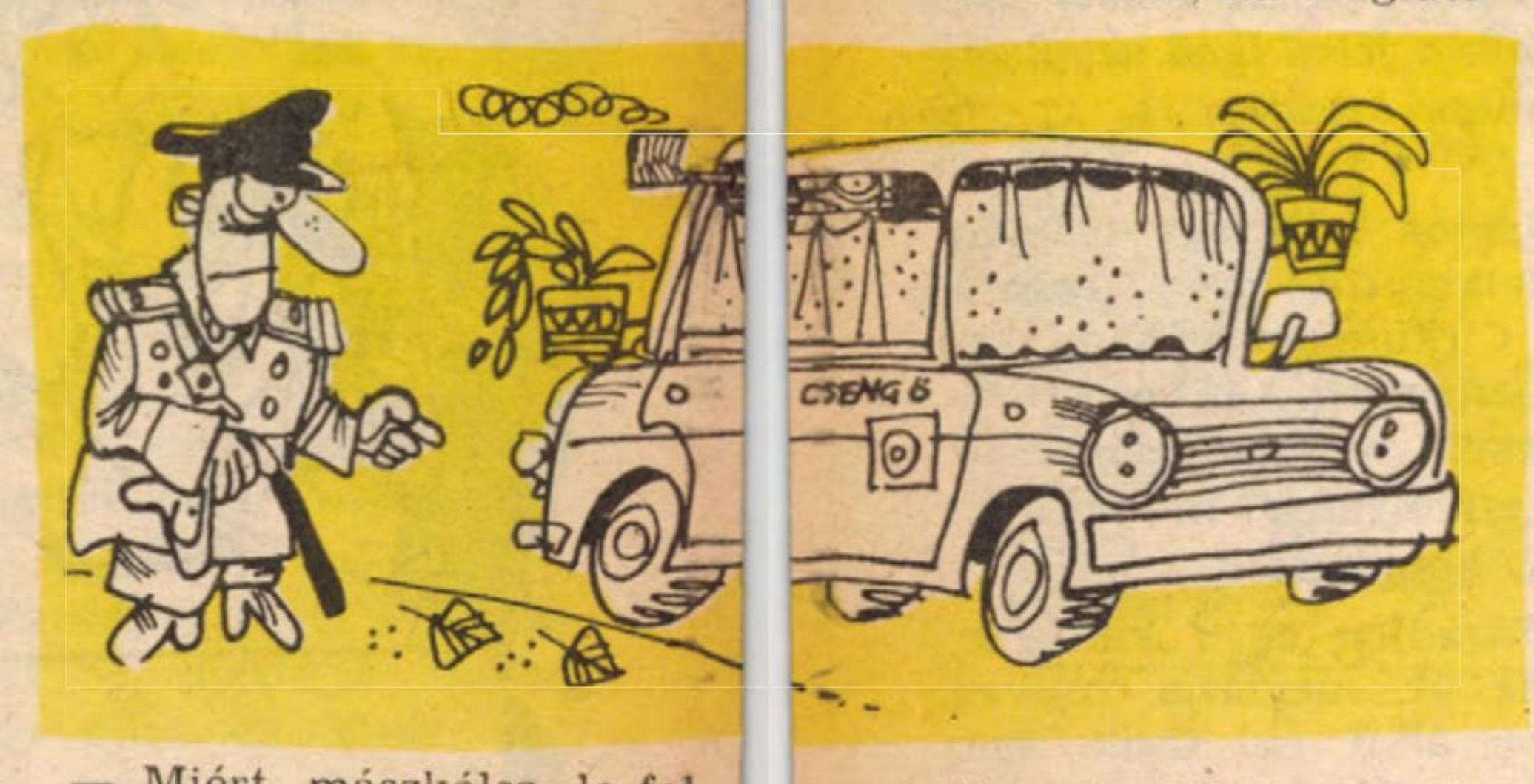

— Miért mászkálsz le-fel. éjnek idején? — morgott. — Egy kis belátással lent is aludhattál volna!

Csakugyan, gondolta Jenő, és reggel párnákat vett magához meg egy könnyű takarót. A gépkocsi billenthető ülése alatt pontosan annyi hely volt, amennyi szükséges volt ágyneműtartónak.

Nemsokkal a fentebb leírt napok után hívott fel Jenő, telefonon:

— Szeretném, ha meglátogatnál — invitált. — A házunk előtt észre fogsz venni, most nehéz, plüssfüggönyök vannak a kocsimon. A hátsó, jobb oldali ajtón találsz egy csengőt, — én szereltem fel — csengess három rövidet, különben nem nyitok ajtót senkinek sem!

Már a kíváncsiság miatt is elfogadtam Jenő szíves meghívását. Őszinte örömmel nyitott ajtót:

— Bujj be gyorsan — ezzel fogadott —, és tedd le a kabátodat, jó meleg van nálam: fél órája járatom a motort a tiszteletedre! Kávét? Italt? És egyáltalában: hogy tetszik nálam?

Jenő a meghívásom idején már teljesen be volt rendezkedve a gépkocsiban. Reggel a visszapillantó tükörben megfésülködött, megborotválkozott, egy elmés szerkezettel a hűtőből még melegvizet is csapolhatott magának a borotválkozáshoz. A csomagtér hátsó falából szabályos könyvespolcot eszkábált, meg kávéfőzőgép is állt a csomagtérnyújtotta asztalon: az akkumulátorról működött.

— Nagyon kellemes itt nálad — állapítottam meg őszintén.

Lassan áttértünk a kevésbé szívderítő témákra. Jenő a szelídtekintetű Örzsére panaszkodott.

— Butaságot követtem el — mesélte szomorkásan. — Az autókulcs másodpéldányát még a kezdet kezdetekor fent hagytam a lakásban. Így Örzsének is van kulcsa hozzám. Nem mintha gyakran látogatna meg, de mégis... néha váratlanul belép, körülnéz, egy kicsit utálkozik, hogy a hamutartókban hogyan bírom azt a sok koszt, az ablakok piszkosak, jellemző itt érzem jól magamat, aztán már megy is.

— Szóval nem vagytok valami jól egymással? — kockáztattam meg a kérdést. Jenő nem felelt rá.

— Tudod — mondta aztán —, nem panaszkodnék, de mégiscsak szükségkörülmények között élek. Azon spekulálok mostan, hogy feladok egy apróhirdetést a lakáskörülményeim javítására. Valami ráfizetéssel, minőségi cserével, egy nagyobbra szeretném cserélni!

— És milyenre gondolsz? Mennyivel nagyobbra?

— Legalább egy hatszemélyes Buick-ra, Volgára, vagy egy mikrobuszra — mondta Jenő. — De ez csak álom! — legyintett szomorúan. — Mikor lesz nekem ekkora lakásom?!...

Somogyi Pál

CSŐLAKÓ

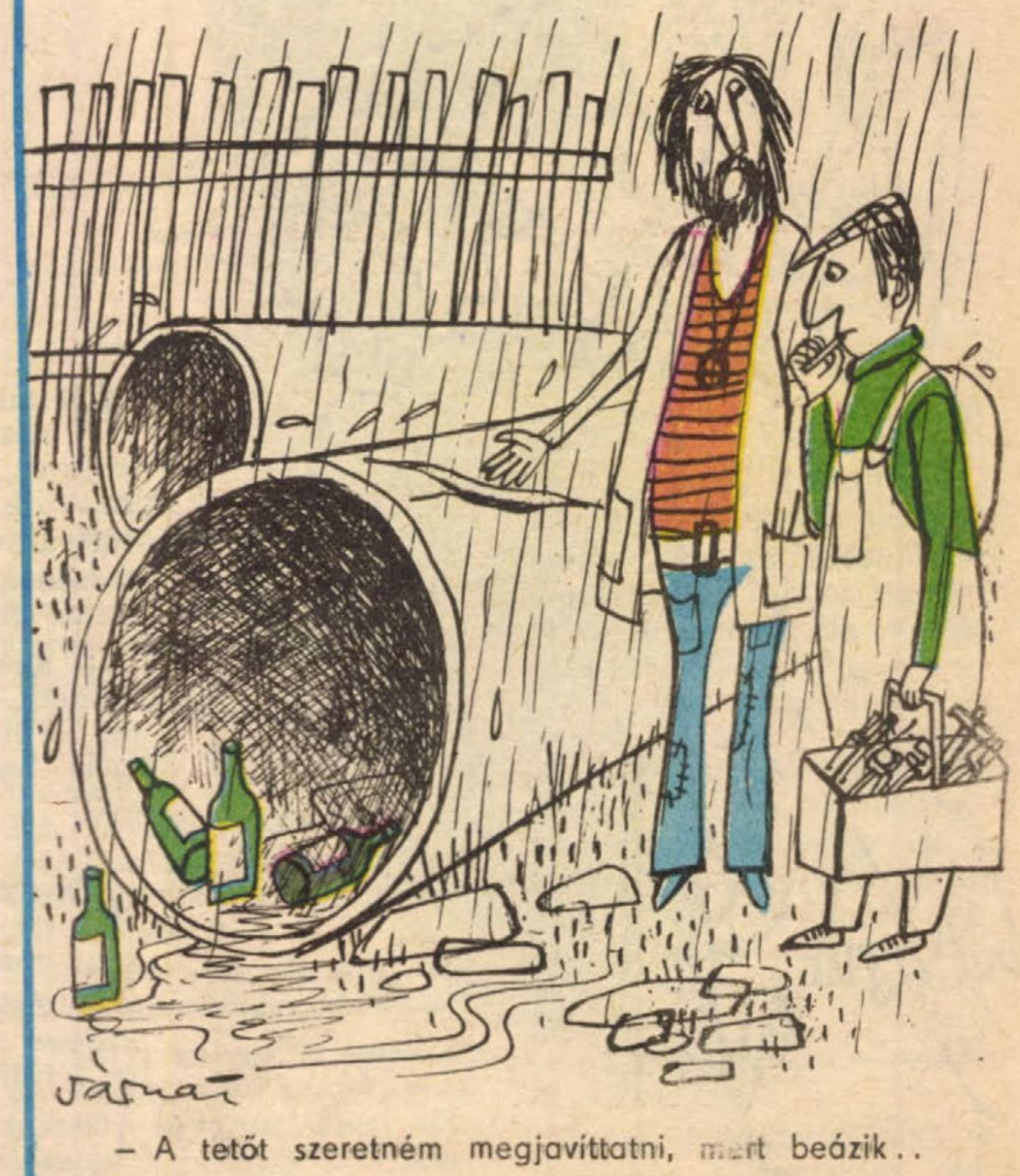

– A tetőt szeretném megjavíttatni, mert beázik..

JÁSZBERÉNYI ANZIKSZ

Jászberény neve szorosan összefonódott a Lehel névvel. Azt mindenki tudja erről a városról, hogy ott őrzik a Lehel kürtjét, s ott gyártják a Lehel hűtőgépet. Ennél többet azonban aligha tud Berényről az, aki történetesen nem jászsági. Pedig van még számos olyan dolog, amit tudni illik erről a jeles városról.

Például azt, hogy főiskolai város lett. (Tanítóképzőjét most emelték főiskolai rangra.) Ez már egymagában is örömteli dolog, hát még ha hozzávesszük, hogy a „riválisnak", a megyeszékhelynek még nincs főiskolája...

Azt is érdemes feljegyezni a tudnivalók közé, hogy Berényben nagyon eredményes kutatómunka folyik a gyomorrák korai felismerésének érdekében. Ennek a munkának az eredményeit már ismerik és elismerik olyan távoli országokban is, mint például Japán vagy Mexikó. A közeljövőben (állítólag) várható a hivatalos elismerés a távoli Budapestről, az Egészségügyi Minisztériumból is...

Talán azt sem mindenki tudja, hogy itt született Székely Mihály. Jeles szülöttjéről iskolát nevezett el a város, múzeumot is szentelt neki. De ez csak amolyan szünidei múzeum: tanteremben rendezték be, ahol ősztől tavaszig tanítanak, s így csak nyáron szolgálhat múzeumként. **Talán majd egyszer, ha a bíróság a jelenlegi helyéről elköltözik, annak a helyén, az egykori jászkun kapitányok székházában, múzeum lesz, s ott méltó helyet kap Székely Mihály és Rácz Aladár (szintén Berény szülötte) emlékszobája is. Hogy is énekelte Székely Mihály Ozminként? „Ó, az lesz a boldog óra..."**

A város örök gondja a víz. Mert hol sok, hol kevés. Nyáron mindig kevés, mert a régi vízmű már nem bírja az új, fokozott igényeket kielégíteni. Épül már az új vízmű, de némi késedelemmel, mert kiderült, hogy a víztorony megalapozása nem volt eléggé szilárd. Márpedig egy asszony mégcsak lehet ingatag, de egy víztorony nem...

Ősszel aztán mindig bőségesen van víz. De nem a vízvezetékben, hanem a kövezetlen, csatornázatlan utakon. Szilárd útburkolatra az idén se futotta a tanács költségvetéséből, csupán arra tellett, hogy negyven vagon salakot hozassanak a Hatvani Fűtőházból. Hja, szegény ember vízzel főz — és salakkal kövez...

Egész kis városka nőtt ki az elmúlt évben az OTP-társasházakból, az úgynevezett Pelyhes-parton. Ez a városrész hajdan libalegelő volt, onnan nyerte a nevét. Többen javasolták már, hogy át kellene keresztelni Tollas-partnak, mert az ott felhúzott csinos házak arra vallanak, hogy a berényiek szépen „tollasodnak" az utóbbi időben...

(radványi)

HEGYMÁSZÓK

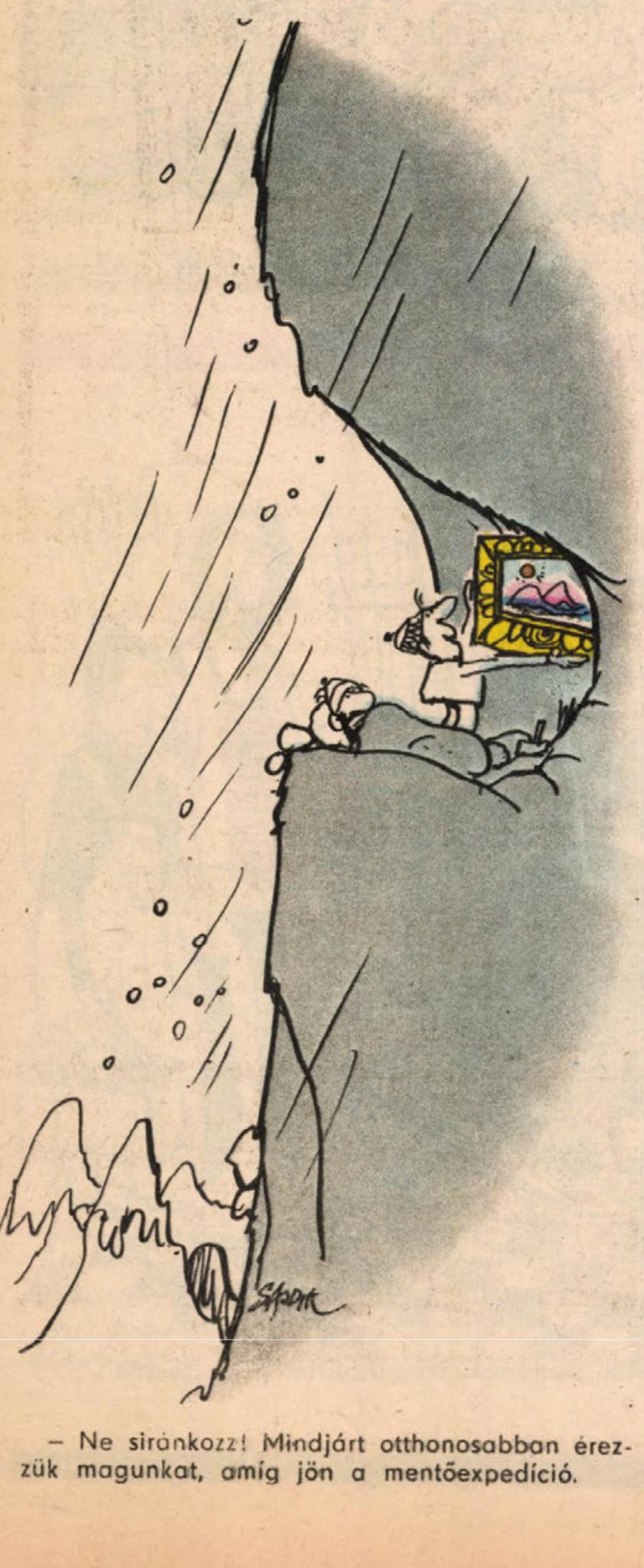

– Ne sirànkozz! Mindjárt otthonosabban érezzük magunkat, amíg jön a mentőexpedíció.

SZÜRŐVIZSGÁLATON

– A profilom előnyösebb, doktor úr!

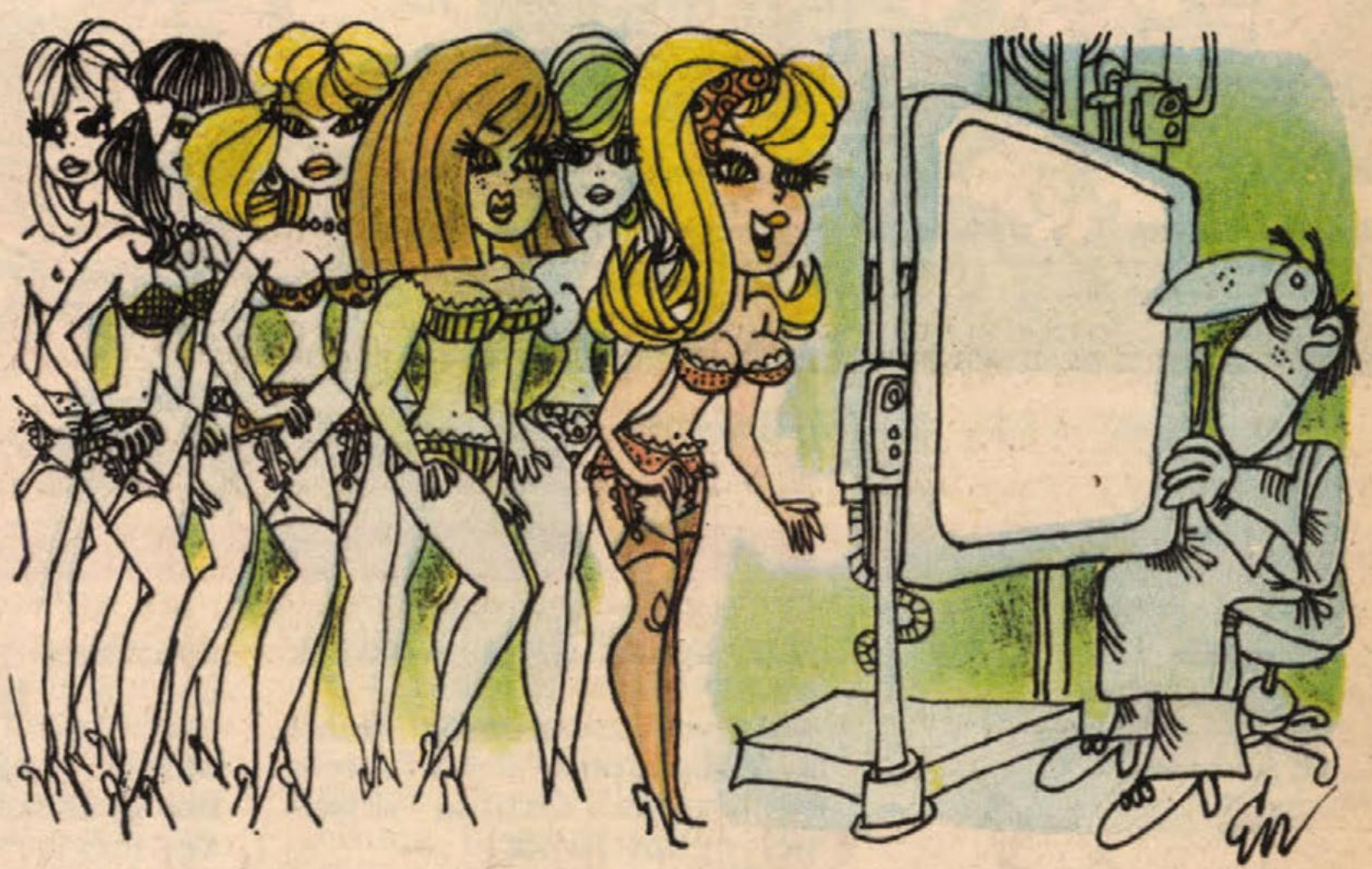

RÉGI HISTÓRIÁK

Heltai Jenő Párizsban megnézte egy vígjáték premierjét. A bemutató rosszul sikerült, a közönség hangos füttyszóval adta jelét nemtetszésének. Heltai a szomszédjához fordult:

— Kedves uram, megkérhetném egy baráti szívességre? Fütyüljön helyettem is, mert nekem most zokognom kell!

Csortos Gyulának nagyszerű alakítása után lelkesen gratulált egy tisztelője:

— Óriási, zseniális volt, kedves mester! Ezúttal szinte felülmúlta önmagát!

Csortos halovány mosollyal fogadta a gratulációt:

— Egy véleményen vagyok önnel, uram. Önmagamon kívül nincs még egy színész, akit érdemes lenne felülmúlni!

A régi New York kávéház irodalmi szalonjában egy szerény sikerű francia vígjátékról folyt a csevegés. Fodor László, a harmincas évek színpadi szerzője fölényesen kijelentette:

— Ilyen darabot bármikor írok.

Mire Karinthy csípős iróniával megjegyezte:

— Sőt, írsz te még ennél sokkal rosszabbat is!

Maurice Chevalier, a világhírű színművész már nem volt éppen fiatal ember, mikor egy társaságban a középkorú háziasszony kicsit gúnyosan ekképp vigasztalta a művészt:

— Bizony, kedves Maurice, mindnyájan kikopunk egyszer a szerelemből!

Chevalier bosszúsan nézett körül a zsúfolt szalonban:

— Talán panaszkodott valaki rám a jelen levő negyvenhét hölgy közül?!...

Salamon Béla egy délelőtt felkereste a Fővárosi Nagy Cirkuszban néhány artista ismerősét. Az oroszlánketrecben próbáló állatidomár szívélyesen invitálta a kiváló komikust:

— Fáradjon be a ketrecbe, művész úr, meglátja, milyen jámbor állat ez. Csak nem szabad mutatnia, hogy fél.

— Köszönöm — szabadkozott Salamon udvariasan —, de inkább kint maradok. Én nem tudok hazudni...

(Andor Leon gyűjtése)

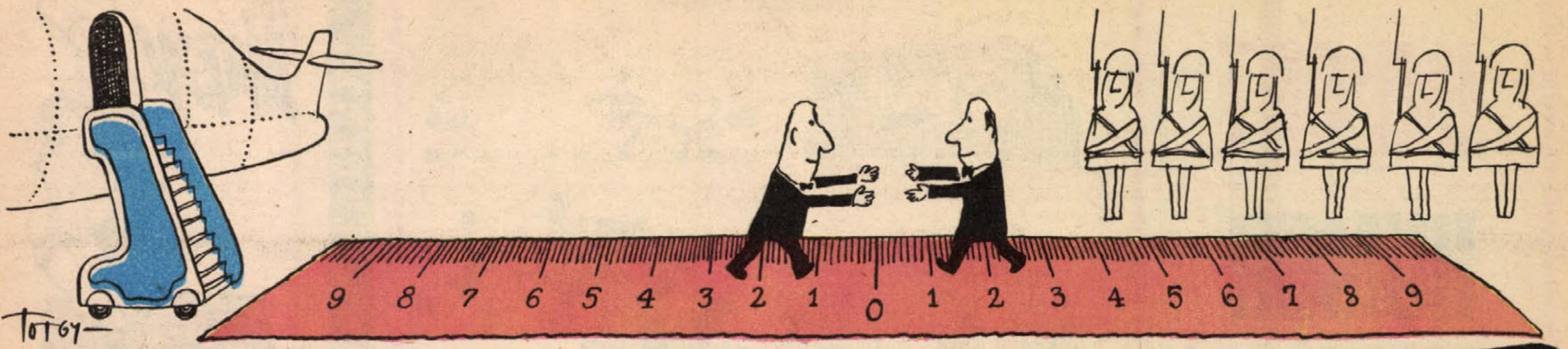
TótGy
9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Tót
Fülöp
Hegedűs
Dallos
Brenner
Sajdik

SZŐNYEG

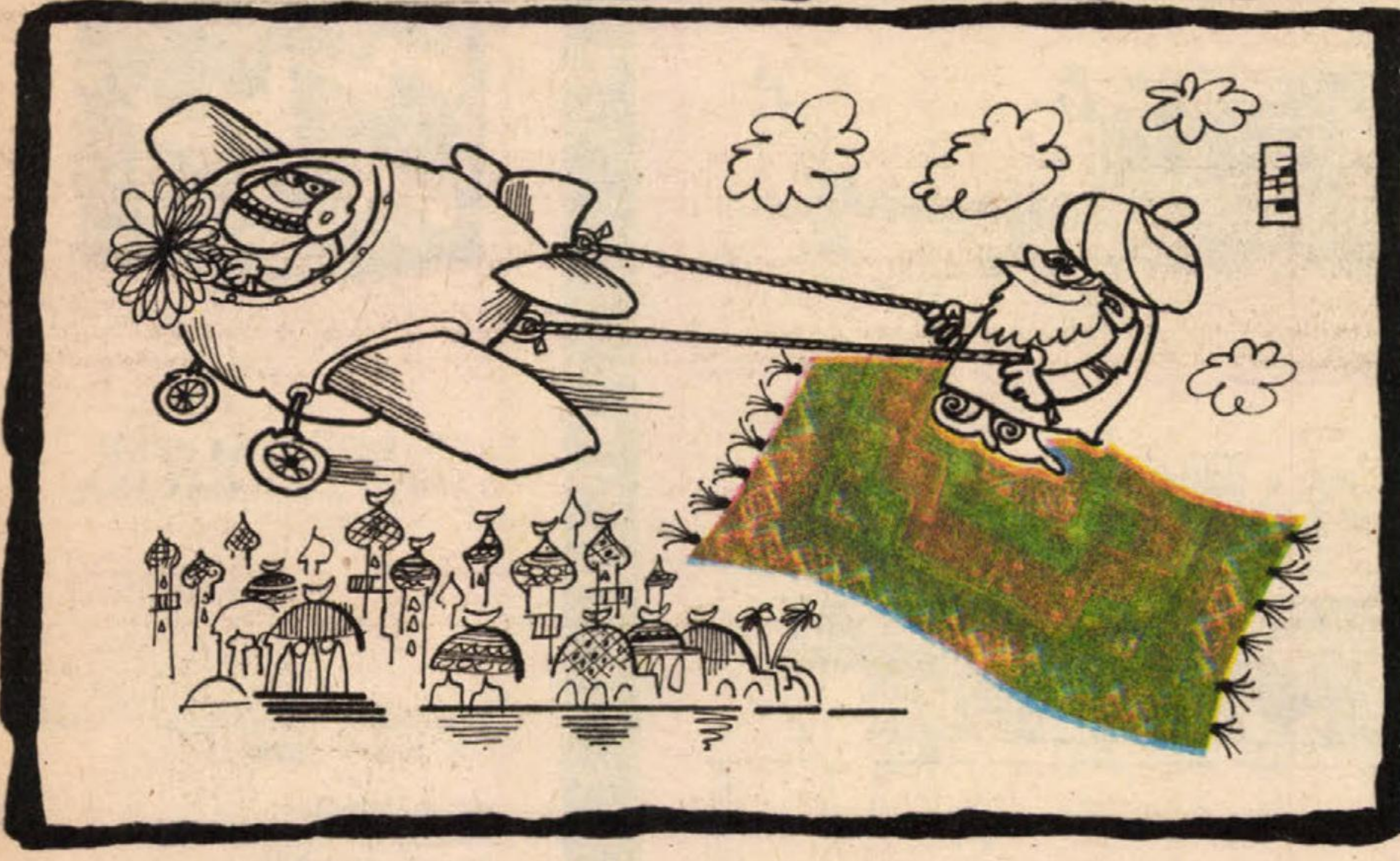

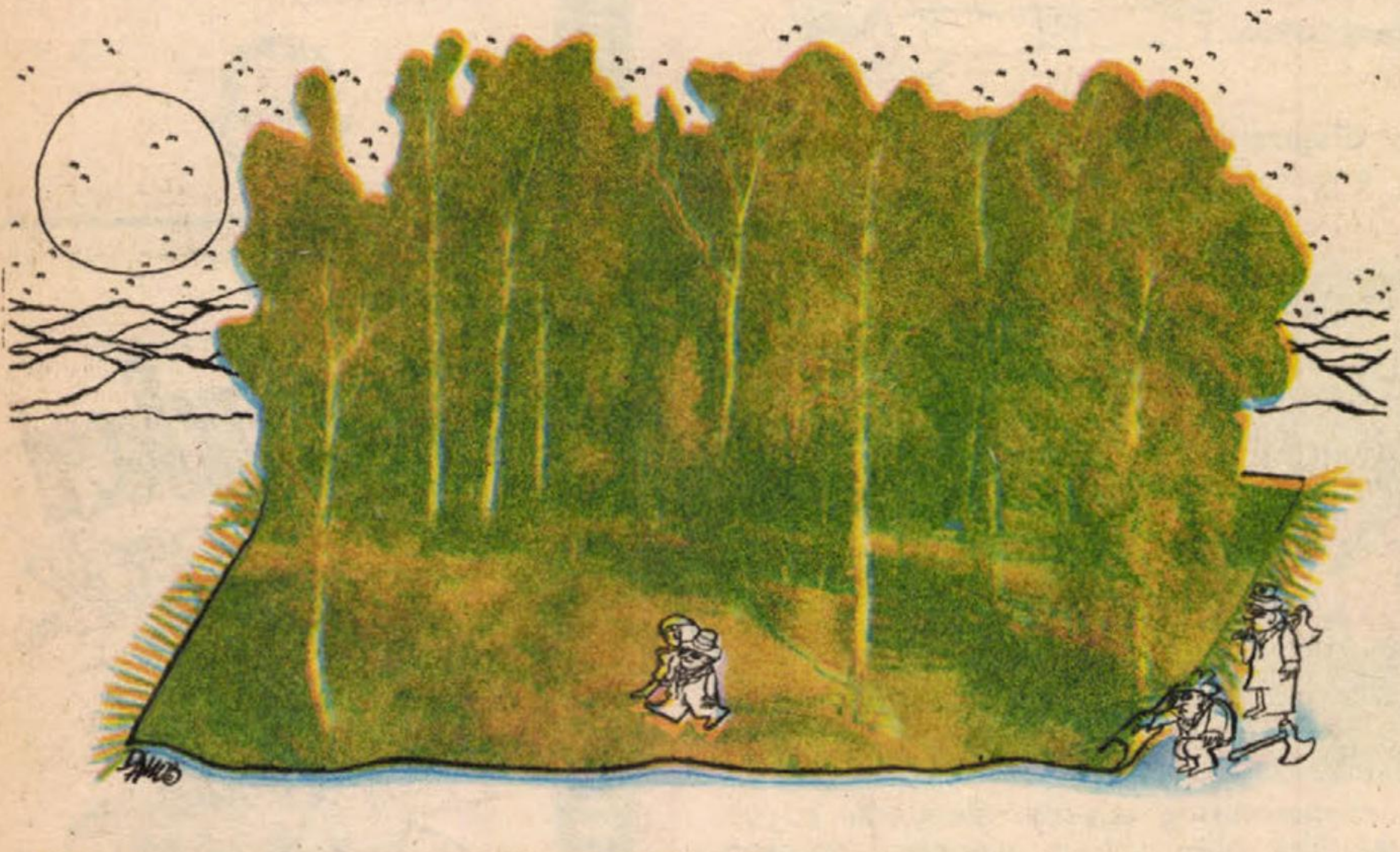

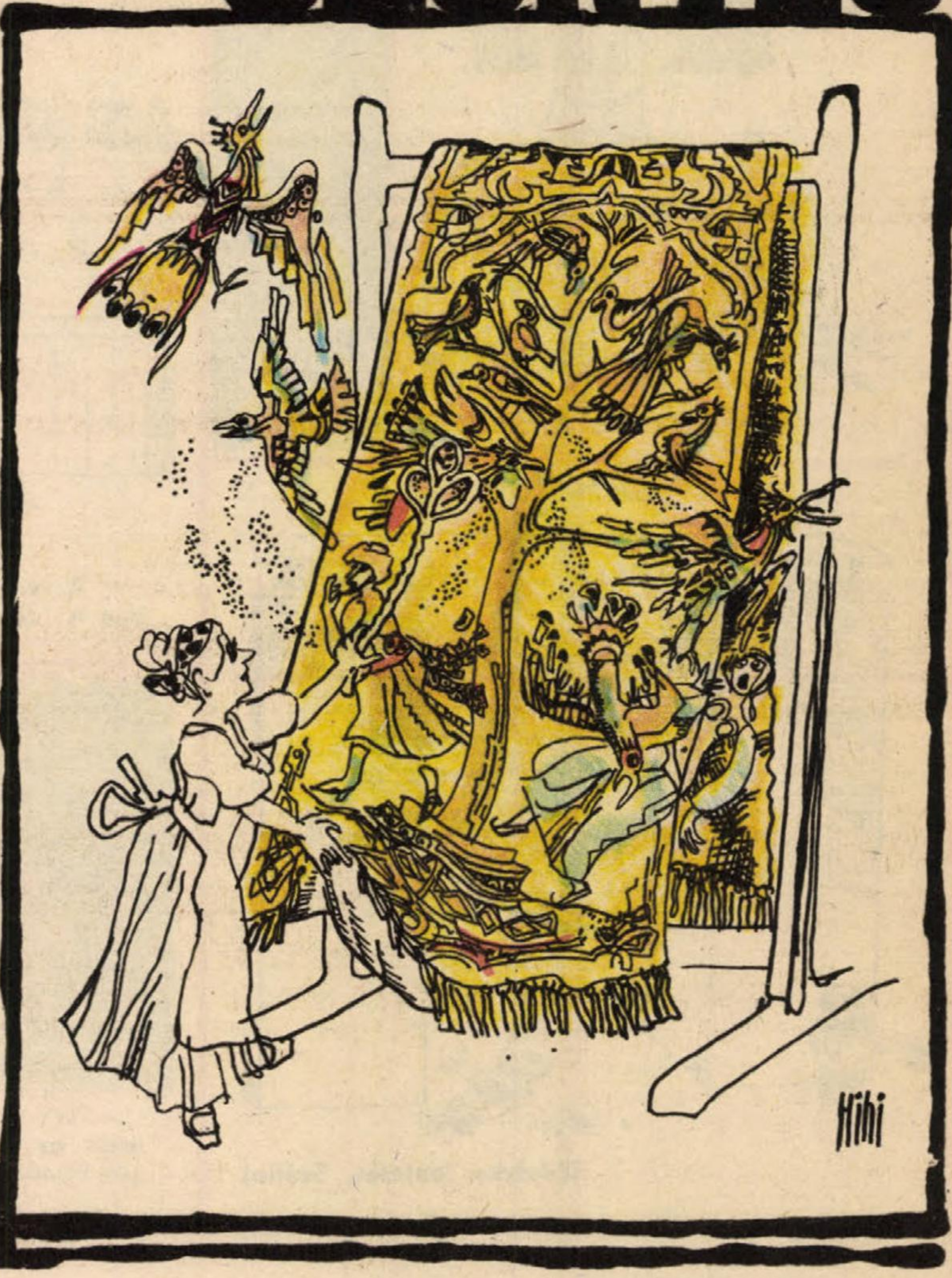

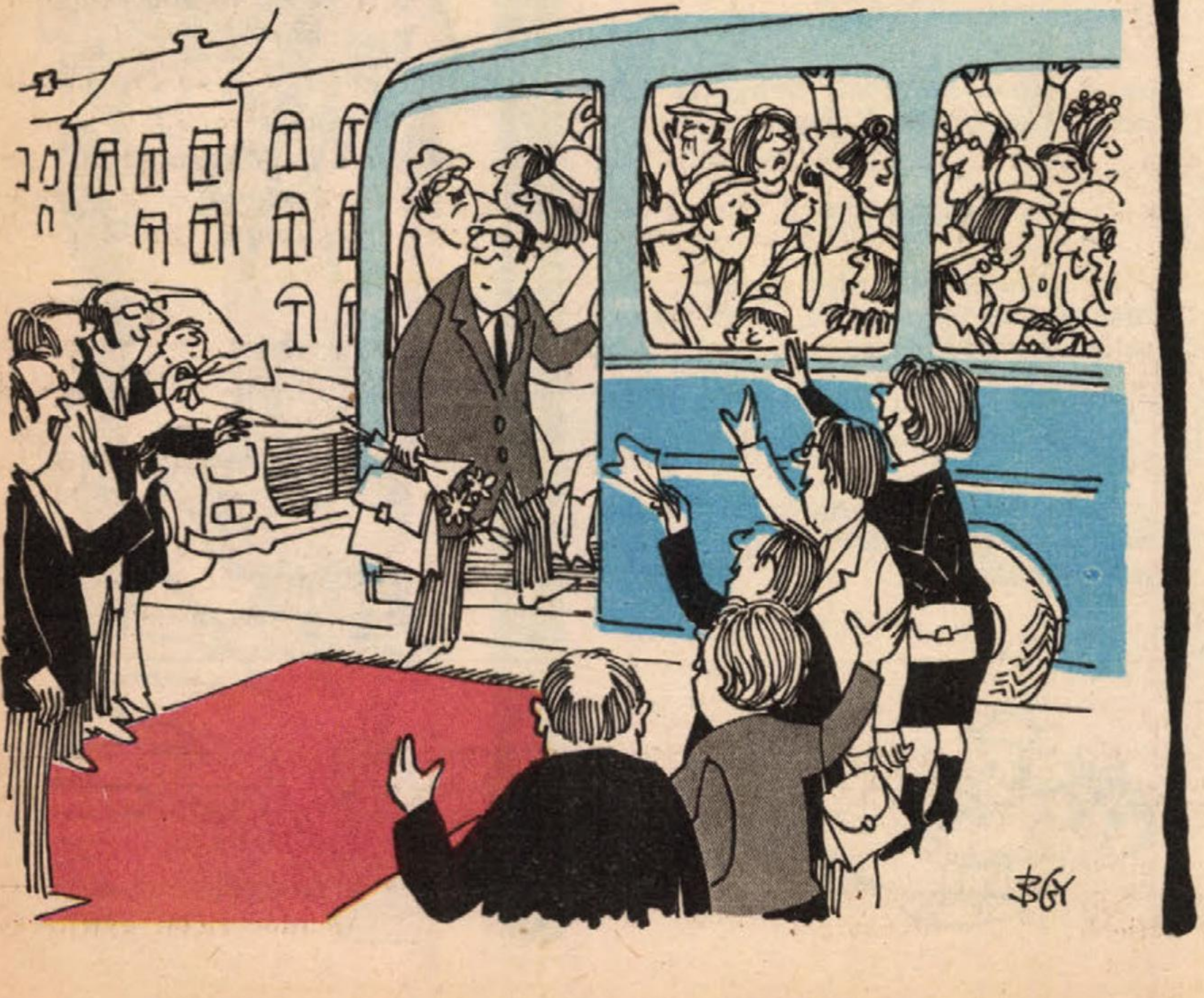

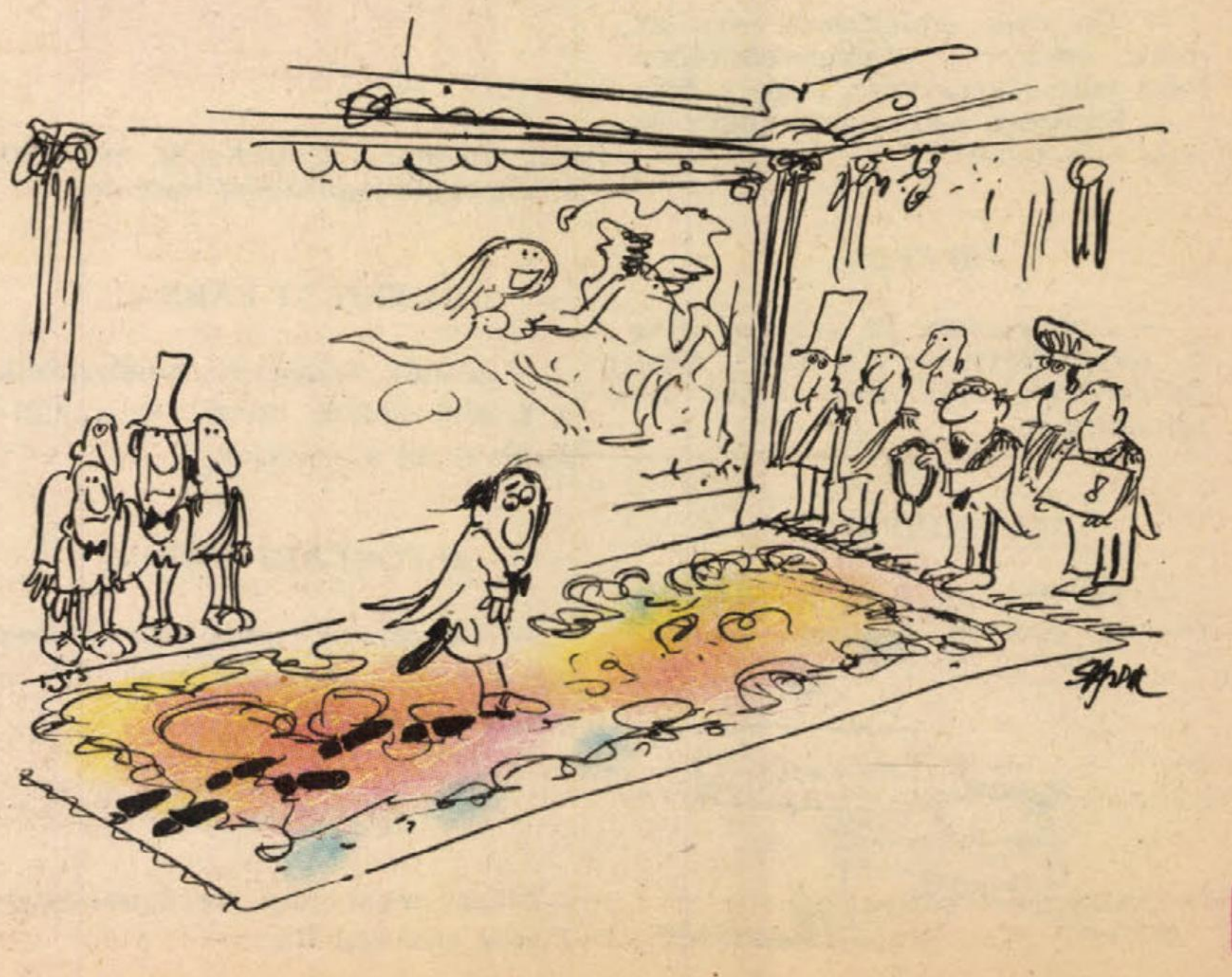

IMPORT HUMOR

A RAJONGÁS TÁRGYA

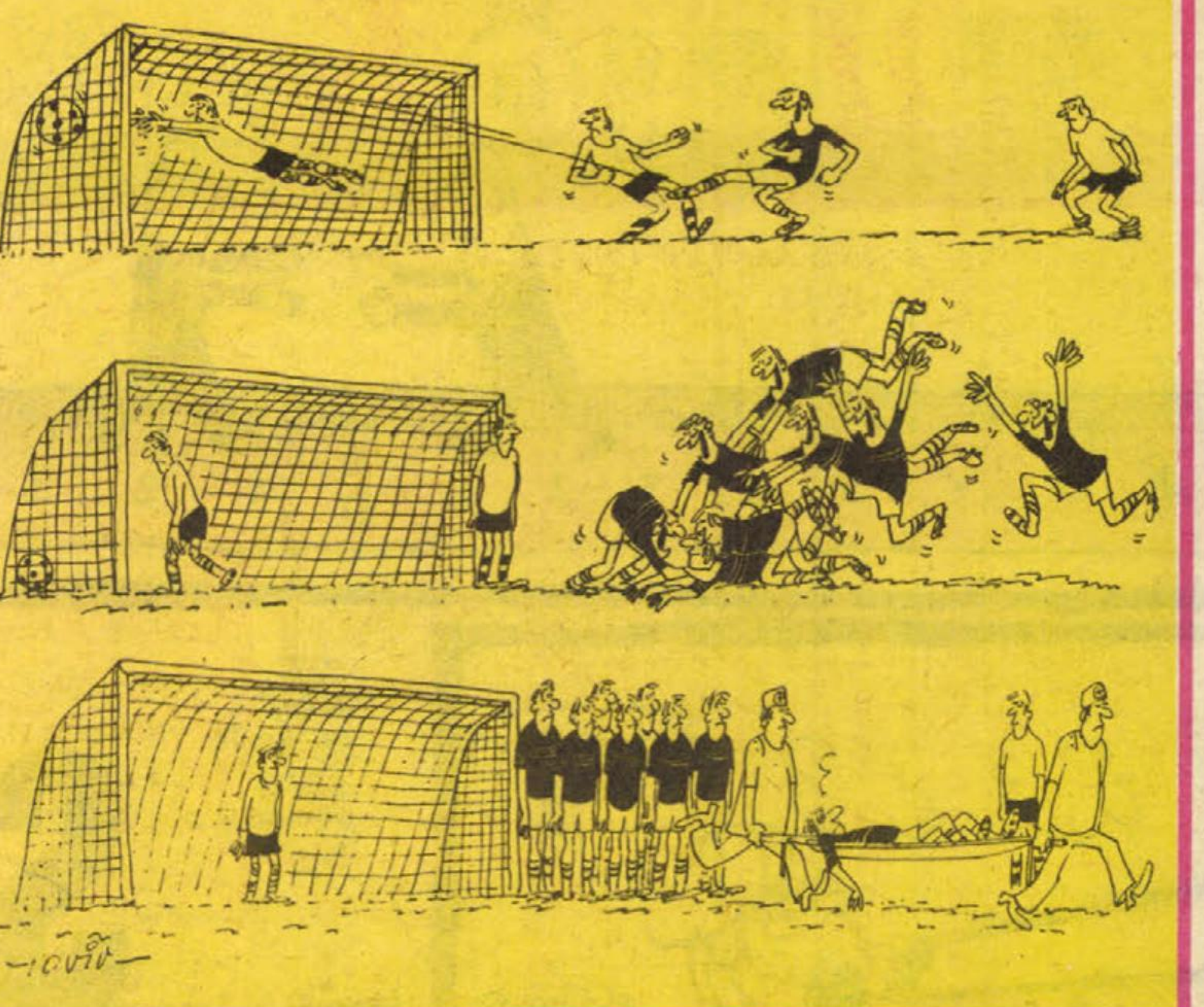

MADÁRBARÁT

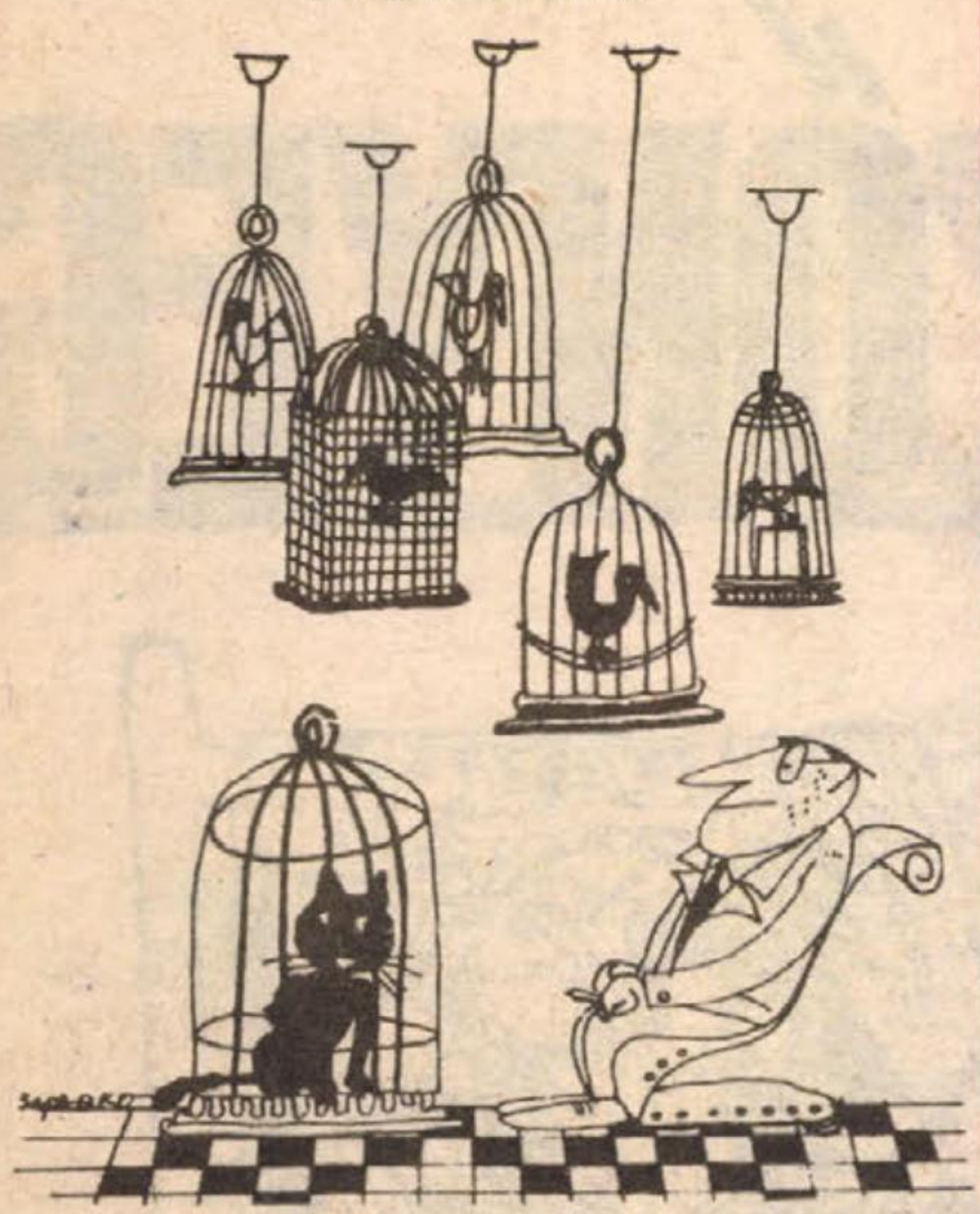

(Zdravko Jontcsev, Szófia)

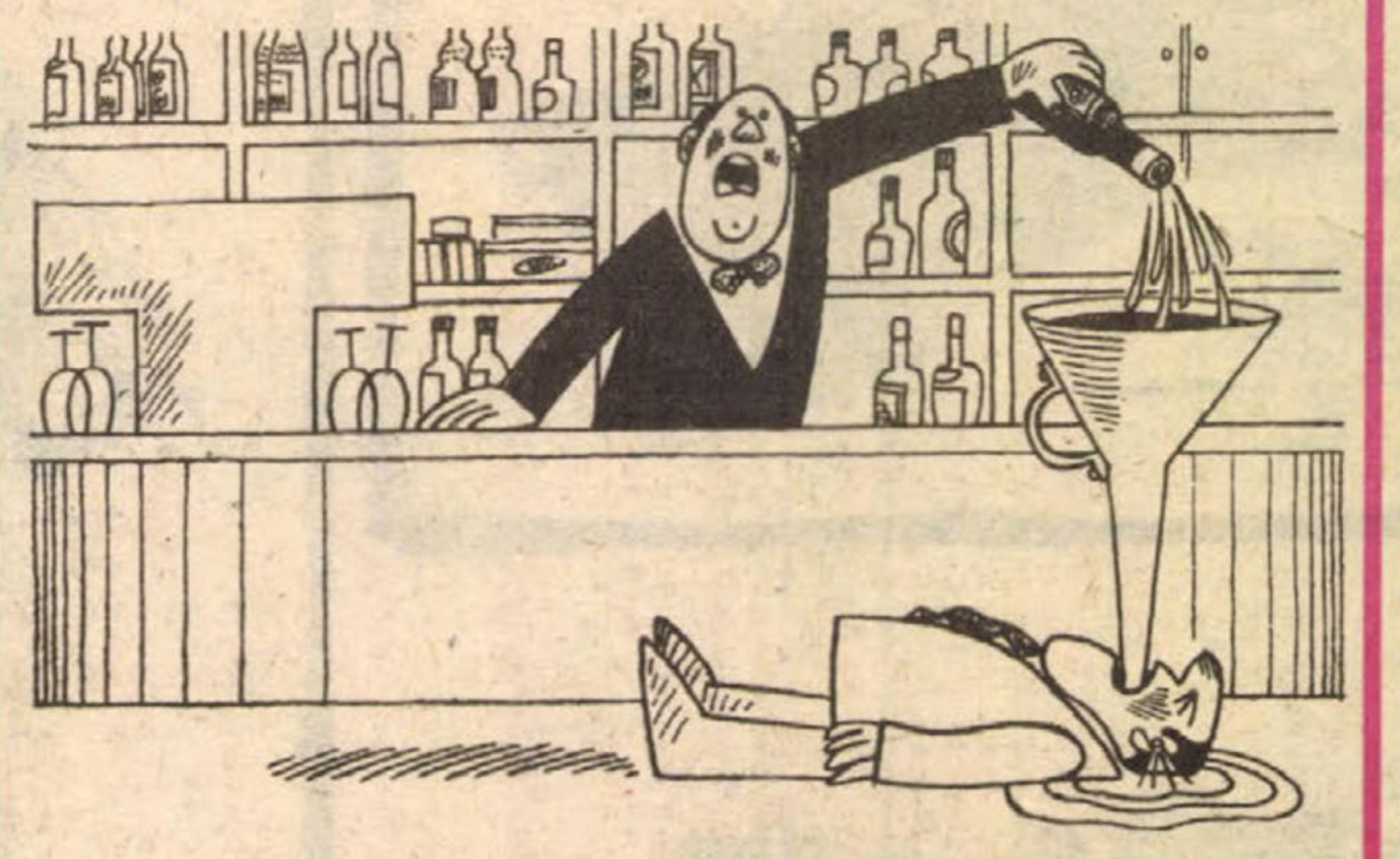

– A vendég kifejezett kívánsága volt: engem különben is csak a forgalom érdekel . . .

SZERENCSE

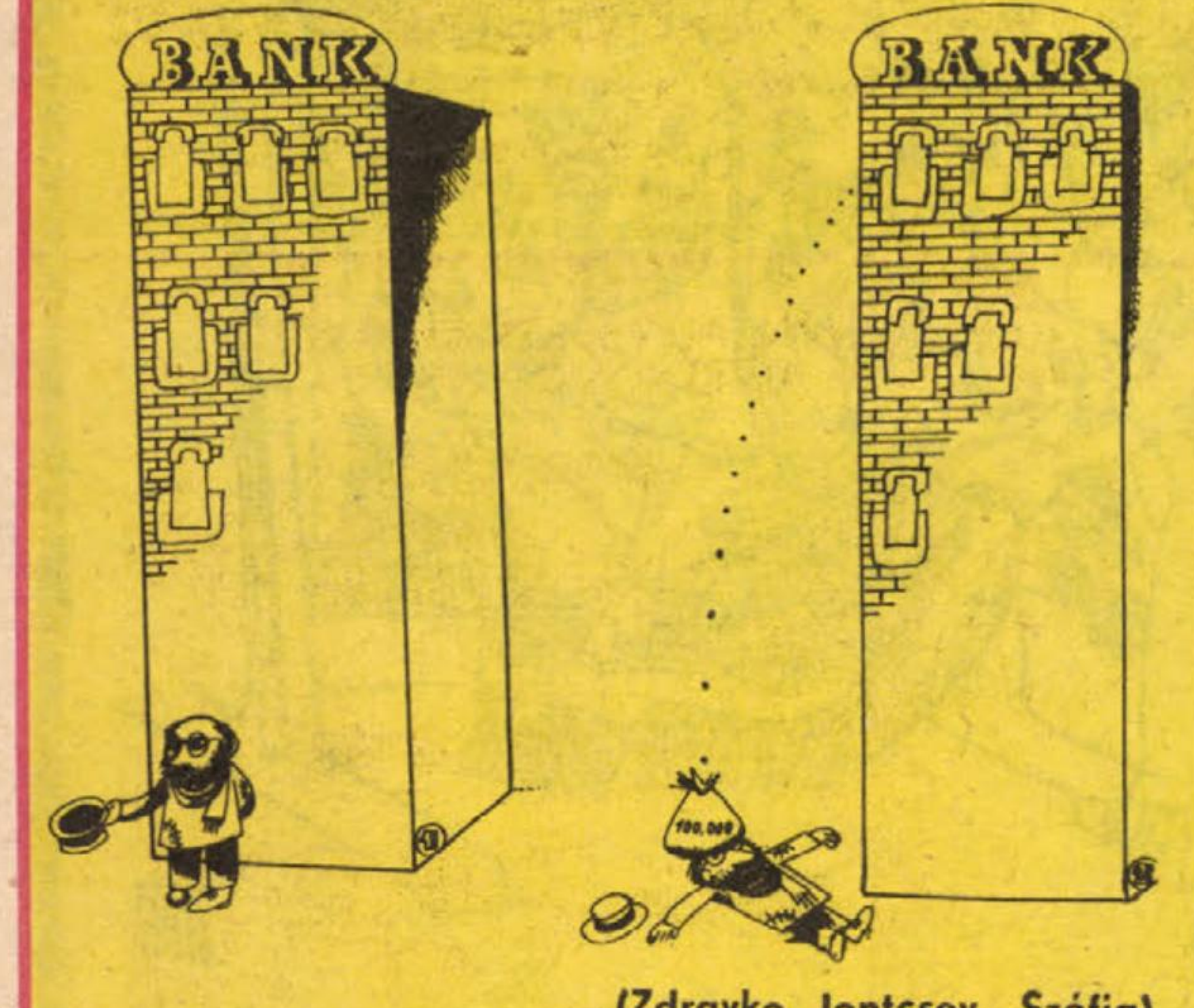

(Zdravko Jontcsev, Szófia)

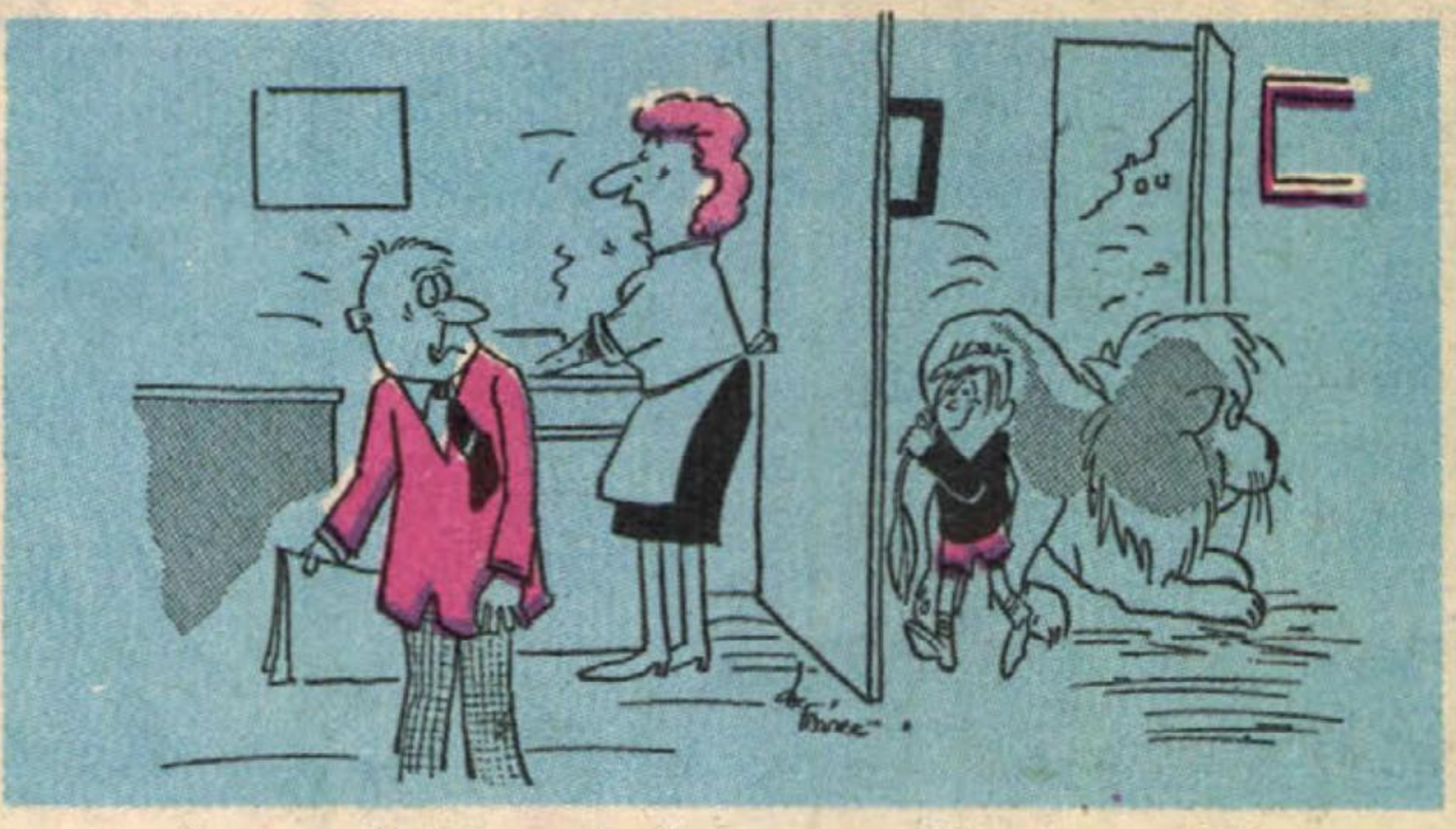

– Nem volt könnyelműség egyedül elengedni a gyereket az állatkertbe? Még valami meggondolatlanságot csinál . . .

SZILÁNKOK

GESZTENYEPÜRÉ

— Én még emlékszem arra az időre, amikor a gesztenyepürében több volt a gesztenye, mint a hab.

— Elnézést, asszonyom, akkor ön elég idős lehet!

TELEFON

— Évtizedeken át vártam erre a telefonkészülékre. Most, hogy felszerelték, már nincs kinek telefonálnom.

EMANCIPÁCIÓ

— Én elvárom, hogy a feleségem főzzön, mosson, vasaljon, takarítson, nevelje a gyerekeket, amíg én a női egyenjogúságért harcolok.

EGYENJOGÚSÁGOT!!!!

AMERIKAI PÁRBAJ

— Tehát kollégám, amelyikünk a fekete golyót húzza, az foglalkozik ezzel a vevővel.

ELFOGLALT EMBER

— Doktor úr, most van szabad tíz percem. Csinálja meg azt a vakbélműtétet!

SZERÉNY NŐ

Maca most egy kerékpártulajdonos pasassal fut.

NAPTÁR

— Nekem nem kell naptár. Ha az üzletben szombati kenyeret kapok, akkor tudom, hogy hétfő van.

LUSTASÁG

L. világkörüli útra indult, de már Érden úgy érezte, hogy eleget látott a világból.

REMEK TALÁLMÁNY

— Elfogadták egy szabadalmamat a szabadalmak elbírálásának meggyorsítására.

G. Sz.

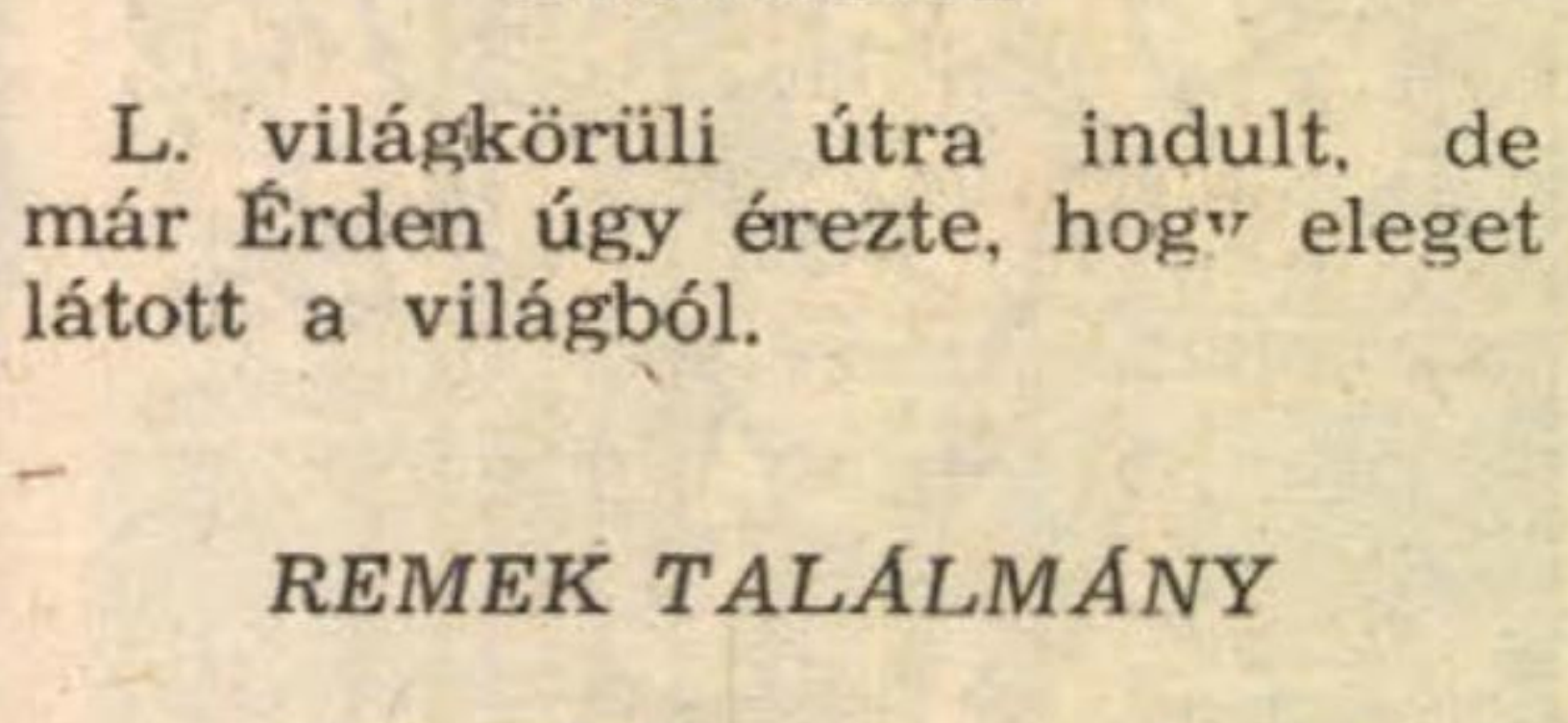

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

SZAKEMBEREINK TUDJÁK, HOL A HIBA!

SZÖVETKEZETI IPAR JAVÍTÓ SZOLGÁLATA:

GYORS, SZAKSZERŰ JAVÍTÁS

Televíziók, hűtőgépek, háztartási gépek javítása.

Hibabejelentés:
313-313, 126-140, 117-809
(munkanapokon:
7.30-tól 19 óráig,
vasárnap és ünnepnap:
9-től 13 óráig)

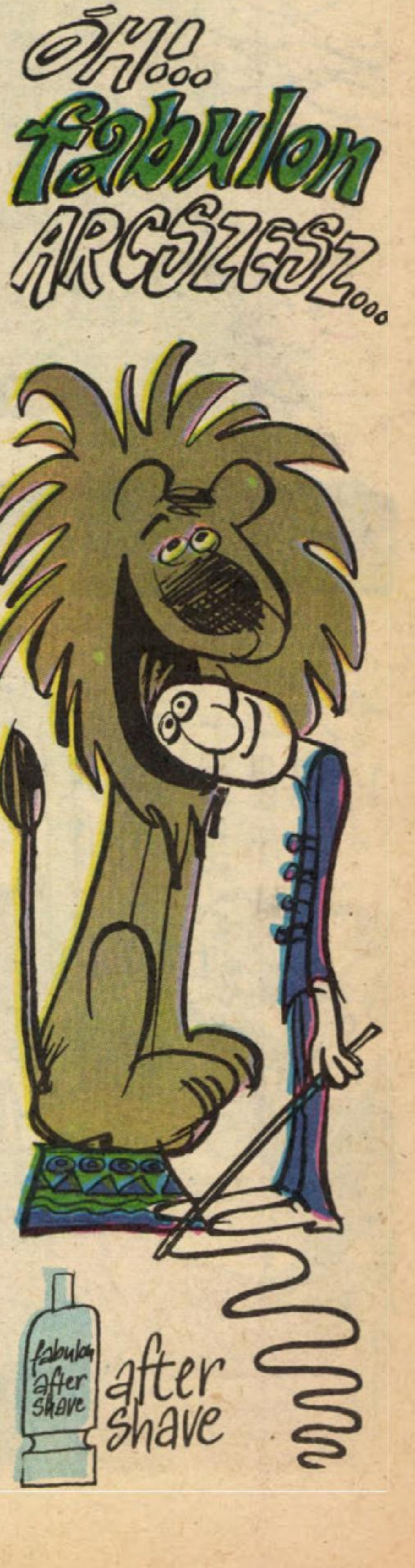

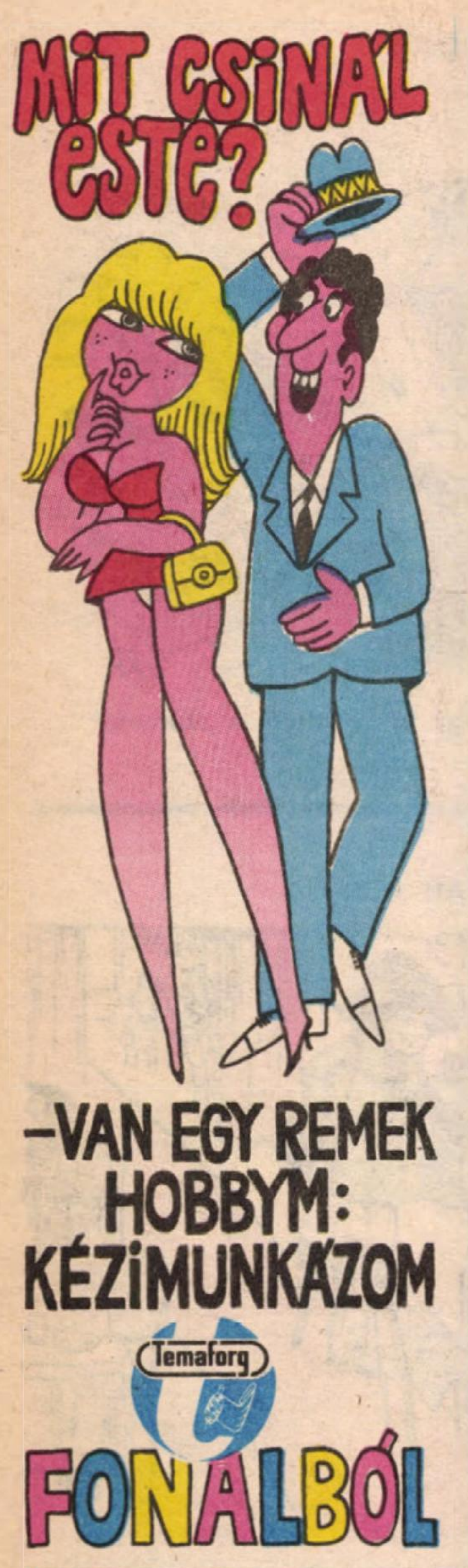
MIT CSINÁL ESTE?
–VAN EGY REMEK HOBBYM: KÉZIMUNKÁZOM
Temaforg
FONALBÓL

SZERETI ÖN BRAHMSOT?
LEMEZJÁTSZÓK
ÓRIÁSI VÁLASZTÉKBAN
MONO 1180 FORINTTÓL 1550 FORINTIG
SZTEREO 1800 FORINTTÓL 5600 FORINTIG
KERAVILL
VIDÉKRE CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLAT
BP. V., KOSSUTH L. U. 2.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

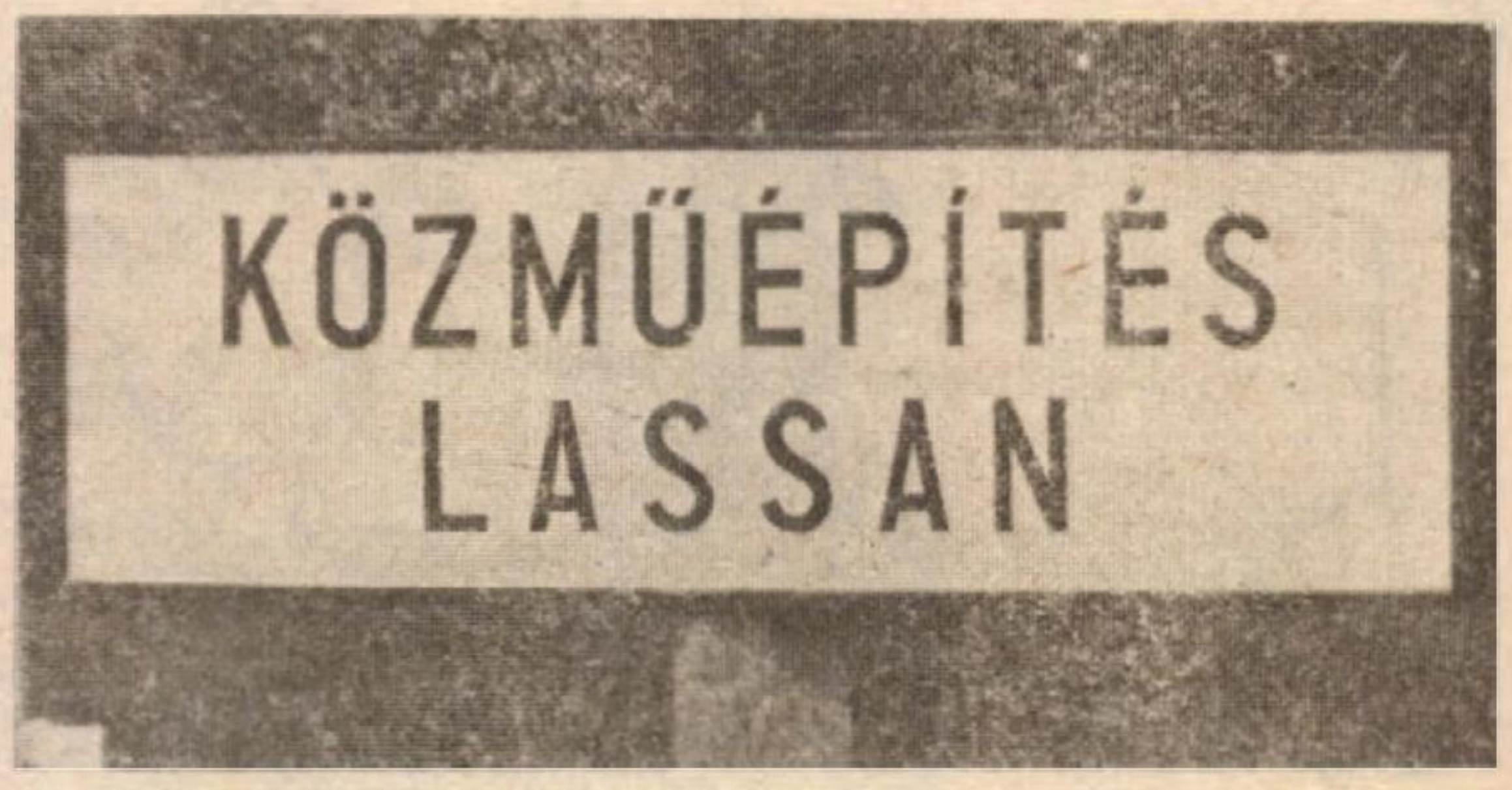
KÖZMŰÉPÍTÉS
LASSAN

Legalább ne tennék közhírré!

(Lelle és Boglár között, az országúton fotózta Vécsey István, debreceni olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

FELHÍVÁS!

A városi tavács vb pénzügyi osztálya felhívja a háztulajdonosok figyelmét, hogy a tulajdonukat képező lakóházról a 19/1974. (V. 18.) MT rendelet szerint új házadó bevallási ívet kötelesek benyújtani. (A rendelet adómentes lakásra, garázsra, műhelyre stb. is vonatkozik.)

A postán kiküldött bevallási ívet a kézhezvételtől számított 8 napon belül kell benyújtani a pénzügyi osztály adócsoportjához.

A bevallási kötelezettség teljesítése bírság kiszabását vonja maga után.

Városi Tanács vb
pénzügyi osztálya

Bevalljuk, hogy erre nem számítottunk.

(Az Ózdi Vasas c. lapban észlelte Lőrinc Erzsébet, arlói olvasónk)

rufil mosogatokendoe

hasznaalat eloett jól oeblitsuek ki szintetikus mosó-ees mosogatószeres oldatban kivaalóan alkalmas festett butorok lemosaasaahoz, mosogataashoz. forgalomba hozza: vegyianyag kereskedelmi vaallalat.

Egy magyarnóta jut eszünkbe: „Feheer selyem csipkeesszeelue draaga kicsi kendoe . . .”

(A műanyag mosogatókendő használati utasítását beküldte Fekete Gyuláné)

lyen gyors és panaszmentes az Állami Biztosító Csongrád megyei Igazgatóságának munkája, a következő választ kaptuk.

— Gyakorlatunkban a gyors és panaszmentes ügyintézés csak rajtunk kívül álló okok miatt történhet — mondotta Zimonyi Róbert. — Sok esetben előfordul, hogy a kárt okozó elmu-

No, akkor szépen vagyunk!

(A Délmagyarország c. lapból ollózta Kónya Istvánné, szegedi olvasónk)

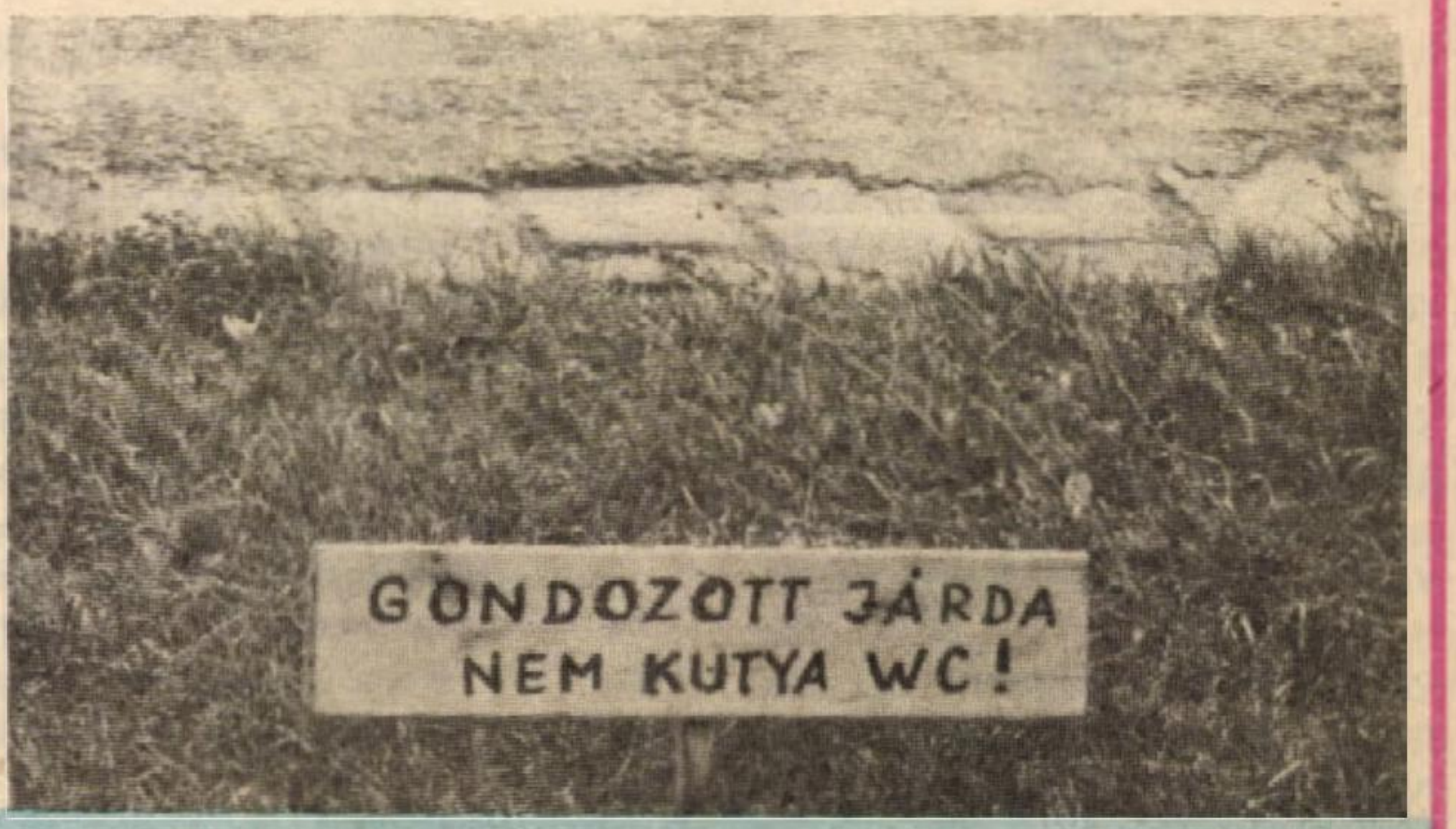
GONDOZOTT JÁRDA
NEM KUTYA WC!

Ami gusztusos, az gusztusos, ami szellemes, az szellemes.

(A Daroczy úton fényképezte ifj. Simó Tibor)

* AMI KÉSIK NEM MÚLIK

Jól tudjuk, hogy hajdanába'
oktatásunk csehül álla:
tengernyi azoknak száma,
kik pénz híján
nem járhattak iskolába.
Csak arról nem szól a fáma,
mily kevesen
járhattak az óvodába.

A kényszerű hiányokat
hamarosan pótolánk,
így lett esti általános,
no meg középiskolánk.
Van továbbá már szép számmal
felsőoktatás is, esti,
azoknak, kik iskolával
nem szeretnek levelezni.

Tanulás-bepótolásban
egyetlenegy nagy hiány van:
a legalsóbb oktatásban.
Ezért várom várva-várva,
szegény felnőttek számára
mikor nyílik meg már végre
valahára
a Dolgozók Éjszakai
Óvodája . . .

Rozsloy György

LEHOCZKI ISTVÁN:

JAVASLATAIM

LÁNCTALPAS KERÉKPÁR –
AGRONÓMUSOKNAK

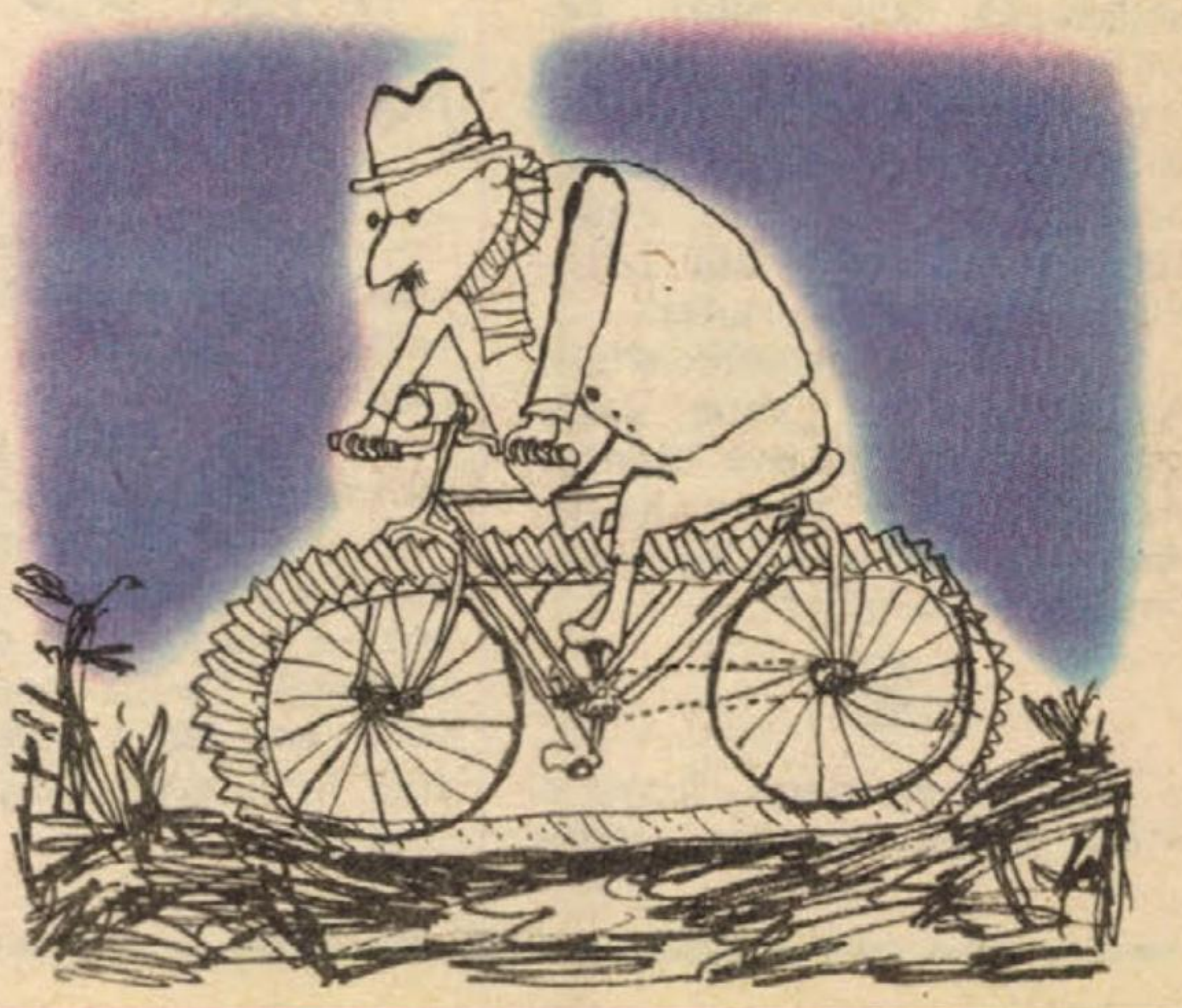

HANGSZER –
POP-ZENÉSZEKNEK

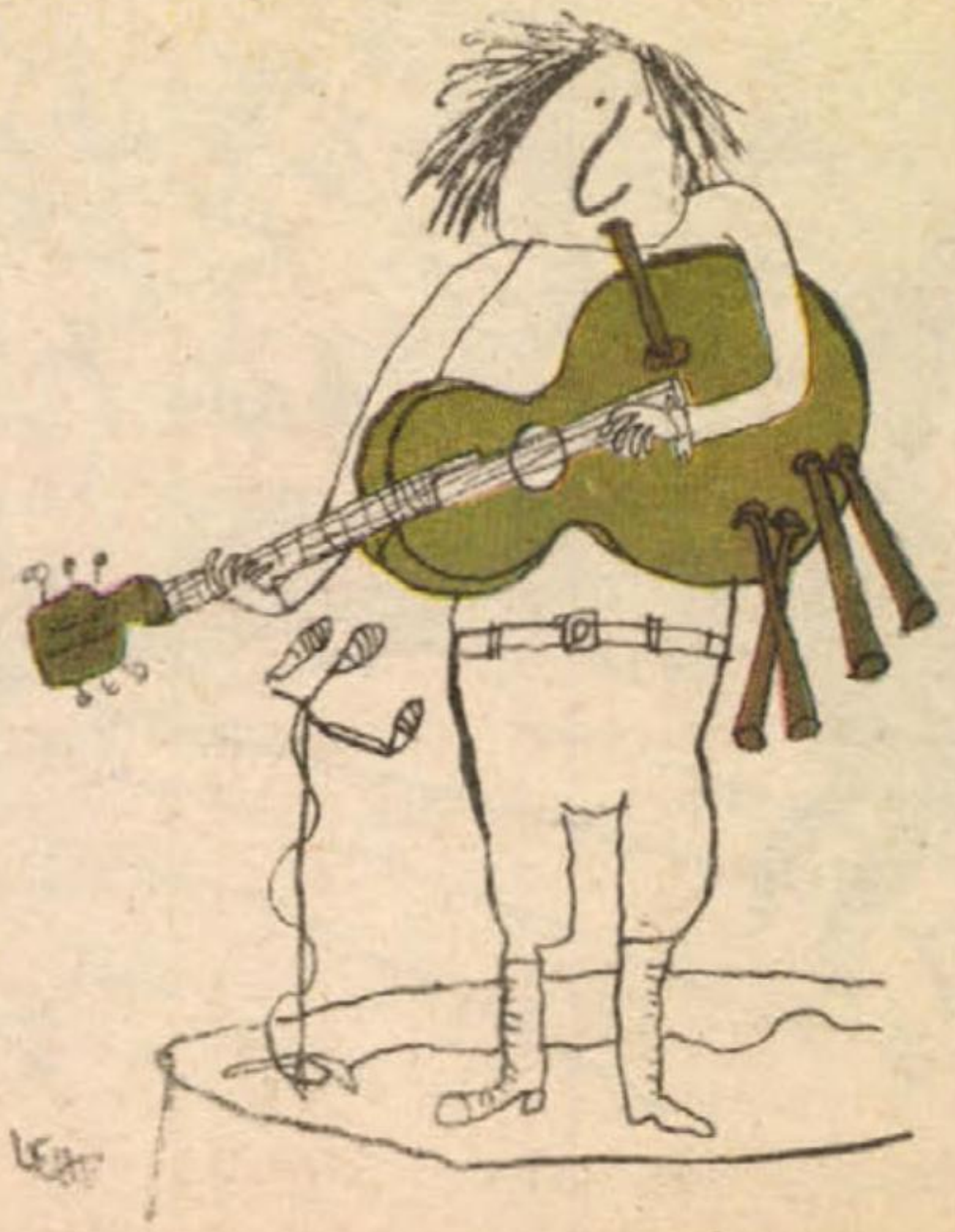

ÖSZTÖNZŐ TÜKÖR –
FOGYÓKÚRÁZÓKNAK

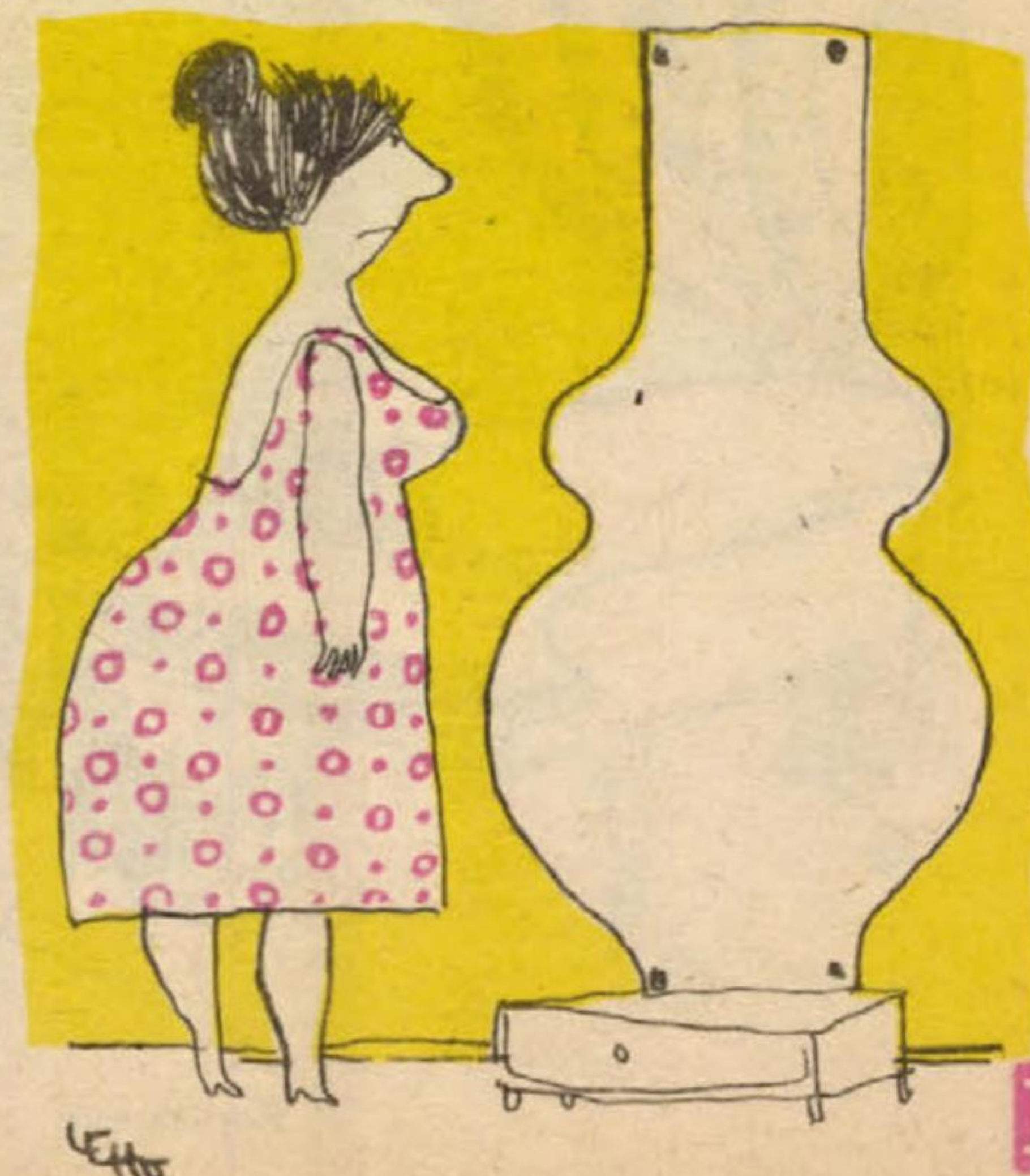

JUBILEUM

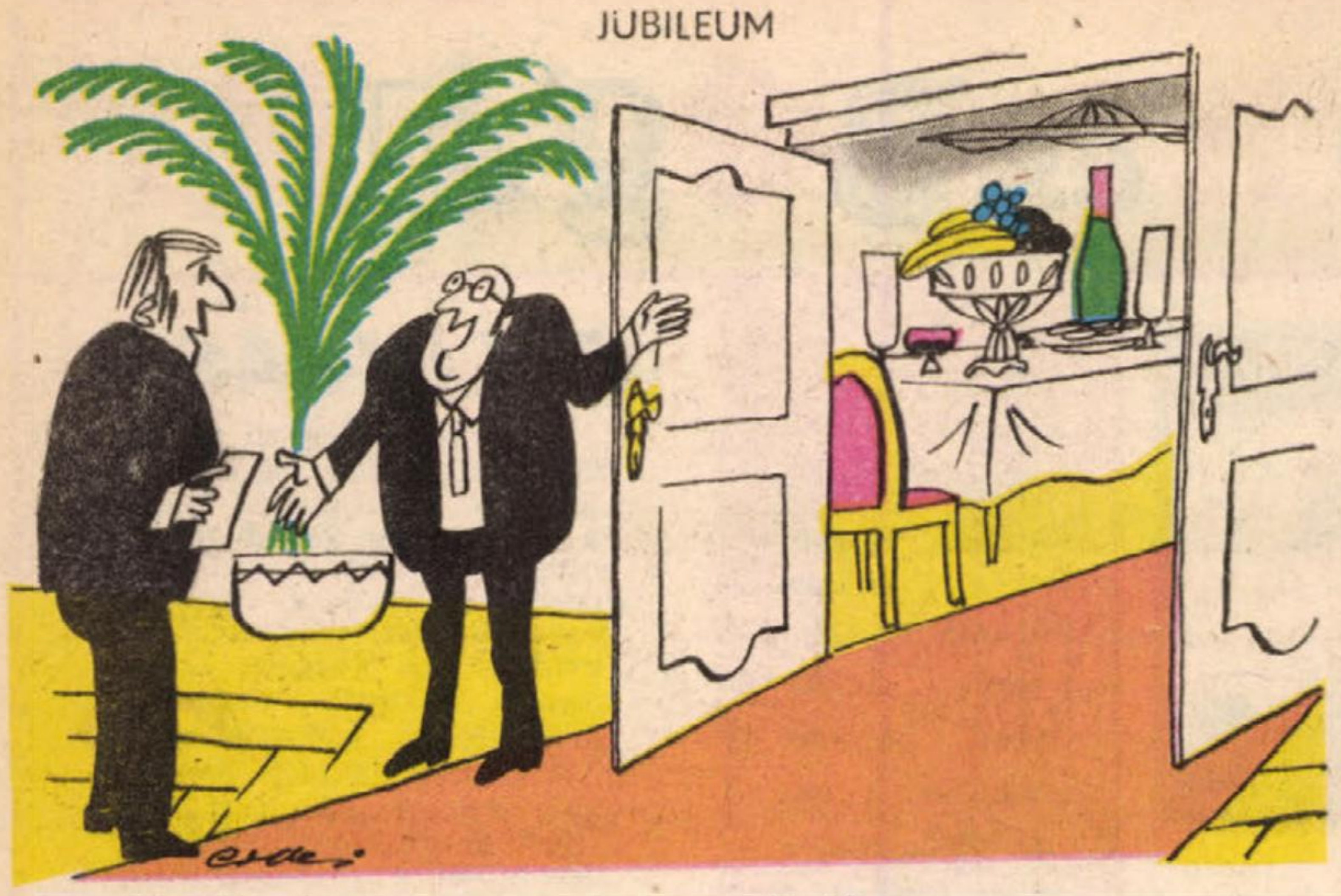

– Mondja, kartárs, most mit ünnepelünk?
– Ebben az évben ma tartjuk a harmincadik bankettet!

A MECCS VÉGÉN

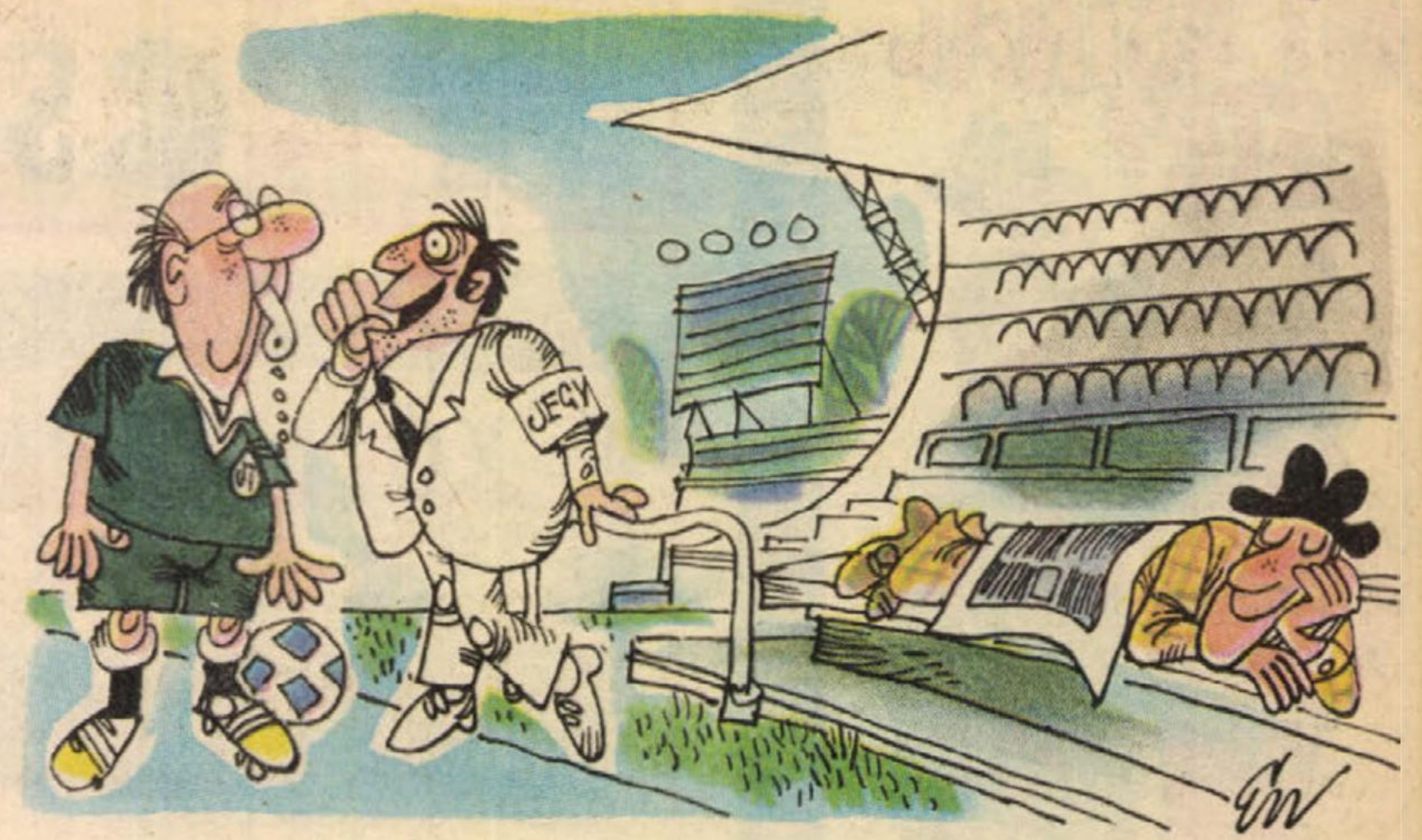

– Tessék egy jó hangosat futyülni, hogy felébredjen a szurkoló!

EGY KIS ÖREG NAPLÓJÁBÓL

①

Pár nappal ezelőtt olvastam a hírek között, hogy azt a boldogtalan, Honduras nevű, középamerikai köztársaságot, amelynek lakói tudomásom szerint amúgy is rosszul táplált és nincstelen indián földművelők, mekkora szerencsétlenség érte. Egy „Fifi" nevű hurrikán aratta le banán- és cukornád-ültetvényeiket, ezrek életét oltva ki, és tízezreket téve hajléktalanokká. Értesültem ezeken kívül még tornádókról, tájfunokról és egyéb elemi csapásokról is, amelyek kivétel nélkül a Mary, Flossie, sőt a tiszteletreméltó Elizabeth nevet viselték és csak valami értetlen sajnálkozást tudtam érezni ama szánalomraméltó angolszász férfiak iránt, akiktől ezek a fent említett és kizárólag női jellegű elnevezések eredtek.

— Hát — csodálkoztam magamban — csupa ilyen ádáz és kártékony démonokkal lett volna nekik kapcsolatuk, egész, keserves életük folyamán?

②

Történt azonban, hogy a múlt héten szerdán, vagy csütörtökön pár órára felszakadoztak a felhők és itt, a Bimbó-út egyik napsütötte foltján nyílt alkalmam végighallgatni két, amolyan nyugdíjkorhatáros budai polgár eszmecseréjét. Az egyiknek újság volt a kezében, a másiknak az ujjai között meg egy harisnyanadrág-burokból bevásárlócekerré előléptetett PVC-szatyor fityegett, bizonytalan tartalommal.

— Ami pedig ezt a ciprusi disznóságot illeti — rázta az öklét az újságtulajdonos...

— Hát igen, igen — dünnyögött a cekkeres.

— De a kutyamindenségit — gerjedt be az újságos — erre maga csak úgy bólogat? Tudja maga: mekkora baj lehet még ebbül? Hát nem olvas maga újságot?

— De, azt igen — vont vállat a cekkeres.

— A focimeccseket, mi?

— Hát azokat is. Meg a híreket. Hogy ki verte agyon aznap a feleségét — tette hozzá tréfálkozva, de hirtelen elhervadt az ajkán a mosoly. A szemközti erkélyen ugyanis megjelent egy nő. Létszámra nézve csak egy, de terjedelemre kettő is bőven kitelt volna belőle. Hangerőre meg legalább három, amikor rákiáltott a cekkeresre:

— Zsigaaa!

A cekkeres megrezzent.

— Kaptá! parizert?

— Az már elfogyott. Krinolint hoztam, tíz dekát — mutatta fel a cekkert.

— És jól blokkolták a kasszánál? Megolvastad, ami visszajár?

— Dehogy, cucikám — nyájaskodott a cekkeres. Nincs ott az ilyesmire idő.

— Arra nincs, ugye? De órák hosszat pletykálni ott az utcasarkon...

Ezzel, be se fejezve a mondatot, olyan elszánt arccal fordult be a szobába, mint néhai Rozgonyi Cecília, akit Galambócnál várt a török, csatára.

Zsiga pedig ment, futott, rohant, és én csak ebben a pillanatban értettem meg azokat a szerencsétlen, tengerentúli, angolszász férfiakat.

Zágon István

BARÁTI KÖR

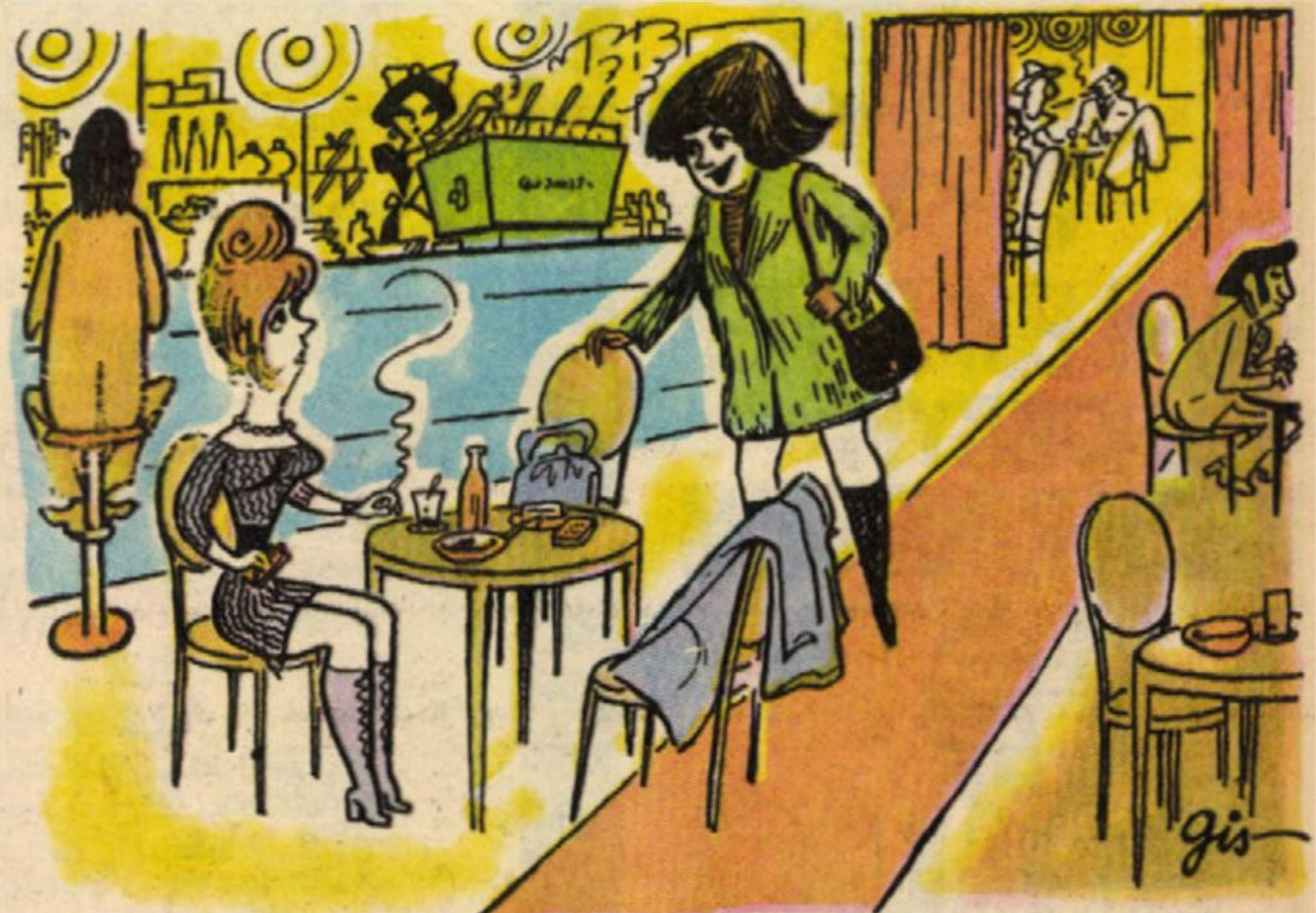

– Látom, vársz valakit...
– Igen, az elvált férjeimmel szoktam havonta egyszer összejönni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A papa megkérdi a kislányát:

— Az édesanyád megy ma valahova?

— Igen, moziba.

— S mit hallottál? Vele megyek?

•

— Igaz, hogy a nők tovább élnek, mint a férfiak?

— Igaz. Különösen az özvegyasszonyok.

— Az albérlőnek nem lehet gyereke, nem tarthat kutyát, macskát, papagájt, nem zongorázhat és nem tarthat rádiót, televíziót — mondja a főbérlő. — Megértette?

— Meg feleli az albérlő. — De tartozom egy vallomással: a töltőtollam egy kicsit serceg...

A SZOKÁS HATALMA

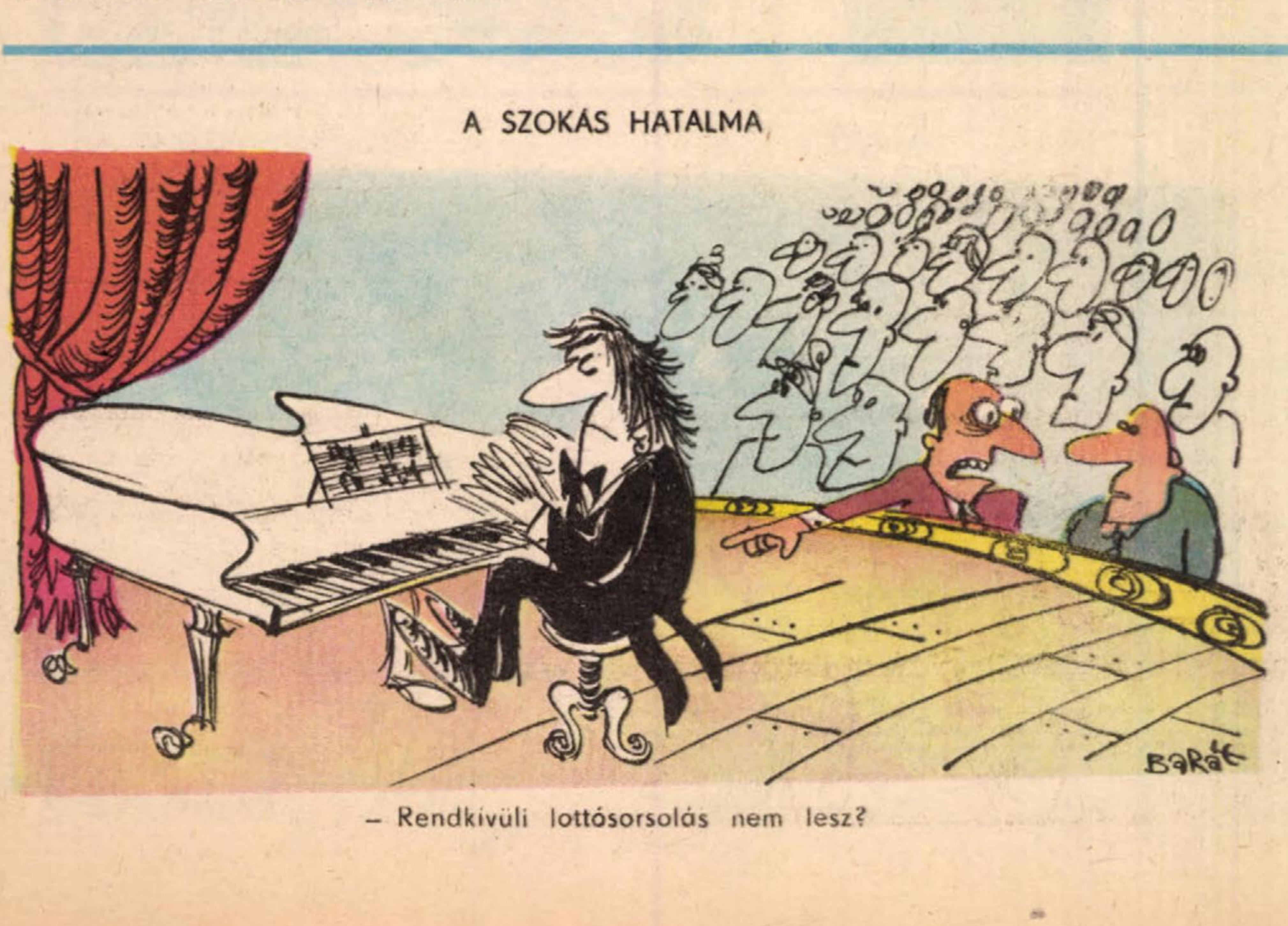

– Rendkívüli lottósorsolás nem lesz?

IMPORTGÉP

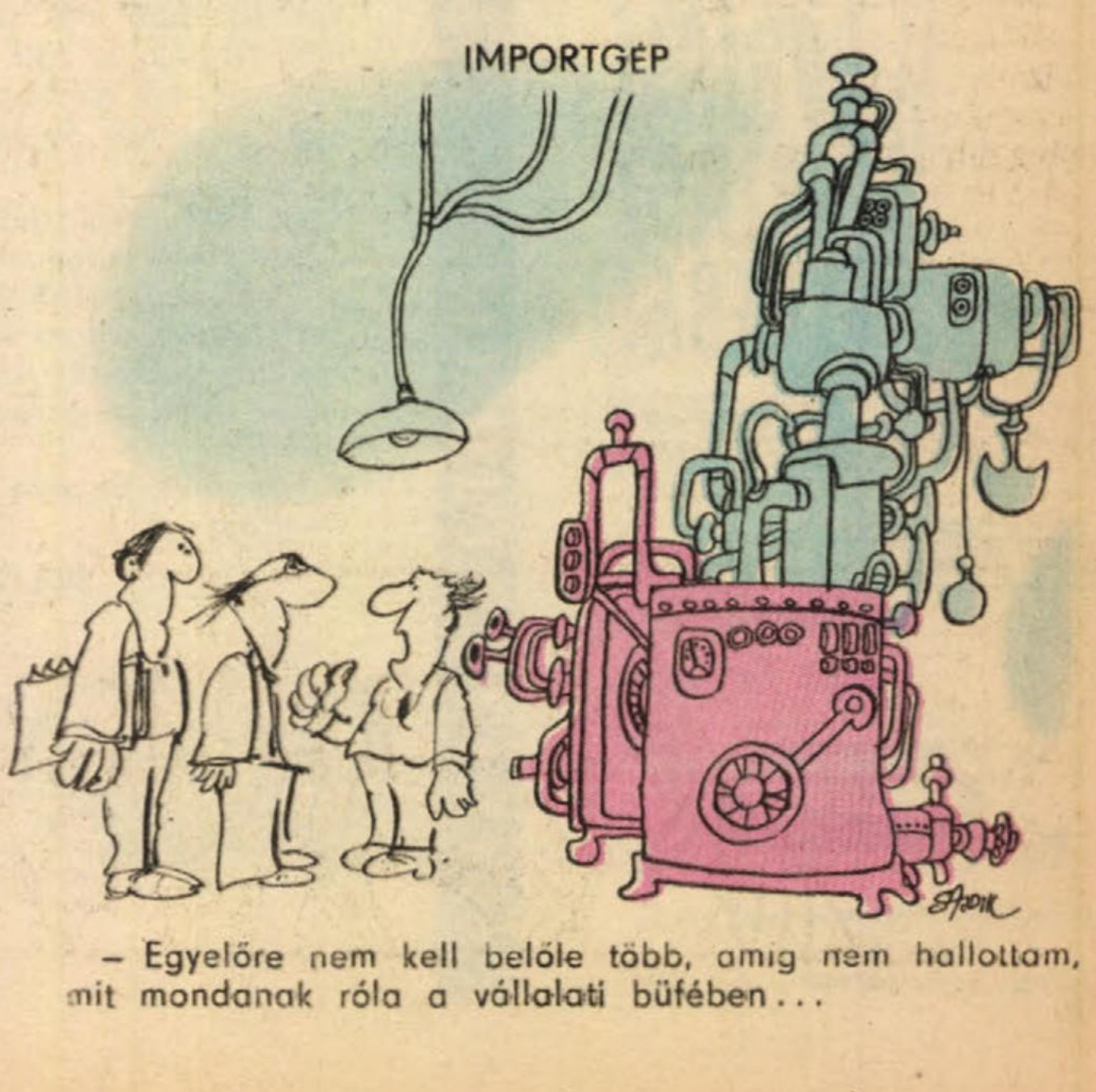

– Egyelőre nem kell belőle több, amíg nem hallottam, mit mondanak róla a vállalati büfében...

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

BABAGYÁR

A Franciaországban igen népszerű „Europe I.” rádióállomás vezérigazgatóját, Maurice Siegel-t egyik napról a másikra elbocsátották állásából, mert a rádióadó „kigúnyolta a francia kormányt”. Az elbocsátásról szóló határozatot a kormány tájékoztatási bizottsága közölte Siegel úrral (az Europe I. részvényeinek többsége állami kézben van.) Az ok a következő: az Europe I. belpolitikai hírszolgálata elmondotta hallgatóinak, hogy Chirac miniszterelnök a nemzetgyűlés ülésén újságpapírból babákat gyártott miközben a pénzügyminiszter a francia állam költségvetését beterjesztette.

A párizsi Canard Enchainé című lap fanyar kommentárja: „Nem értjük a kormány szigorát. Ha az infláció így megy tovább, Chirac miniszterelnök akár százfrankosokból is készíthetne babákat a költségvetés vitája közben”.

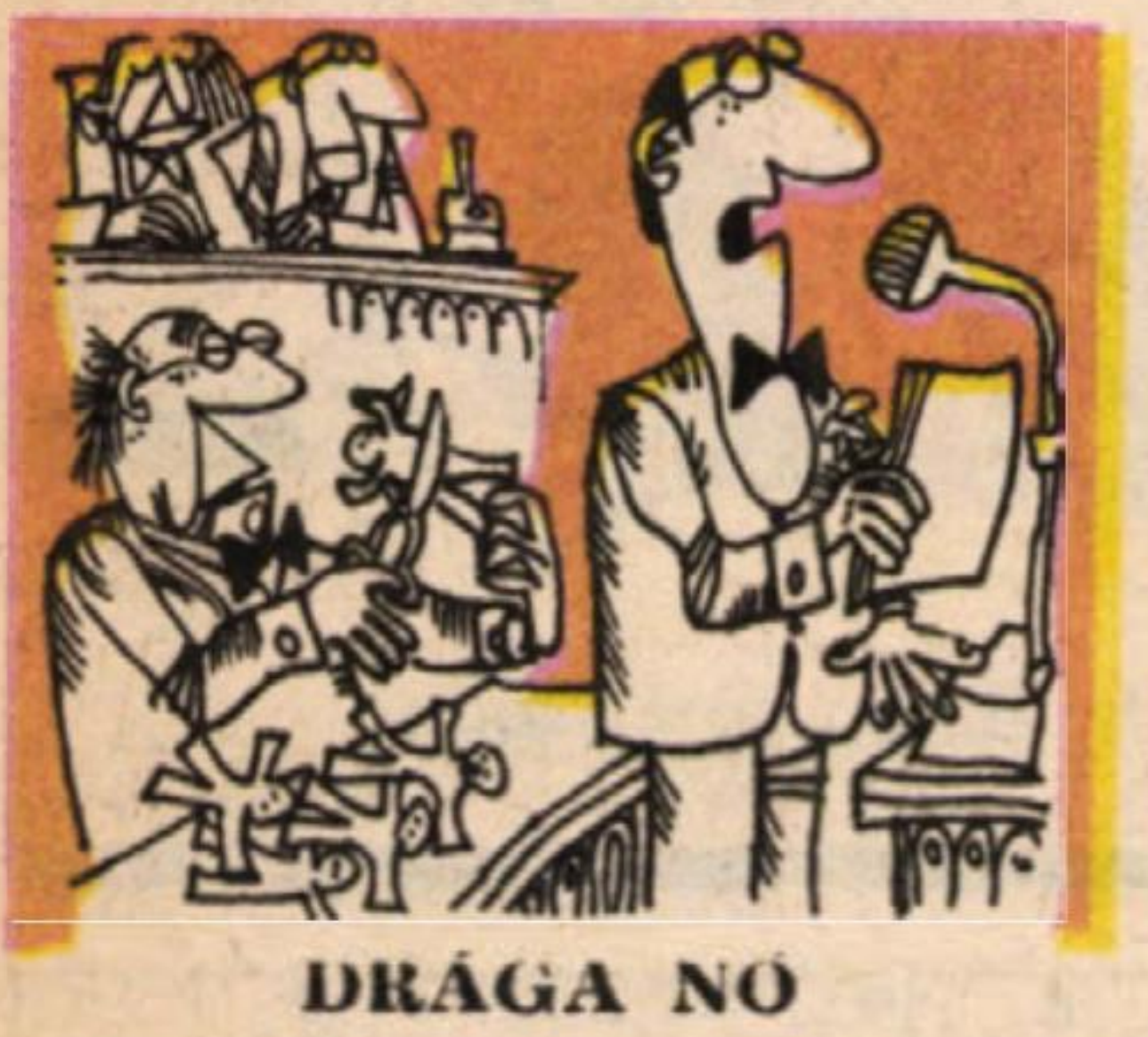

DRÁGA NŐ

Elisabeth Taylor, a még mindgi világhírű, bár öregedő filmsztár a világ egyik leggazdagabb asszonya. Ékszereinek értékét többmillió dollárra becsülik és jelentős ingatlanvagyona is van. Miss Taylor a közeljövőben férjhez megy egy Henry Wynberg nevű úrhoz, aki használt autók eladásával foglalkozik, persze nagyban. Az esküvőt azonban el kellett halasztani, mert a kaliforniai bíróság csalás miatt vádat emelt a vőlegény ellen. Kiderült: öt használt kocsin visszaállította a kilométerórát, hogy az autókat drágábban adhassa el.

Mr. Wynberg így nyilatkozott a Los Angeles Times tudósítójának, aki megjelent az első bírósági tárgyaláson: „Nagyon sajnálom. De mióta Miss Taylor a menyasszonyom, minden fillérre szükségem van”.

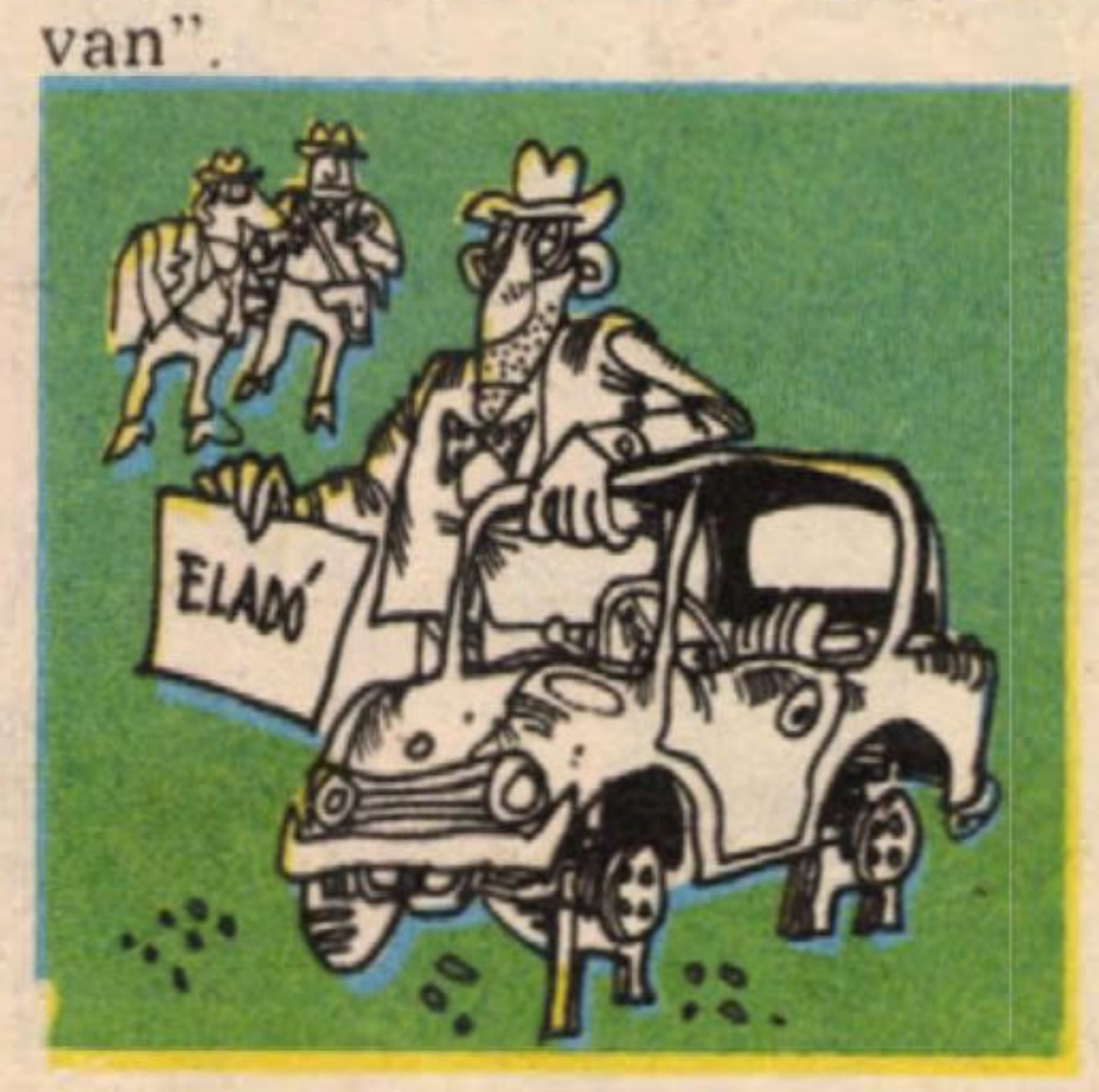

ÖSSZKOMFORT

A New York városában levő Chemical Bank — miután az elmúlt hónapok során több fiókját kirabolták — új riasztószerkezetet szereltetett fel. A szerkezet a pénztárfülke padlójába van építve — miután a rablók a kialakult gyakorlat szerint rendszerint felszólítják a pénztárost, hogy széttárt karokkal és lábakkal feküdjön hasra a pénztárfülkében. A padlóval érintkező nagy testfelület indítja meg a riasztórendszert. Ez azonban az eddigi szokásoktól eltérően nem szirénázik, nehogy az ideges rablók esetleg fegyvert használjanak. Ehelyett a bank bejárata felett megvilágosodik egy jókora üvegtábla, amelyen a következő betűk villognak: „Figyelem, bankrablás van folyamatban!”

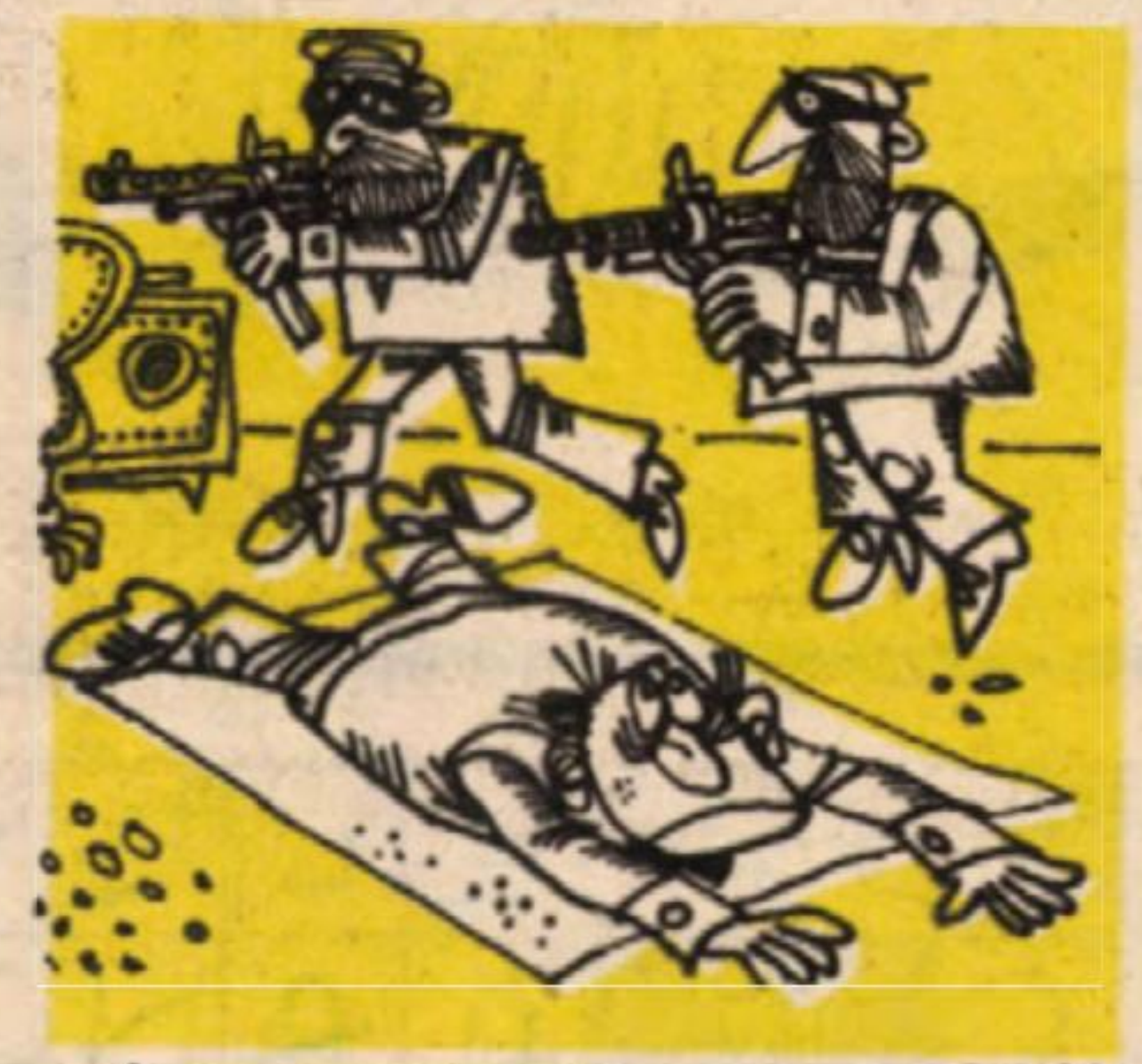

GAVALLÉROK EGYMÁSKÖZT

Szaud-Arábia uralkodócsaládjának három hercege hatmillió dollárt vesztett ruletten a Monte Carló-i játékkaszinóban. A három herceg Monte Carloba érkezvén, közölte a játékkaszinó igazgatóságával: azzal a feltétellel hajlandók játszani, ha a kaszinót csak akkor zárják, amikor ők erre utasítást adnak. Az igazgatóság rendkívüli ülést hivott össze és vállalta a kockázatot, bár reszkettek, hogy a korlátlan tartalékokkal rendelkező olajhercegek esetleg bankot robbantanak. A játék körülbelül egy hétig tartott, s a szaudi hercegek rendkívül egyszerű, de költséges taktikával játszottak: az egyes számra helyezett téteket veszteség esetén mindig megduplázták. Ezen a héten a szokásos hajnali két óra helyett reggel 9-ig tartott nyitva a kaszinó, s volt olyan helyzet is, amikor az olajhercegek már kétmillió dolláros nyereségnél tartottak. Végül azonban hatmillió dolláros veszteséggel távoztak. De elegánsan. Az inasok, akik időnként kiürítették a hamutálcákat — ürítésenként 400 dollár borravalót kaptak. A Hotel de Paris — ahol a hercegek megszálltak — ugyancsak gavallérosan viselkedett: a szaudiaknak nem nyújtottak be szállodaszámlát. A kaszinó igazgatója a hét végén a végkimerülés határán így nyilatkozott a Nice Soir című lapnak: „Fárasztó hét volt, szerencse, hogy nem ezeregy éjszakán keresztül maradtak”.

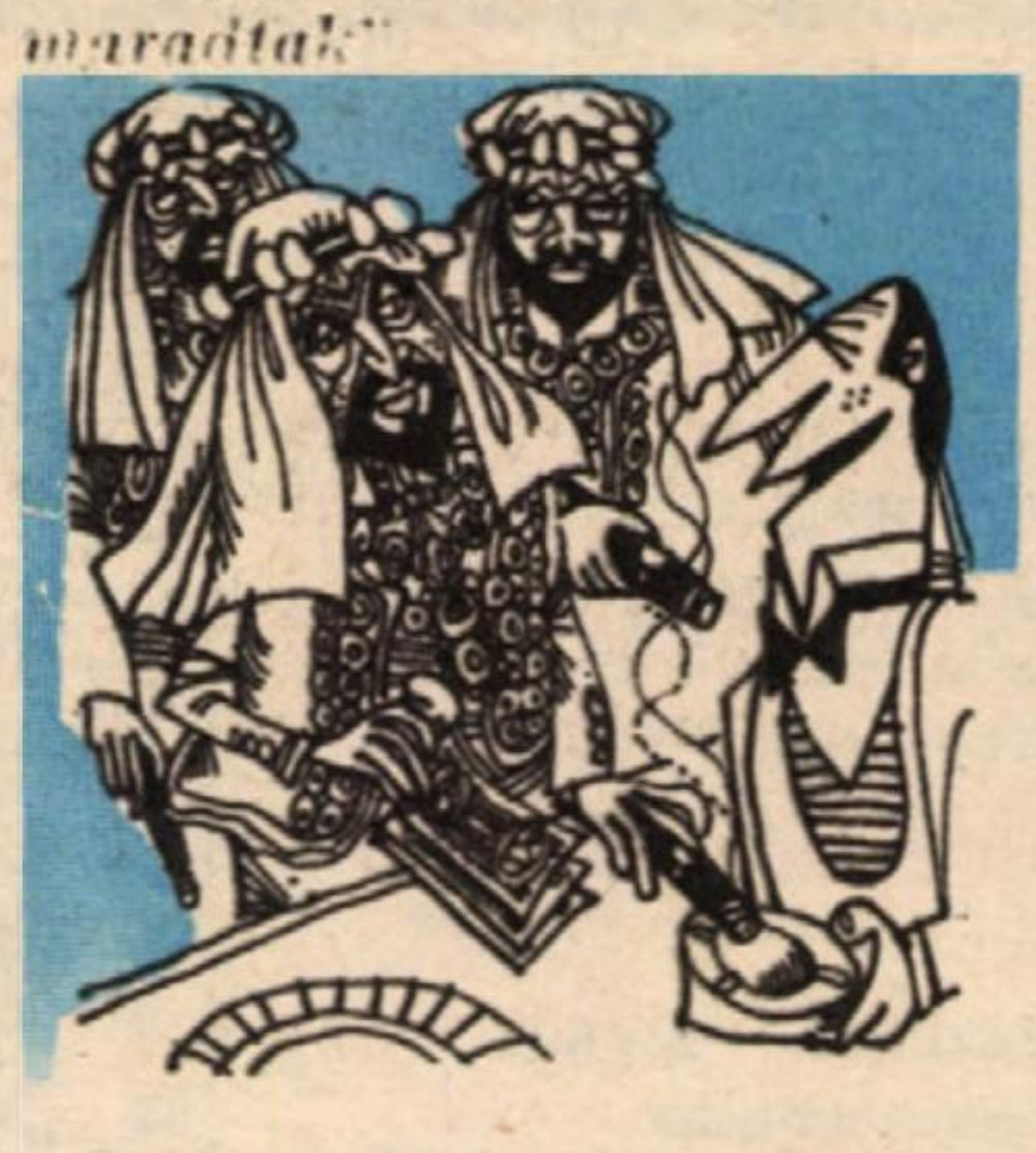

ÉLMÉNY

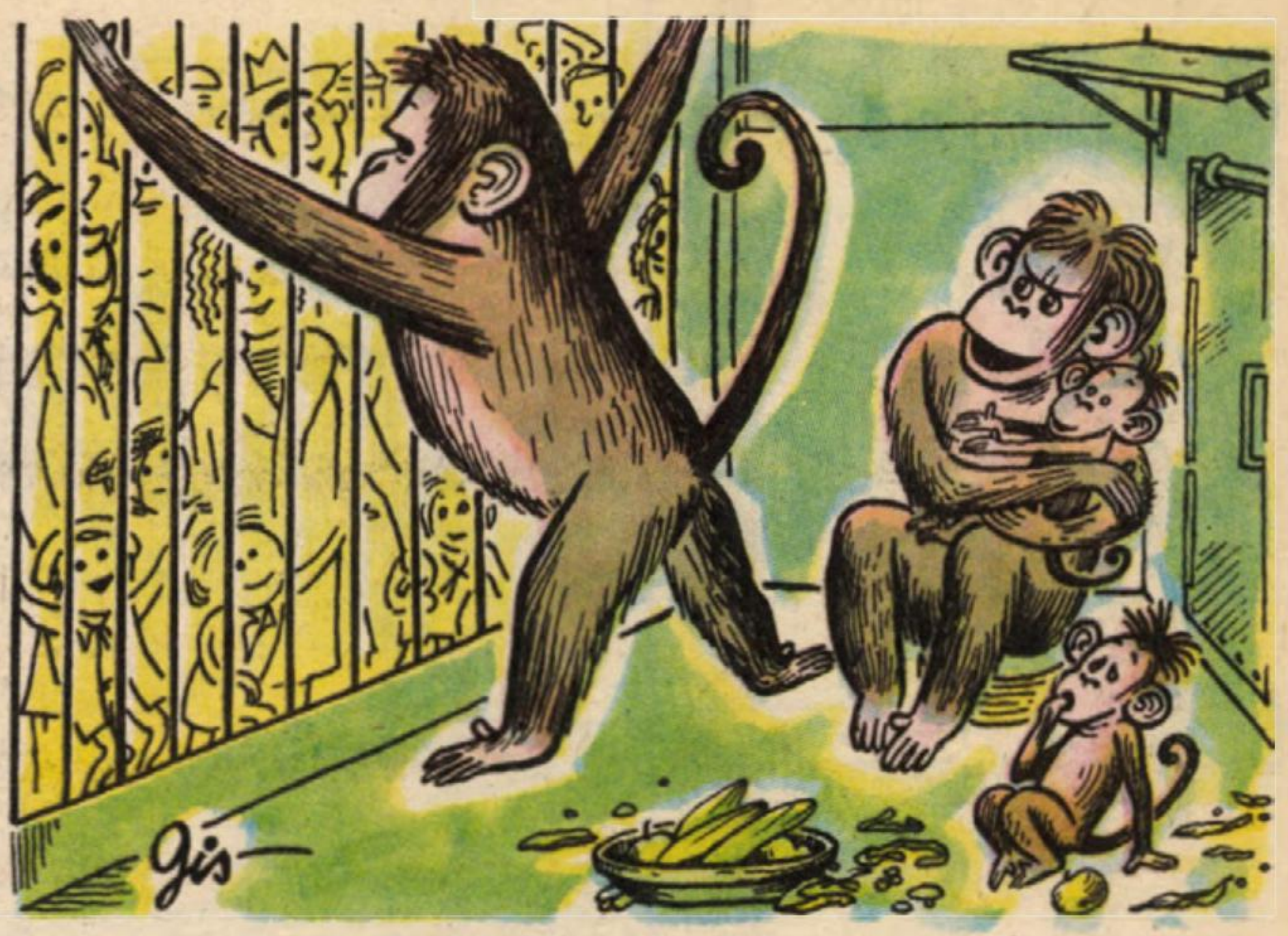

– Ne állj már a kölykök elé, így nem látnak semmit!..

SEBESSÉGVÁLTÓ

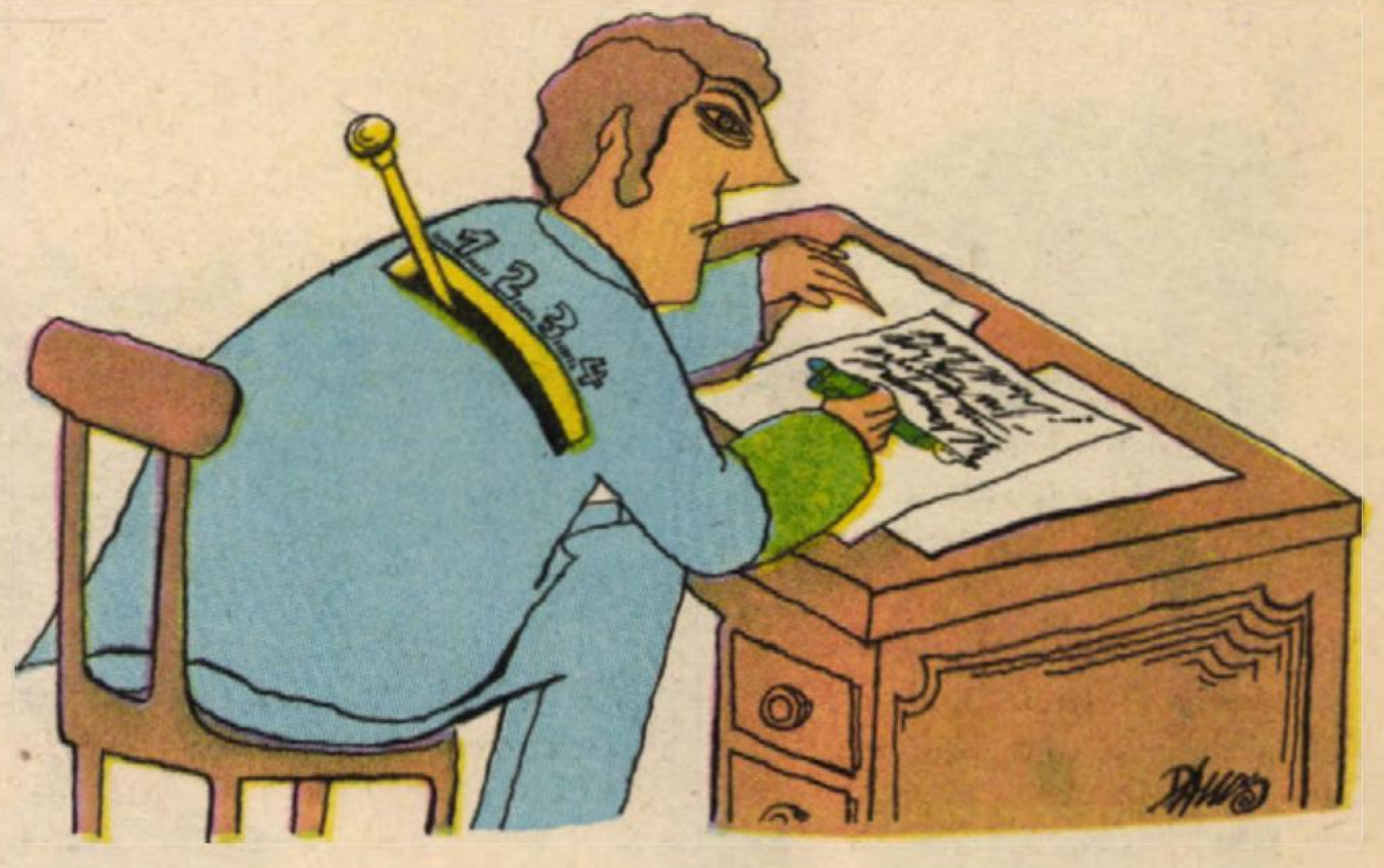

REKLAMFOGÁS

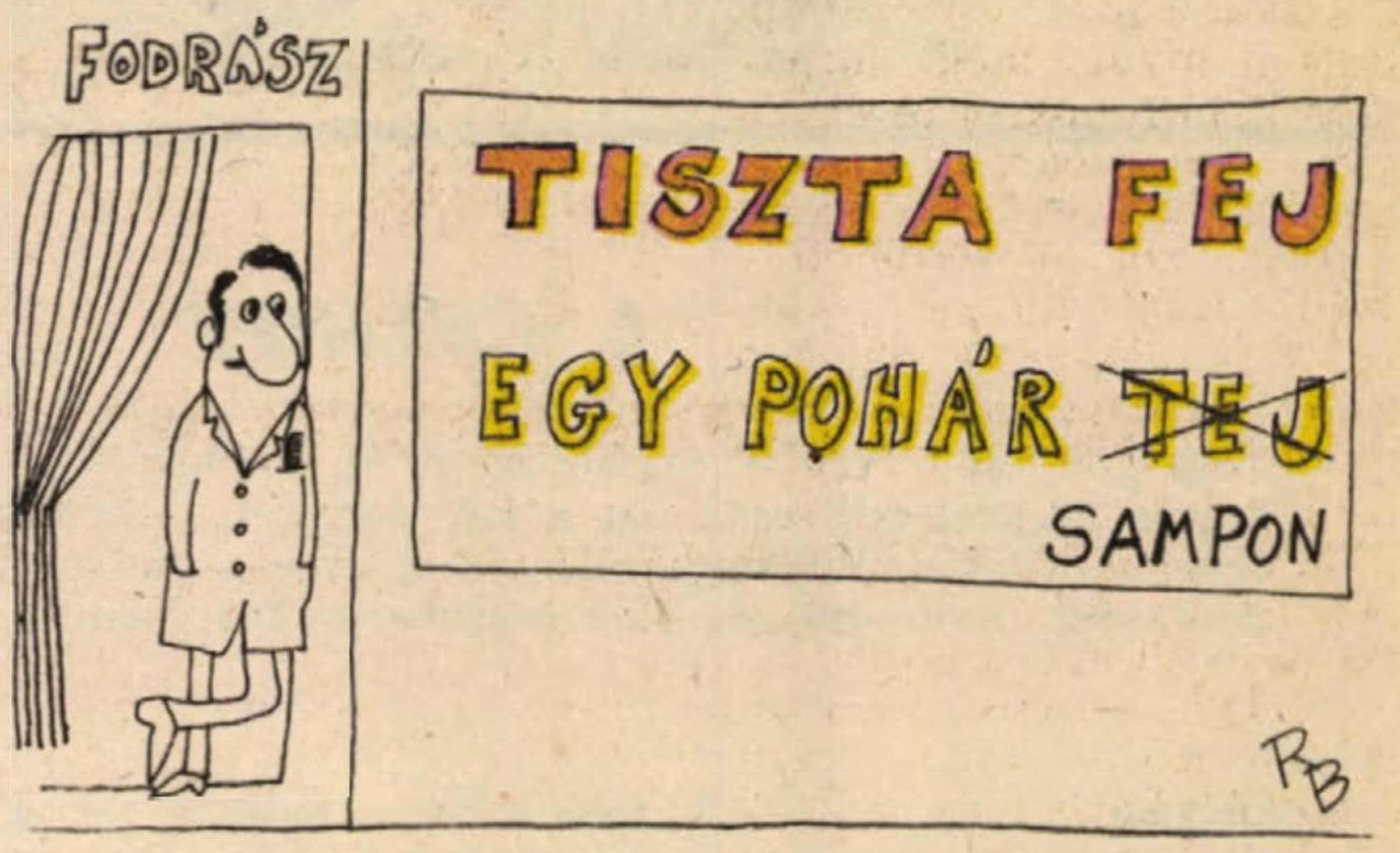

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két katona beszélget a laktanyában:

— Hallottad mi történt Kováccsal?

— Nem. Mi történt vele?

— Amikor azt a parancsot kapta, hogy ássa be magát, olyan mélyre ásott, hogy most szökési kísérlettel vádolják.

BEMUTATKOZÓ LÁTOGATÁS

– Akkor most csak az előző férjeidet említsük meg a mamáéknak, a gyerekeidről majd legközelebb...

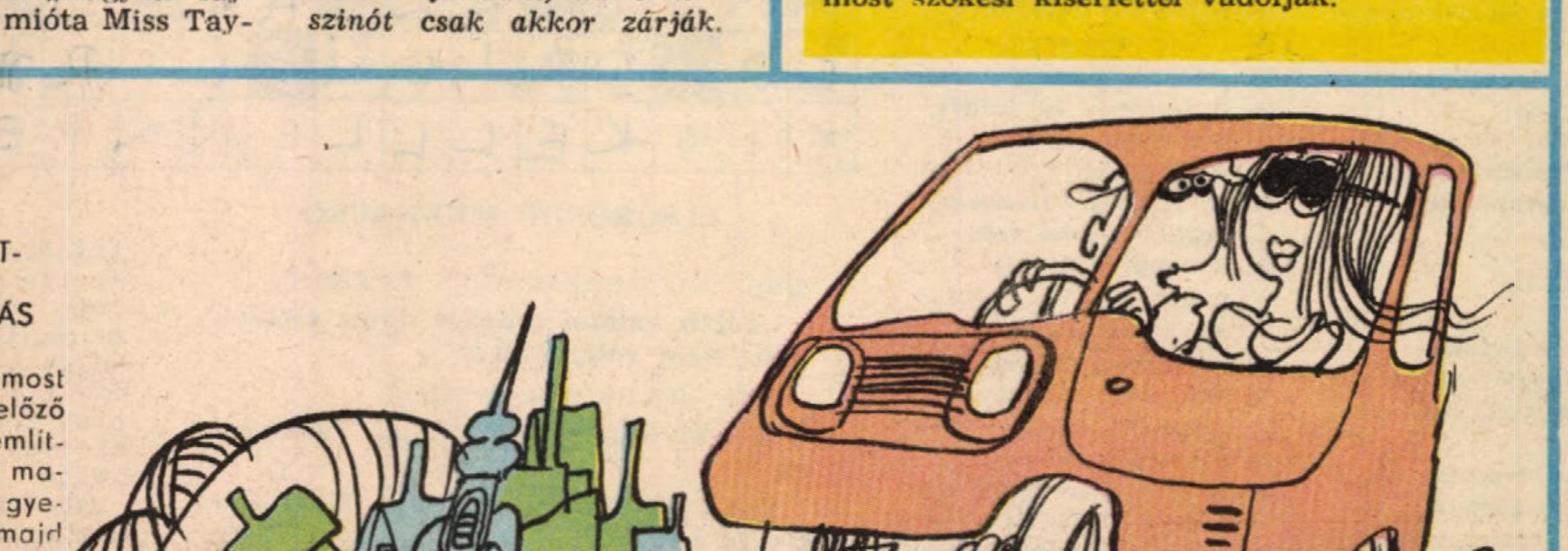

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100; 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

*

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-46 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

ESZMÉNYI VEVŐ

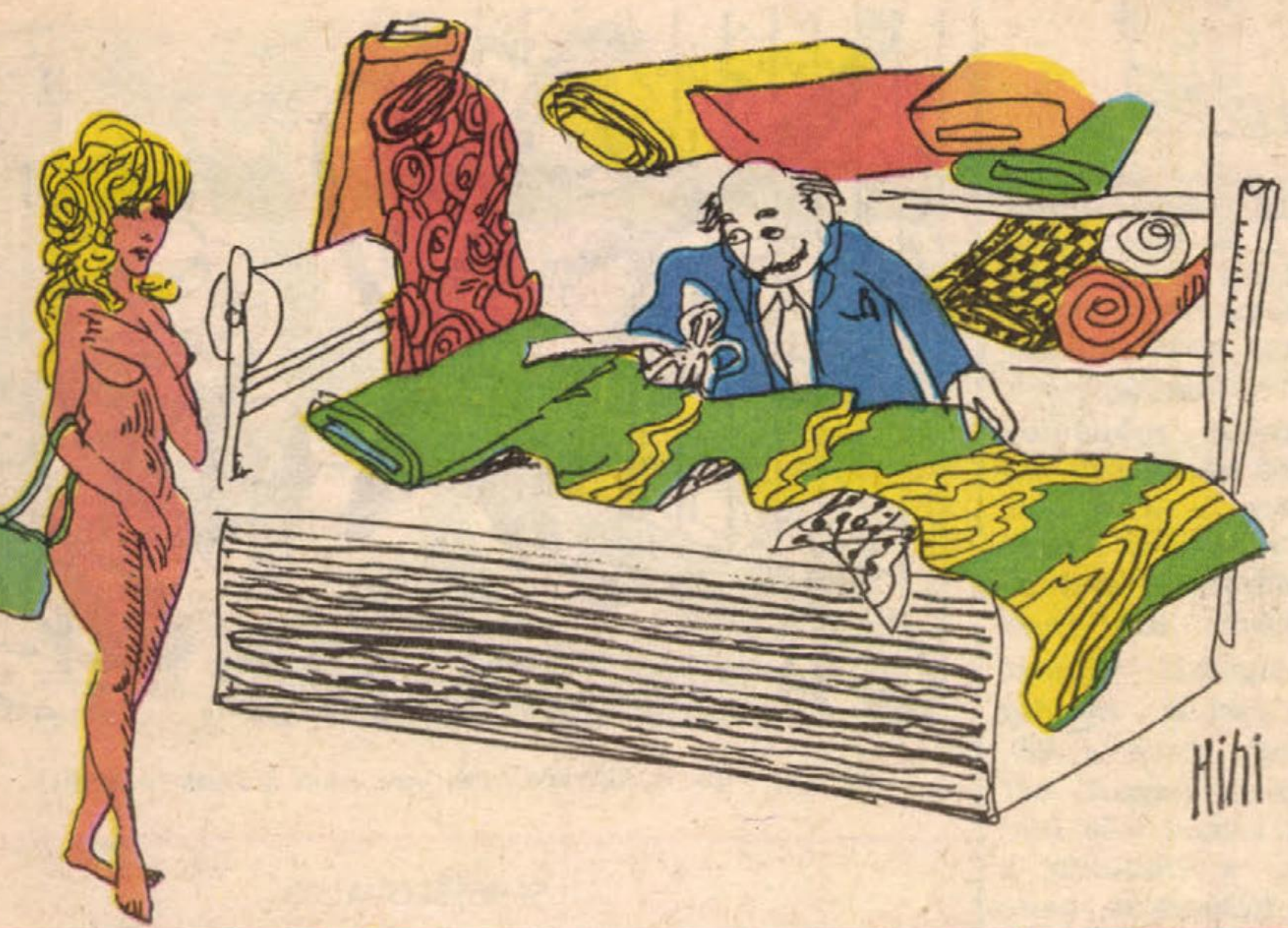

CSALÁDTERVEZÉS

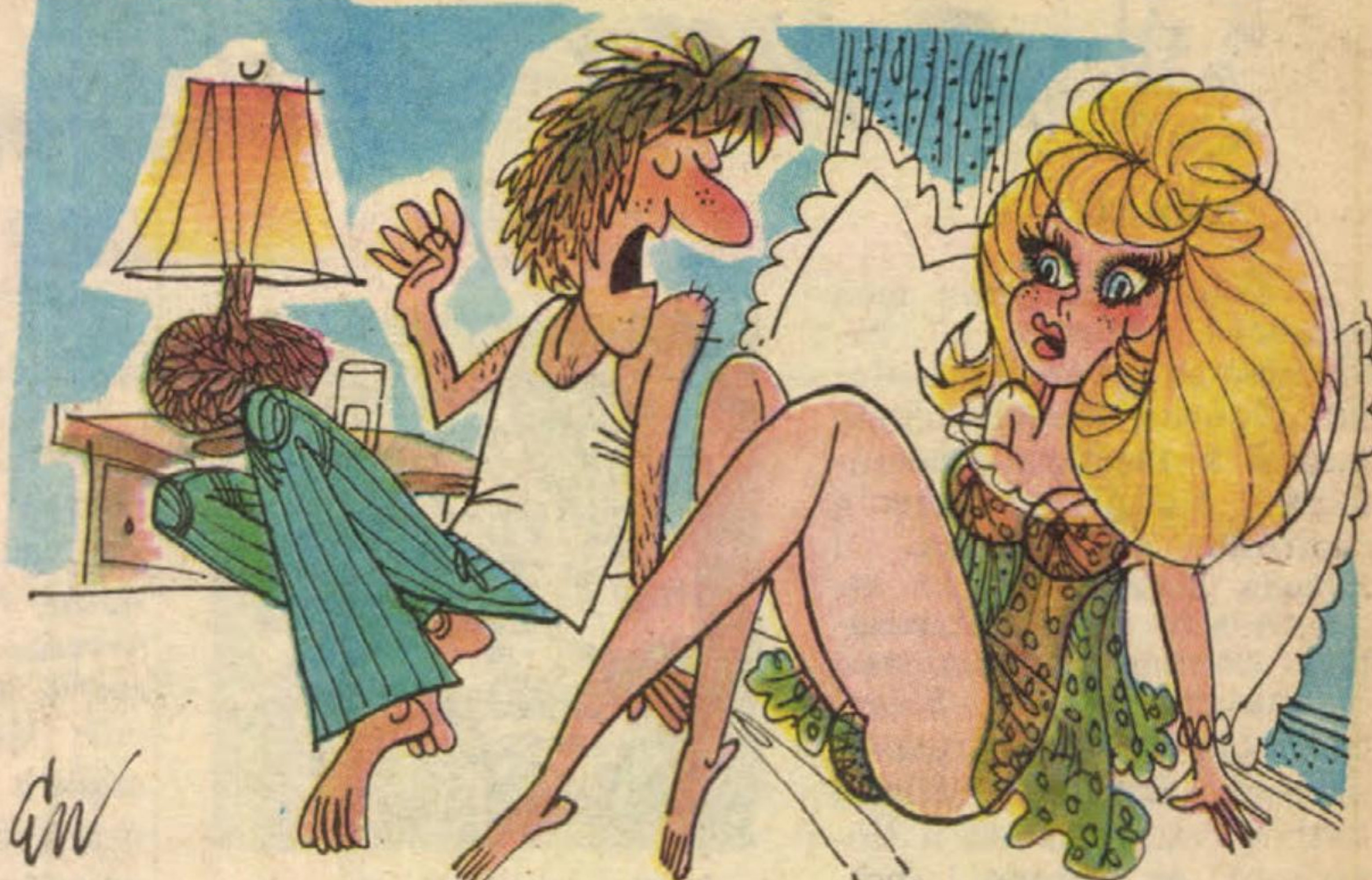

– Rendben van, ne legyen autó, hanem legyen gyerek, de nem tudom hol kell előjegyeztetni!...

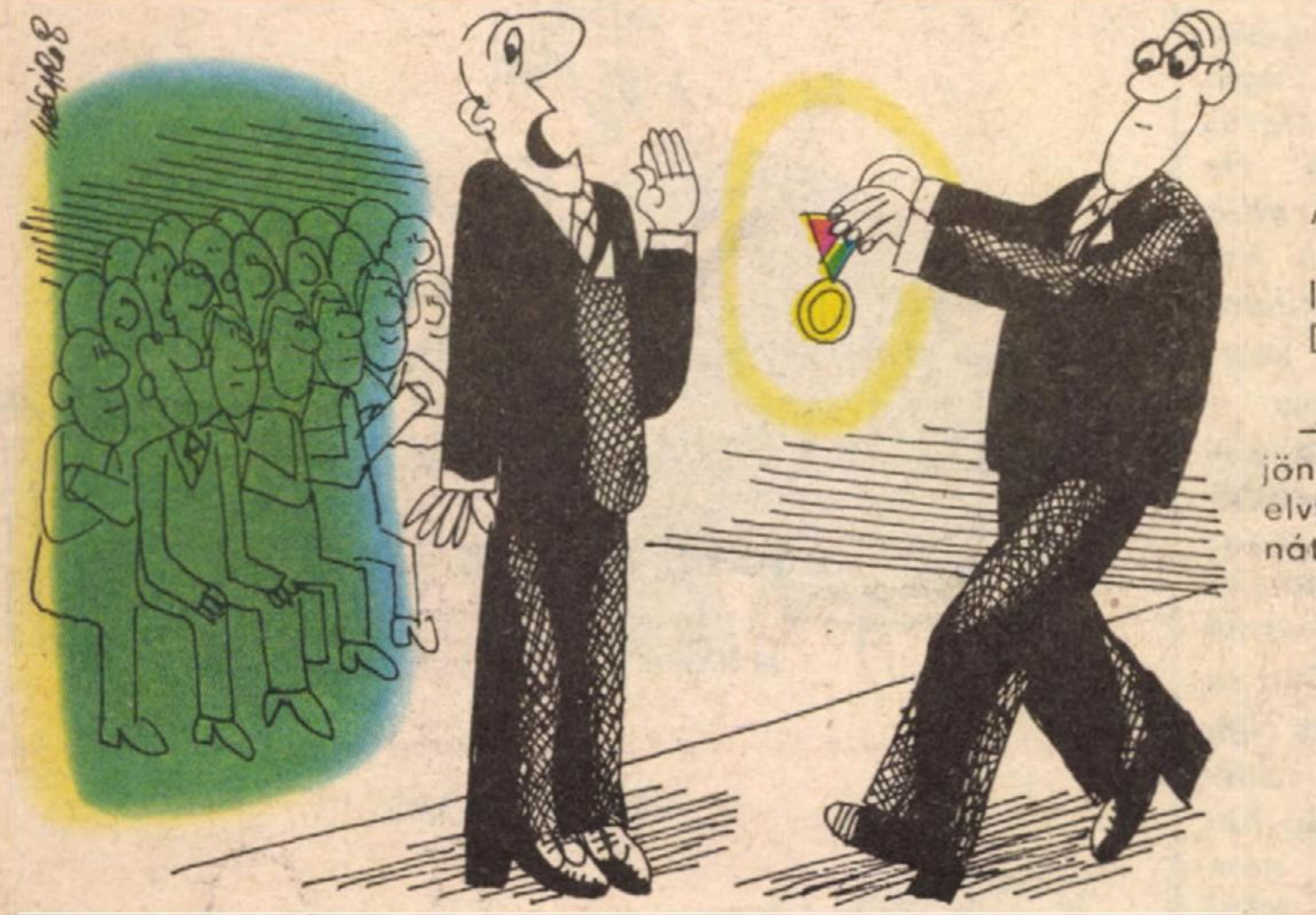

ABSZOLÚT LELKIISMERETES DOLGOZÓ

– Jaj, ne jöjjön közelebb az elvtárs, nagyon náthás vagyok.

TÖKÉLETES ÁTÉLÉS

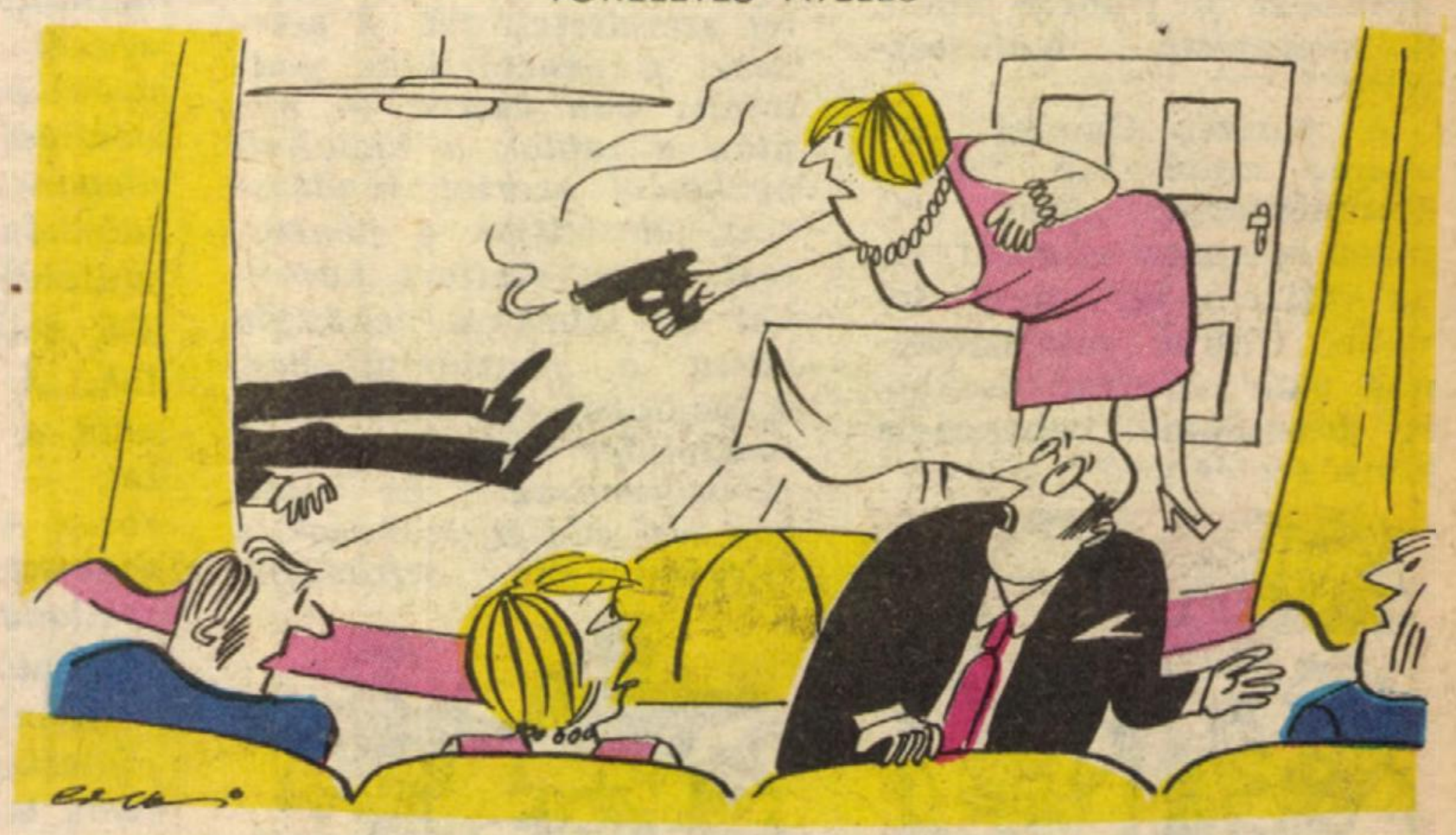

– Na, én megyek, nem vagyok hajlandó tanúskodni!

A. CSEHOV

szép gondolata van a vízszintes 1. és a függőleges 15. sorokban elrejtve. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. ..ltán
14. Nagyhangú lármás magatartás, üres szájhősködés
15. Női név
18. P. G.
19. A tehén hangja
20. V. T.
21. Ma már meglehetősen ritka női név
23. A francia kártya egyik színe
25. Indulatszó
26. Hajdan népszerű ifjúsági író, száznál több könyvet írt
28. Az ógörög városok piactere volt, a politikai élet színhelye
30. Német kilenc
31. Fegyverét használja
32. Gonosz, házsártos asszony
33. Te meg én
35. T. S.
36. Via ... (római út)
38. Két névelőnk egymás mellett
39. A Dunántúl legmagasabb csúcsa
42. Öreg bácsika
44. Tiltószó
45. Koncertművész adománya a közönségnek
47. ...me tangere! (ne nyúlj hozzám!)
49. Nem kicsi — fordítva
51. A Csárdáskirálynő egyik férfiszereplője
53. Afrikai nép
55. Világhírű (külföldön élő) magyar operaénekes
58. Délszaki növény
59. Tudomány — fordítva
60. Vallásos emberek tevékenysége
62. Egyik végtagunk
63. Fordítva: az NSZK fővárosa
65. Névelő
66. Szomorú emlékű város
68. S. N.
69. ..ison (feltaláló)
70. Csillagkép
73. A rádió- és tévé-állomások nemzetközi szervezetének betűjele

FÜGGŐLEGES

2. Háztartási eszköz
3. Árpád legkisebb fia volt
4. Legyintéssel járó indulatszó
5. Bolívia fővárosa
6. Szűk — németül
7. 1500 — római számmal
8. Többnyire első szavunk
9. Állítólag e szavakkal fosztotta meg trónjuktól a Habsburgokat az onódi országgyűlés
10. A gallium vegyjele
11. ..emotechnika
12. Jómodorú, illemtudó
16. Nem igazi tehetség, csak annak hiszi magát
17. A sokféle üdítő ital egyike
22. Klasszikus görög oszlopforma
23. Nagyon kicsi
24. O. G. U.
27. Határváros Texasban
29. Időmérő
34. Európai nép
37. Egy tenger neve
40. Olasz kikötőváros
41. ..öng (csatangol)
43. Dunakeszi régebbi neve
46. A festőnek is, írónak is tevékenysége
48. Arab állam
50. A fasiszta Olaszország egyik vezetője volt
52. Külföldi autóbuszmárka
54. Az állott szalonna
56. Személyes névmás
57. Magyarul: zománc
58. Ismét — angolul
61. Székely keresztnév
64. A nőhódítás egyik eszköze
67. ...nápoly (török város régi neve)
71. Helyrag
72. N. L.
74. Neked: én

1 Á	2 S	3 Z	E	R	4 E	5 L	6 E	7 M	8 M	9 E	10 G	11 M	12 U	T
■	13 Z	O	■	■	14 H	A	N	D	A	B	A	N	D	A
15 H	I	L	16 D	17 A	■	18 P	G	■	19 M	U	■	■	20 V	T
21 O	T	T	I	L	22 I	A	■	23 C	A	R	24 O	■	25 A	J
26 G	A	Á	L	M	Ó	Z	27 E	S	■	28 A	G	29 O	R	A
Y	■	30 N	E	U	N	■	31 L	Ó	■	32 F	U	R	I	A
33 M	34 I	■	35 T	S	■	36 A	P	P	37 I	A	■	38 A	A	Z
39 I	R	40 OT	T	K	41 Ö	■	42 A	P	O	K	43 A	■	44 S	E
L	■	45 R	Á	A	D	46 Á	S	■	47 N	O	L	48 I	■	M
49 Y	50 G	A	N	■	■	51 B	O	52 N	I	■	53 A	R	54 A	B
55 E	R	N	S	56 T	57 E	R	■	Y	■	58 A	G	A	V	E
59 N	A	T	■	60 I	M	Á	D	S	61 Á	G	■	62 K	A	R
63 N	N	O	64 B	■	65 A	Z	■	66 A	R	A	67 D	■	68 S	N
69 E	D	■	70 O	71 R	I	O	72 N	■	73 O	I	R	74 T	■	E
K	I	S	K	E	L	L	L	E	N	N	I	E	■	K

ELSŐRENDŰ MUNKAERŐ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Talán valami érdekes dolog történt, amíg nem voltam itt?"

100—100 forintot nyertek:

Miczki Sándor, 1035 Bp., Vörösvári út 7.

Gira Lászlóné, 6500 Baja, Gaál Péter u. 1.

Ifj. Lázár István, 2628 Szob, Dózsa György út 6.

A díjakat postán küldjük el.

```
talánvalamiérde
eperfa oma bank
lapp laci henye
es ázalag andes
káldi arnulf pd
ige v pneu apro
piuo room a á l
ákettes vadorzó
lelte  do y tág
 reh avult kart
rezon altató aö
csöndes anap dr
 et k a mitt ét
ital irt tá oké
  garcialorca rt
```